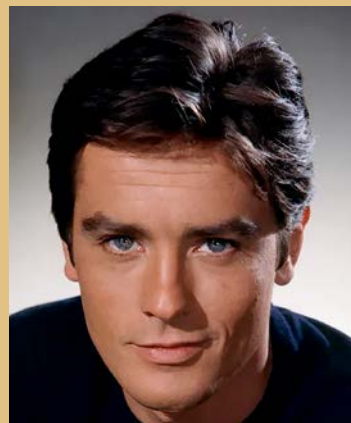

tre'

qua cầu biên giới

TƯỜNG NĂNG TIẾN

alain delon

ĐINH YÊN THẢO

nghệ thuật marginalia"

TRẦN LÝ LÊ

mùa "back to school"

TẠ PHONG TÂN

tiến vào nga

VŨ HIẾN

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trê?

Trê cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email: dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trê đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRÊ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRÊ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRÊ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRÊ ALABAMA

205.277-6597

TRÊ TENNESSEE

901.300-2399

TRÊ BILOXI-MS

228.205-0337

TRÊ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRÊ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRÊ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRÊ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRÊ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tường Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thị Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnnguyễn (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trần Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trê, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRÊ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trê.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG	Như Sao	Nếu sống sót, hãy quay lại thăm cái cây này
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN	Vũ Hiến	Tiến vào Nga
9		Mộc Mạc	Họa sĩ tham lam
10		Tám Vạn	Thi sĩ Chu Trầm Nguyên Minh “Lời tình buồn”
12	BÊN LỀ THỂ THAO	Trẻ	
14	BÊN TÁCH CÀ PHÊ	Tim Nguyễn	Trở lại với các chú ve nhỏ
16	THẾ GIỚI CỦA DẾ MÈN	Trần Lý Lê	Nghệ thuật “marginalia” trong kinh sách Trung Cổ
19	BẠN CÓ BIẾT	Hoàng Vũ	Những hiểu lầm về dinh dưỡng
20	MỤC THUẾ VỤ	Nguyễn Đài Thi	
23	MIỆNG NHÀ QUAN	Bánh Bèo	
24	DUYÊN SÀI GÒN	Du Uyên	Báo thủ
27	TRANG THU TÍN	Trẻ	
28	GIAO TIẾP	Minh Hải	Chuyện thường ngày
29	PHỤ NỮ THANH LỊCH	Mộc Lan	Ăn trông nổi
30	Kiến thức Trẻ	Đinh Yên Thảo	Alain Delon từ lâu lũng thành tài tử thế giới
33	LUẬT DI TRÚ	Lê Minh Hải	Lời khuyên dành cho sinh viên quốc tế tại Hoa Kỳ
34	TRUYỆN NGẮN	Vương Hoài Uyên	Vị ân nhân giấu mặt
38		Tạ Phong Tân	Mùa “Back to School”
40	SOMETHING & ANYTHING	Ian Bùi	Hoa hậu Thế Vận Hội
43	MÈO VẬT	Hoàng Hương	Ngăn kéo dưới lò nung
44		Trịnh Thanh Thủy	Nữ điêu khắc gia “Camille Claudel” bước ra từ bóng tối
48	THỜI TRANG	Điệu Cô Nường	Sneaker
50	TRANG THƠ	Xuyên Trà	
52		Kim Loan	Văn Đại Bàng
56	PHIẾM	Đoàn Xuân Thu	Bò!
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ	Du Face	
59	Ơ RÊ KA	Trẻ	Cột thu lôi
60	VIỆT NAM NGÀY CŨ	Trang Nguyên	Dàn máy Akai
63		Hoàng Quân	Quà cho Mẹ
64	THẾ GIỚI QUANH TA	Dương Hùng	Bế mạc Olympic Paris 2024
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT	Bảo Sơn	Những điều cần làm khi trên 60
66	TẠP GHI	Lưu Huỳnh	Sắc hoa màu nhớ...(*)
68		Đào Thị Thanh Tuyền	Rau càng cua
70	CÁI NHÀ CỦA TA	Thiên Hương	Mặt bàn bếp
72	SẢN PHẨM MỚI	Bảo Sơn	
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT	Trẻ sáu tám	Vinh biệt Francoise Hardy!
74		Đào Duy Hòa	Mua nhà không khó
76	BẠN CÓ BIẾT	Lâm Đình	Truyện ngắn của Tiểu Tử
77	TÀI LIỆU VĂN HỌC	Nguyễn Văn Sâm	Mẹ con con gấu ngựa
80	TRONG HẦM RƯỢU	Nguyễn Mạnh Tuấn	Giảm mỗi mắt
83	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	Ngày lễ Mẹ
84		Tiểu Lục Thần Phong	Nhà thờ Phú Cam
86		Hỷ Tước	Làm sạch tiles và grout
88	SỔ TAY KHÁCH HÀNG	Hạnh Việt	
89	BIẾM HỌA	Trẻ	Vấn nạn bằng cấp giả
90	PHÓNG SỰ VIỆT NAM	Nguyễn Sinh	Tính năng cứu sinh của
93	Kiến thức Phổ Thông	Phượng Nghi	
96	MỖI TUẦN 1 CON SỐ	Trẻ	
98	ĐỌC BÁO VIỆT NAM	B.Tuyền	Qua cầu biên giới
102	SỔ TAY THƯỜNG DÂN	Tướng Năng Tiến	
107	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM	Trẻ cười	

Nếu sống sót, hãy quay lại thăm cái cây này

NHƯ SAO

Roddick là một tù nhân chiến tranh người Anh, giống như nhiều tù nhân khác, anh bị áp giải đến một trại tập trung ở Đức. Tại đây, các tù binh bị đối xử thậm tệ như loài vật và phải làm những công việc vô cùng nặng nhọc.

May mắn, Roddick là một binh sĩ huấn luyện kỹ năng lái xe tải trong quân đội Anh nên được chiêu mộ làm tài xế với nhiệm vụ vận chuyển những chiến hữu chết

đói và bị sát hại mỗi ngày đến nơi chôn cất.

Roddick lại tỏ ra rất nhiệt tình với công việc này.

Và như vậy, Roddick cuối cùng đã là một tài xế của Đức Quốc Xã và cũng kể từ đó, anh trở nên thô bạo với chính đồng bào mình. Không chỉ quát tháo, lớn tiếng với các tù nhân, anh còn dùng bạo lực, nắm đấm hướng về phía họ. Thậm chí, có tù nhân rõ ràng chưa chết, anh vẫn cố tình vút lên xe. Lẽ dĩ nhiên, các tù

binh đều tỏ ra căm hận và tìm đủ mọi cách cảnh cáo Roddick. Nghe xong, anh vẫn bỏ ngoài tai. Các tù binh không tiếc lời mắng nhiếc Roddick là tên cầu tặc, kẻ bán nước, loài chó săn...

Nhưng cũng chính nhờ đó, quân Đức Quốc Xã càng tin nhiệm Roddick. Ban đầu, khi anh lái xe ra khỏi trại tập trung, binh sĩ Đức Quốc Xã còn chặn xe lại kiểm soát nhưng về sau, anh có thể ra vào thông dong thoải mái.

Các chiến hữu của Roddick vẫn ngấm công kích anh, không ít lần thiếu chút nữa họ đánh anh mất mạng.

Sau một lần bị đánh thừa chết thiếu sống, Roddick vĩnh viễn mất đi một cánh tay, đồng thời, anh cũng mất đi giá trị lợi dụng. Không còn có thể tiếp tục lái xe, Roddick như chiếc bị rách bị quân Đức Quốc Xã vứt ra bãi rác. Không còn được quân Đức bảo hộ, Roddick nhanh chóng rơi vào trận địa báo thù của các chiến hữu. Một ngày mưa, trong một hoàn cảnh cô độc đến tận lương, anh chết cạnh một góc tường ẩm ướt trong trại tập trung của Đức.

Và rồi 60 năm trôi qua, người dân ở quê hương Roddick dường như sớm đã quên mất anh còn những người trong gia tộc cũng cố tình né tránh tất cả những việc làm liên quan đến con em mình. Cứ như thế, Roddick bị chôn vùi trong cát bụi của thời gian.

Thế nhưng bỗng nhiên có một ngày, một tờ báo có lượng phát hành không nhỏ của nước Anh đã đăng tải một bài viết có tựa đề: “Người cứu tôi, là người tôi hận nhất” ở ngay vị trí bắt mắt nhất trang nhất.

Nội dung bài báo như sau:

Trong trại tập trung của Đức Quốc Xã có một tên phản đồ tên Roddick,

cam tâm bán mạng cho tụi Nazi (ám chỉ Đức Quốc Xã). Ngày hôm đó, tôi ốm nhưng chưa chết, thế nhưng anh ta vẫn vất tôi lên xe tải và nói với bọn Đức là đem tôi đi chôn. Tuy nhiên, điều khiến tôi không thể ngờ đến là, khi xe chạy được nửa đường, Roddick dừng xe, nhắc tôi đang thoi thóp ra khỏi xe và đặt tôi xuống dưới gốc một cây cổ thụ, để lại vài mẩu bánh mì đen và một bình nước, vội vã nói với tôi: “Nếu như anh có thể sống, hãy đến thăm cái cây này”. Nói xong anh cấp tốc lái xe đi mất.

Sau khi câu chuyện ngắn ngủi này được đăng không lâu, tòa soạn liên tục nhận được điện thoại gọi đến, tất cả đều là cựu binh chiến tranh Thế giới thứ hai và đều là những chiến binh già không may từng bị bắt làm tù binh.

Một điều nữa không tưởng tượng được, là cả 12 cựu chiến binh gọi điện đến đều từng ở cùng nhau trong một trại tập trung của Đức – đó là trại tập trung mà Roddick đã ở.

Những câu chuyện do chính 12 cựu quân nhân kể ra, dường như đều là bản sao của câu chuyện đã được đăng tải trên mặt báo: Họ đều được Roddick đặt xuống dưới gốc cây và nhờ đó mà thoát chết.

Điều khiến người ta chú

ý hơn là, mỗi lần Roddick lái xe ra khỏi trại tập trung, anh đều nói với các chiến hữu: “Nếu anh có thể sống, hãy quay lại thăm cái cây này”.

Người biên tập và giới thiệu bản thảo của bài viết là một cựu biên tập từng tham gia chiến tranh. Dựa vào trực giác nghề nghiệp, ông phán đoán một cách nhạy cảm, rằng cái cây mà Roddick nhiều lần nhắc đến, nhất định phải chứa đựng nội dung gì đó. Và ông lập tức tổ chức các cựu binh, hợp thành nhóm 13 người, men theo con đường năm xưa họ trốn chạy để tìm cái cây vốn không thể phán đoán liệu có tồn tại hay không.

Khi đoàn người đến được điểm đến, rừng núi vẫn như xưa, cái cây cổ thụ vẫn ở đó. Một cựu binh không kiềm chế được cảm xúc, chạy về phía trước ôm thân cây, khóc lớn. Trong một cái học ở gốc cây, người này phát hiện một cái hộp sắt đã hoen rỉ từ bao giờ. Khi mọi người xúm lại lấy và mở chiếc hộp ra, họ phát hiện một cuốn nhật ký nhiều trang đã loang lổ và trong đó là một tấm ảnh đã mốc theo thời gian. Nhẹ nhàng lật giở cuốn nhật ký, cựu biên tập viên bắt đầu đọc:

- Hôm nay mình lại cứu được một chiến hữu, đây đã là người thứ 28 rồi... cầu mong anh ta có thể sống được...

- Hôm nay, 20 chiến hữu của mình đã chết...

- Đêm qua, các chiến hữu lại một lần nữa mạnh tay với mình... Nhưng mình phải kiên quyết đến cùng, cho dù thế nào đi nữa mình cũng không được nói ra sự thật, như thế, mình mới có thể cứu được thêm nhiều người khác...

- Các chiến hữu thân yêu, tôi chỉ có một hy vọng, nếu còn sống, xin hãy quay lại thăm cái cây này.

Giọng của vị cựu biên tập ứ nghẹn lại, những cựu binh khác đã rơi nước mắt tự khi nào không hay. Những mái đầu hoa râm đứng dưới tán cây cổ thụ, cho đến lúc đó mới hoàn toàn nhận thức thật rõ ràng, rằng Roddick đã cứu tất cả 36 tù binh của Anh Quốc.

Chia tay với các cựu binh, vị cựu biên tập nhanh chóng cho đăng tất cả những câu chuyện đủ hay, đủ sức lay động hàng triệu triệu trái tim trên khắp thế giới trên trang bìa của tờ báo mình đang cộng tác.

Vì được báo chí đưa tin mà khu rừng già cùng gốc cây lưu lại dấu tích của Roddick kia bỗng trở nên náo nhiệt. Không ít người đã tự tìm đến đây, cúi đầu trước người chiến binh thực sự vĩ đại, thể hiện sự tôn kính của họ dành cho anh.

NS

(VIẾT LẠI THEO JACQUES NGUYỄN HIẾU LIÊM)

Tiến vào Nga

Quân đội Ukraine đã khiến không chỉ chính quyền Kremlin mà luôn cả đồng minh phương Tây bị bất ngờ sau khi thực hiện một cuộc tấn công vào lãnh thổ Nga trong tuần qua.

Lực lượng Ukraine tiến vào Kursk - YAHOO!

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Những thành công mà Ukraine đạt được trong cuộc tấn công này là điều không thể phủ nhận. Lực lượng của quân đội Ukraine đã vượt qua được hai tuyến phòng thủ của Nga ở phía tây nam khu vực Kursk và di chuyển qua các xa lộ và làng mạc của Nga mà hầu như không gặp một sự kháng cự đáng kể nào. Kể từ khi chiến dịch bắt đầu vào ngày 6 tháng 8, quân đội Ukraine đã vượt qua Kursk để tiến đến khu vực lân cận Belgorod, khiến cho nhiều cộng đồng dân

cư khác dọc theo biên giới phải lo lắng và chính quyền Moscow cũng đứng ngồi không yên.

Tuy nhiên, chiến lược và mục tiêu cuối cùng của cuộc tấn công này cho đến nay vẫn còn mơ hồ. Các đồng minh phương Tây, bao gồm Hoa Kỳ và Đức, cho biết họ đang theo dõi và giám sát tình hình nhưng để cho Ukraine chủ động. Thậm chí ngay cả giới lãnh đạo Ukraine dường như cũng ngạc nhiên trước mức độ thành công ban đầu của chiến dịch này, và lần đầu tiên Nga, một cường quốc

nguyên tử, đã bị tấn công kể từ Thế chiến II.

Nga chủ quan

Có thể nói Nga đã quá chủ quan và tự tin cho rằng chiến tranh sẽ chỉ xảy ra ở bên ngoài biên giới, và do đó đã để khu vực Kursk bỏ ngỏ mà không có một công sự phòng thủ kiên cố nào. Ukraine đang tận dụng lợi thế này, và vị tướng chỉ huy quân đội Ukraine, Oleksandr Syrskyi, cho biết lực lượng quân đội Ukraine hiện đã tiến vào sâu hơn 21 dặm và đang kiểm soát khoảng 386 dặm vuông

lãnh thổ Nga.

Nước Nga có chung khoảng 600 dặm biên giới phía nam với vùng lãnh thổ không bị chiếm đóng của Ukraine, là nơi mà nay quân đội Nga sẽ phải nghĩ đến việc bảo vệ và phòng thủ. Để ứng phó với cuộc tấn công bất ngờ của Ukraine vào khu vực Kursk, một số nguồn tin cho biết Nga đã rút một số binh lính của họ ra khỏi khu vực Kherson và Zaporizhzhia ở miền Nam Ukraine. Viện Nghiên cứu Chiến tranh, có trụ sở tại Washington, cho biết chính quyền Moscow có thể sẽ phải rút quân từ một số đơn vị không

chính quy ở Donetsk hoặc đưa một số đơn vị ở hậu phương tới để giải vây hoặc tăng cường phòng thủ biên giới giáp ranh phía đông nam của Ukraine.

Bước kế tiếp

Câu hỏi hiện nay về phía Ukraine là bước kế tiếp sẽ là gì? Trước mắt, Ukraine có một số lựa chọn.

Lực lượng quân đội Ukraine có thể cố gắng tiếp tục tiến sâu hơn vào lãnh thổ Nga. Họ có thể xây dựng tuyến phòng thủ vùng lãnh thổ mà họ hiện đang chiếm giữ, tìm cách bảo vệ và ngăn cản quân đội Nga tới giải cứu nếu có.

Hoặc, vì đang gặp nhiều khó khăn do bị tổn thất liên tục ở khu vực miền Đông, đặc biệt là trong tuần qua gần thành phố chiến lược quan trọng Pokrovsk, Ukraine có thể đi đến quyết định rằng họ đã đạt được mục tiêu chỉ ra cho đồng minh phương Tây thấy, và luôn cả với Moscow, rằng Nga không phải là bất khả chiến bại. Sau đó quân đội Ukraine có thể rút lui.

Thử thách

Các giới chức Ukraine đã cho các giới chức dân sự và quân sự cao cấp của Hoa Kỳ biết chiến dịch tấn công này là nhằm mục đích tạo ra

một tình thế tiến thoái lưỡng nan cho quân đội Nga – buộc chính quyền Moscow phải chuyển một số quân ra khỏi khu vực tiền tuyến Donetsk, thuộc miền Đông Ukraine, nơi quân đội Nga đạt được những tiến bộ tuy chậm nhưng ổn định trong nhiều tuần qua.

Tuy nhiên, chiến dịch tấn công này cũng tạo ra thử thách cho Kyiv. Một số binh lính dày dạn kinh nghiệm chiến đấu mà Ukraine rất cần sự có mặt của họ dọc theo tiền tuyến dài 600 dặm ở miền Đông và miền Nam đã phải di chuyển đến Kursk. Và điều đó đã làm suy yếu một số vị trí phòng thủ của họ ở khu vực miền Đông Ukraine.

Theo Bộ Quốc phòng Anh, cho đến ngày 9 tháng 8, bốn ngày sau cuộc tấn công, lực lượng quân đội Nga đã tiến đến chỉ còn cách khoảng 10 dặm bên ngoài thị trấn Pokrovsk ở miền Đông Ukraine, một trung tâm hậu cứ quan trọng của quân đội Ukraine, hiện đang bị Nga bao vây. Lực lượng quân đội Nga đã tấn công dọc theo đoạn đường này của vùng Donetsk từ nhiều tháng qua.

Ukraine kiểm soát 386 dặm vuông của Kursk - BBC

Cho tới thời điểm cuối tuần qua, tình hình trở nên nghiêm trọng hơn. Cư dân sống ở Pokrovsk, vào khoảng 40,000 người, được kêu gọi là cần phải di tản.

Sử dụng chiến thuật cơ động

Quân đội Ukraine cho đến nay vẫn chưa công khai cho biết kế hoạch tương lai của họ trên lãnh thổ Nga là gì. Tuy nhiên, theo các phân tích gia, quân đội Ukraine dường như không muốn xây dựng loại chiến hào cố thủ như thường thấy ở miền Đông Ukraine, nơi mà quân đội Nga đã cho xây dựng các chiến hào, hào chống xe bọc thép và chướng ngại vật chống tăng được gọi là rặng rồng rải rác khắp nơi.

Một kế hoạch cố thủ như vậy có thể đưa tới nhiều rủi ro. Bất kỳ vị trí cố định nào cũng sẽ trở thành mục tiêu của các

cuộc không kích có khả năng gây nhiều thiệt hại từ phía Nga và sẽ khó phòng thủ trước các cuộc tấn công của quân đội Nga từ nhiều phía. Xét cho cùng, Nga chiếm ưu thế về lực lượng binh lính và vũ khí. Thay vào đó, quân đội Ukraine nên tiếp tục thực hiện các chiến thuật cơ động, bằng cách tấn công vào những mục tiêu mà Nga không ngờ tới và thực hiện các cuộc đột kích bằng các đơn vị nhỏ để thăm dò và tạo sự mất ổn định hệ thống phòng thủ của Nga.

Cho tới thời điểm cuối tuần qua, quân đội Ukraine vẫn chưa phải đối mặt với những sự kháng cự mạnh mẽ nào từ phía lực lượng Nga. Chính quyền Moscow tỏ ra khá chậm chạp trong việc tung ra một cuộc phản công lớn và vẫn chưa đạt được một thành công đáng kể nào trong việc chống lại quân đội

Ukraine ở Kursk.

Làm cán cân thương lượng

Một số phân tích gia cho biết chính phủ Ukraine có thể sử dụng vùng lãnh thổ mới chiếm được này như một loại quân bài mặc cả với Nga trong tương lai nếu họ có thể giữ được. Theo các giới chức Hoa Kỳ cho biết, các giới chức Ukraine đã thông báo cho Washington biết rằng Kyiv muốn sử dụng vùng lãnh thổ chiếm được này để làm cán cân thương lượng với Nga để lấy lại vùng đất gần Kharkiv mà lực lượng quân đội Nga đã chiếm được vào mùa xuân vừa qua.

Mykhailo Podolyak, cố vấn hàng đầu của tổng thống Ukraine, cho biết hồi tuần qua rằng Nga sẽ chỉ bị buộc phải ngồi vào bàn đàm phán sau khi phải đối mặt với những thất bại chiến

thuật đáng kể như cuộc tấn công bất ngờ vào Kursk.

Mục tiêu thực sự

Mục tiêu thực sự của chiến dịch tấn công vào Kursk có thể không phải là để Ukraine mở ra một chiến trường trên đất Nga.

Sau thất bại của cuộc phản công được quảng cáo rầm rộ của Ukraine vào năm ngoái và những tổn thất đang diễn ra ở miền Đông, có vẻ như Ukraine đang tìm cách thay đổi quan điểm và nhận định của phương Tây về cuộc chiến hiện nay.

Chính phủ Ukraine có thể đang tìm cách thuyết phục phương Tây rằng họ sẽ không bỏ cuộc, và Hoa Kỳ nói riêng nên cho phép họ sử dụng loại hỏa tiễn hành trình tầm xa của Mỹ để tấn công vào bên trong lãnh thổ Nga.

Suy cho cùng, điều đó đã từng xảy ra trước đây: Trong hơn 30 tháng của cuộc chiến tranh Ukraine, Hoa Kỳ đã nhiều lần từ chối cung cấp cho Ukraine một số loại vũ khí tối tân hoặc chỉ được sử dụng những loại vũ khí đó một cách giới hạn, để rồi sau đó thay đổi ý kiến và nhượng bộ. Một ví dụ mới đây nhất là chiến đấu cơ F-16.

VH

Nga ba biên giới: Ukraine trái, Nga phải - NYT

BẢO HUÂN

Họa sĩ tham lam

MỘC MẠC

Gessen là một thiền sư và là một họa sĩ. Trước khi vẽ hay sơn một bức tranh, Gessen sư luôn luôn yêu cầu trả tiền trước, và giá của ông rất cao. Gessen có tiếng là “Họa sĩ tham lam.”

Một nàng ca kỹ muốn vẽ tranh. “Cô có thể trả bao nhiêu?” - Gessen hỏi.

“Bất cứ giá nào ông tính,” cô gái trả lời, “nhưng tôi muốn ông vẽ trước mặt tôi.”

Rồi ngày nọ nàng ca kỹ gọi Gessen, khi cô đang mở tiệc khoản đãi thân chủ của cô. Gessen vẽ rất đẹp. Khi đã xong, thiền sư đòi giá cao nhất cho thời gian làm việc của mình.

Nàng ca kỹ ném tiền rồi quay về hướng thân chủ của cô và nói: “Họa sĩ đầu trọc này chỉ muốn tiền. Tranh của ông ta thì được nhưng đầu của ông ta bẩn thỉu; tiền có thể làm đầu óc ông ta đầy bùn. Tranh vẽ từ cái đầu bẩn thỉu như vậy không đáng để trưng bày. Chỉ đáng để làm đẹp váy lót của tôi.”

Nàng cởi váy, rồi bảo Gessen vẽ một bức tranh khác trên mặt sau của váy lót của nàng.

Gessen ra một giá rất cao, vẽ bức tranh theo yêu cầu, rồi ra về. Sau này khi Gessen gác bút, người ta biết được Gessen có những lý do này để cần tiền:

Tỉnh của Gessen thường bị nạn đói. Người giàu không giúp người nghèo, vì vậy Gessen có một nhà kho bí mật, chẳng ai biết. Thiền sư giữ đầy gạo trong kho, chuẩn bị cho những khi khẩn cấp.

Từ làng của thiền sư đến Đền Thờ Tổ Quốc đường sá rất xấu và nhiều khách lữ hành khốn đốn khi đi đường. Thiền sư muốn làm một con đường tốt hơn.

Thầy của Gessen đã qua đời mà không thực hiện được giấc mơ xây một ngôi chùa. Thiền sư muốn hoàn thành ý nguyện cho thầy.

Sau khi Gessen đã hoàn thành 3 ước nguyện này, thiền sư vất cọ, vất đồ nghề vẽ, và rút lên núi ỏ, không bao giờ vẽ nữa.

THI SĨ CHU TRẦM NGUYÊN MINH “Lời tình buồn”

TẦM VĂN
ĐỨC QUỐC

Thi sĩ Chu Trầm Nguyên Minh (1940-2014) tên thật là Trần Đức Tâm (sau này đổi thành Phạm Minh Tâm), quê quán ở Đức-Phổ, Quảng-Ngãi nhưng ra đời tại một vùng ngoại ô Phan-Thiết. Cha mẹ mất sớm, ông phải sống với cậu, với chú và vừa đi làm, vừa đi học. Cuộc đời cơ cực từ thuở nhỏ, từ Nha-Trang lận lộn đến Quy-Nhơn rồi ngược về Phan-Rang, Phan-Thiết để theo ngành Sư phạm và trở thành giáo sư dạy Toán ở Phan-Rang từ năm 1965. Ông trải qua

những mối tình ở những nơi chốn đã đi qua và những cuộc tình không trọn vẹn nối tiếp theo một cuộc đời lận đận, buồn bã từ tuổi thiếu niên. Chiến cuộc dâng cao, giáo chức được gọi nhập ngũ. Chu Trầm Nguyên Minh theo học khóa 25 Sĩ quan trừ bị Thủ-Đức, cùng khóa với nhạc sĩ Vũ Thành An. Duyên văn nghệ đẩy đưa và nhạc phẩm “Lời tình buồn” của Vũ Thành An đã chấp cánh bay bổng cùng với những dòng thơ Chu Trầm Nguyên Minh vào năm 1967.

Ông bắt đầu tham gia sáng tác từ năm 1965 với nhiều thể loại như viết văn, viết báo, viết kịch và làm thơ. Các tác phẩm đã in: Trong mặt trời buồn (1967), Lời tình buồn (1968, bổ sung và tái bản 2012), Quê hương và nước mắt (1968), Cuộc tình người (1969).

Nhạc sĩ Văn Lương, Trúc Phương và Dzũng Chinh đã dành cho người em, người bạn từ chốn quê ra thành thị, những ân tình sâu đậm, nhất là thuở chân ướt, chân ráo trên mảnh đất Sài-Gòn ngựa xe dẫu dật.

Sau tháng 4.1975, ông đi tù rồi mưu sinh với nhiều nghề khác nhau. Ông qua đời vì chứng bệnh ung thư ngày 19.02.2014 tại Sài-Gòn.

“Lời tình buồn” là một bài thơ hay và chất chứa nhiều cảm xúc. Lời thơ đẹp và giàu ý nhạc nên dễ dàng thăng hoa khi trở thành một nhạc phẩm được giới yêu âm nhạc ưa thích. Bài thơ gồm 4 khổ và luôn được bắt đầu với 3 chữ “anh đi rồi” để nhắc nhở nỗi niềm biệt ly và nhung nhớ cũng ghi khắc từ đây. Khi vào khuôn nhạc, nhạc sĩ Vũ Thành An đã bỏ bớt một khổ thơ và thay thế chữ “phúc” thành “phút”, từ niềm hạnh phúc lâu dài trở thành phút giây yêu đương ngắn ngủi. Hãy cùng nhau đọc lại bài thơ của thi sĩ Chu Trầm Nguyên Minh đã ra đời cách nay hơn nửa thế kỷ.

oOo

Mối tình học trò âm thầm nẩy nở và lớn lên theo từng trang giấy mỏng. Hàng điệp, nhành me là nhân chứng cho buổi sáng gặp gỡ, buổi trưa hò hẹn. Chiến cuộc lan xa, anh già từ trường lớp, bỏ lại sau lưng hàng cây, bóng nắng và xa luôn mối tình

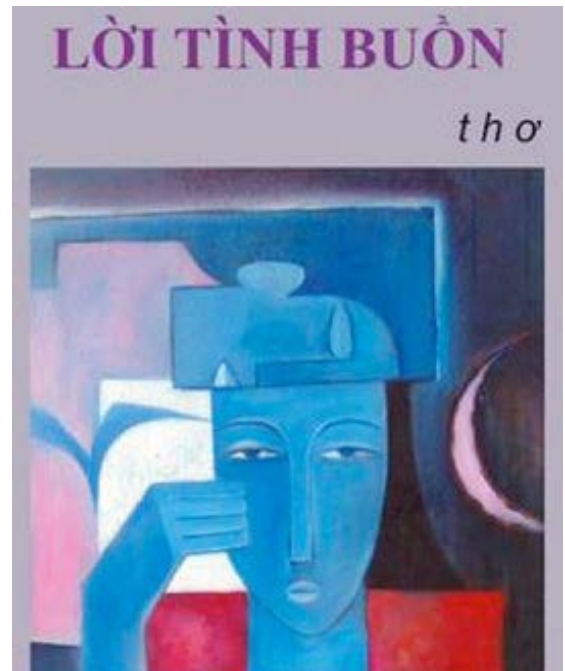
thời thơ dại. Anh biết, em sẽ buồn thương và nỗi lo âu cứ theo thời gian mà dài sâu hun hút...

*Anh đi rồi còn ai vuốt tóc
Lời tình thơm sách vở học trò
Đêm xuống rồi em buồn không hờ
Trời xa mù tầm tay với âu lo*

Những buổi đón đưa, những lần chờ đợi và anh cũng không đủ lời lẽ để nói hết nỗi lòng đã dành hết cho người thương. Anh đi rồi kỷ niệm cũng mịt mù xa. Tuổi hai mươi và mối tình đầu đời nhiều mơ, lắm mộng. Tuổi học trò mình làm khổ ai chưa mà giờ đây phải chia xa, nẻo thiên đường lấp kín. Người yêu cúi mặt, vòng tay buông lỏng, tà áo bay mờ khuất và chỉ biết chờ đợi, hoài mong một ngày vui tao ngộ ...

*Anh đi rồi còn ai đưa đón
Áo em bay khuất mất thiên đường
Tuổi hai mươi vòng tay chờ đợi
Ngôn ngữ nào anh nói hết yêu thương*

Chu Trầm Nguyên Minh và bìa mộ

Hình bìa tập thơ "Lời tình buồn" của văn, thi sĩ Chu Trầm Nguyên Minh, bổ sung và tái bản năm 2012

Anh đi rồi em xếp lại lược gương, mắt môi nhạt nhòa, tóc xanh rũ rượi. Ngày anh xa vắng, phấn son xếp lại chẳng màng. Tìm đâu được nữa niềm vui để điểm trang cho mình thêm đẹp, cho đời thêm tươi. Mười ngón tay trở trở đan thành nỗi băng khuâng, niềm tiếc nhớ những tháng ngày hoa mộng đã chấp cánh bay xa ...

*Anh đi rồi còn ai chiêm ngưỡng
Cổ em cao tay mười ngón thiên thần
Tóc em xanh trùng dương sóng lượn
Anh chợt buồn đứng ngóng băng khuâng*

Lời tình tự ngày nào chỉ còn lại nỗi bơ vơ và cô đơn đến tận cùng. Những ngày yêu nhau là những ngày hạnh phúc tuyệt vời dù ngắn ngủi, mong manh. Tình yêu đến, tình yêu đi ai biết vì trong gặp gỡ đã vấn vương ít nhiều ly biệt. Giữ lại cho nhau phút giây luyến ái để khi xa nhau rồi còn được chút nụ hôn xa làm hành trang cho mối tình đầu không đoạn kết. Lời tình buồn mãi vọng về tim của những kẻ yêu nhau mà không bao giờ được đến gần nhau ..

*Anh đi rồi còn ai tình tự
Đêm đây trời ru tiếng nhớ bơ vơ
Phúc yêu em dấu lần quá khứ
Nụ hôn đầu rụng xuống hư vô*

TV

Thế vận hội là nơi tập trung những người có khả năng xuất chúng, do vậy cuộc cạnh tranh luôn khốc liệt nhất. Đoạt được huy chương tại nơi này không chỉ là mơ ước của một cá nhân mà cả một quốc gia. Mời các bạn cùng chúng tôi điểm lại một vài sự kiện đặc biệt nhân Olympic tại Paris vừa qua...

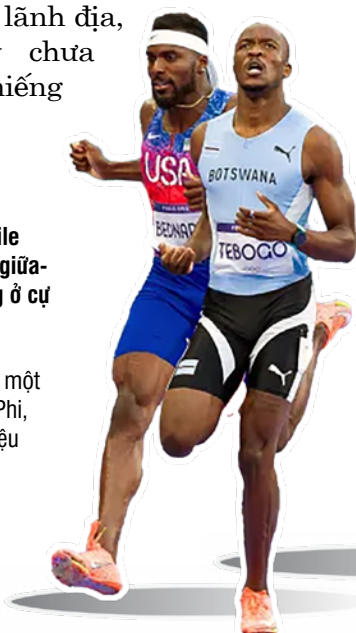
Lần đầu ta có huy chương...

Để cho bài viết bớt khô khan, tựa xin dựa câu thơ của thi sĩ Trần Dạ Từ : *“Lần đầu ta ghé môi hôn/những con ve nhỏ hết hồn kêu vang...”*.

Olympic được tổ chức từ năm 1896, có những quốc gia đoạt huy chương ngay lần đầu tiên, nhưng đến nay vẫn có những quốc gia chưa lần nào hân hạnh chạm tấm huy chương vàng. Tại Paris Olympic 2024, có 4 quốc gia chạm được vàng lần đầu là: Botswana, Dominica, Guatemala, Saint Lucia. Tính ra có 66 quốc gia và lãnh địa, cho đến nay chưa “sấm” được miếng vàng nào.

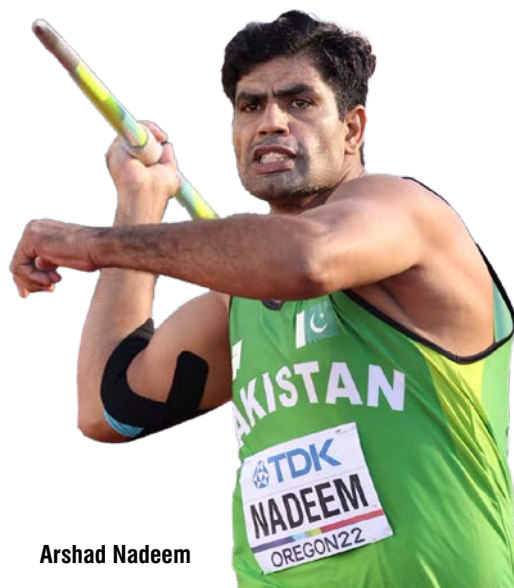
Lực sĩ điền kinh Letsile Tebogo (Botswana)- giữa-giặt huy chương vàng ở cự ly 200 mét.

Ghi chú: Botswana là một quốc gia thuộc Nam Phi, dân số khoảng 2.5 triệu người

Lực sĩ rùng rinh nhất

Những lực sĩ đoạt huy chương, đặc biệt là huy chương vàng thường được tưởng thưởng hậu hĩnh. Tại Paris 2024, lực sĩ “ấm” nhất lần này có lẽ là lực sĩ ném lao Arshad Nadeem (Pakistan). Số tiền thưởng từ chính phủ, và mạnh thường quân lên đến 897,000 đô la. Chưa kể một chiếc xe mới cầu cạnh, có biển số PAK 92.97 (là số mét Arshad phá kỷ lục Olympic).

Arshad Nadeem

Gà đẻ trứng vàng

Vàng đẻ ra vàng, đó là trường hợp của đội tuyển Philippines. Philippines là quốc gia Đông Nam Á có huy chương Olympic sớm nhất vào năm 1928 (huy chương đồng môn bơi ếch, tổ chức tại Hòa Lan). Nhưng mãi gần một thế kỷ sau, chính xác là 92 năm, Philippines mới tận được chiếc huy chương vàng đầu tiên vào năm 2020 tại Tokyo Olympic, và “lụm” tiếp 2 huy chương vàng nữa tại Paris 2024 ở môn thể dục dụng cụ nam.

Carlos Yulo mang về chiếc huy chương vàng thứ 3 cho Philippines

Huy chương ơi, mi ở đâu?

Trên thế giới có hơn 200 quốc gia tham dự Olympics Thế vận hội, với nhiều quốc gia, tóm được chiếc huy chương còn khó hơn hái sao trên trời.

Tại Paris Olympic 2024, có 5 quốc gia lần đầu được sở hữu chiếc huy chương là Albania, Cabo Verde, Dominica, Saint Lucia và đội tuyển thứ 5 là đội tuyển của Những Người Tị Nạn (Refugee Olympic Team). Ngoài 5 quốc gia may mắn này, còn 66 quốc gia chưa hề biết mặt mũi chiếc huy chương vàng, bạc, đồng tròn méo ra sao!

Ghi chú: Đội tuyển của những người tị nạn (Refugee Olympic Team) là tập hợp những thể thao gia, đại diện cho 110 triệu người lưu vong, họ bỏ xứ ra đi vì bất đồng chính kiến, bị đàn áp hay do chiến tranh... Đội tuyển này gồm các lực sĩ của 13 quốc gia Cuba, Iran, Afghanistan, Syria, Venezuela, Congo, Sudan, Cameroon...

Những tuyển thủ của đội tuyển Người Tị Nạn (Refugee Olympic Team), nhiều nhất là từ Iran

Quốc gia đầu hui nhất

Có những quốc gia vui như Tết khi vớ được một huy chương Olympic, ngay cả huy chương cá kều, loại “bèo” nhất là huy chương đồng, thì một đất nước kiếm được 6 chiếc huy chương tại Paris vẫn rầu rĩ như cha chết. Đó là Ấn Độ. Cùng một số dân 1.4 tỉ người, Trung Quốc hái được 91 chiếc, có đến 40 vàng, đứng hạng 2, chỉ sau Mỹ, Ấn 6 cái nhưng không có vàng nào, xếp hàng 71, thậm chí đứng sau cả Indonesia, Thái Lan, Bắc Hàn... Trước sự chỉ trích của dân chúng, chính phủ Ấn giải thích Trung Quốc chi mỗi năm 3.2 tỉ đô la để luyện “gà nòi”, trong khi Ấn chỉ chi 1% chừng đó. Chính phủ Ấn hứa sẽ khôi phục thể diện tại Olympic 2036, có thể sẽ được tổ chức ở xứ cà-ri.

Hai tuyển thủ Ấn độ Manu Bhaker và Sarabjot Singh giành được huy chương tại Paris 2024 Olympic

Ngày nầy năm xưa...

22-8

2004

Justine Henin (Bỉ) giành cúp vô địch tại Athen Olympics 2004 sau khi hạ danh thủ Amélie Mauresmo (Pháp) với tỉ số áp đảo 6-3, 6-3

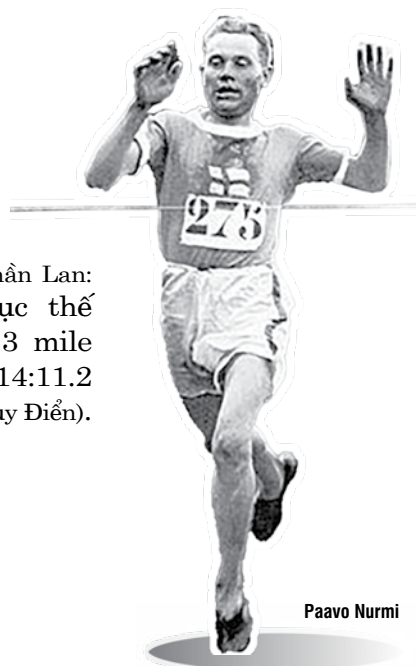

Justine Henin

24-8

1923

Paaavo Nurmi (Phần Lan: Finland) lập kỷ lục thế giới ở môn chạy 3 mile trong thời gian 14:11.2 tại Stockholm (Thụy Điển).

Paaavo Nurmi

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Hè sắp vãn. Xin có đôi điều về những chú ve của mùa Hè. Kẻo rồi mai kia một nọ sẽ không có dịp nhắc tới các chú.

Ay cũng bởi nghĩ rằng thơ văn của mình không có gì to lớn quan trọng như của người ta, chỉ là để vui trong cuộc nhân sinh thôi, nên một lần nữa Nguyễn trở lại với các chú ve nhỏ thân yêu. Trước hết xin bắt đầu với câu chuyện kể của nhà thơ Lâm Thị Mỹ Dạ, một tác giả nổi tiếng ở trong nước.

Vâng. Nhà thơ Lâm Thị Mỹ Dạ kể lại câu chuyện sau đây về một chú ve.

“Đó là một buổi sáng mùa Hè năm 1976. Khi tôi đến cổng hội văn nghệ thì cũng vừa lúc anh Trịnh Công Sơn bước ra khỏi quán cà phê bên đường. Hôm ấy là ngày đầu tuần, cơ quan sắp họp. Chúng tôi

Trở lại với các chú ve nhỏ

đang đứng nói chuyện, bỗng một chú ve từ trên cao rơi xuống chân tôi. Tôi tò mò nhặt con ve lên; nó không còn hát. Anh Sơn nhìn con ve một lúc rồi nói:

- Vậy là hết rồi!

- Cái gì hết? Tôi hỏi.

- Đòi con ve đã hết, có lẽ chỉ một lát nữa thôi.

Nói rồi, anh Sơn cầm con ve từ tay tôi, giọng buồn buồn:

- Dạ biết không, để thành một giọng ca, con ve đã im lặng rất lâu ở trong đất. Từ một cái trứng ve để thành một ấu trùng... ve đã thay hình đổi dạng nhiều lần, mình không nhớ chính xác là bao nhiêu, nhưng có một tài liệu nói quá trình hình thành một con ve rất dài - đến những 17, 18 năm.

- Trời ơi, 17-18 năm... Tôi ngạc nhiên kêu lên.

- Đúng, phải chừng ấy năm mới thoát khỏi mặt đất, thoát khỏi bóng tối để ca hát dưới mặt trời.

- Vậy con ve ăn gì, anh Sơn?

- Ve uống nắng, ăn sương, khổ hạnh như một tu sĩ. Nó nhả ra giọng hát ve sầu như tầm nhả tơ râm ran trời đất, nhưng chỉ được mười ngày rồi tắt. Lúc đó, ve sầu kiệt sức, từ trên cây rơi nhẹ nhàng xuống đất.

Sơn ngậm ngùi nhìn chú ve cầm lặng trong lòng bàn tay. Tôi chợt nghĩ, chỉ một lát nữa thôi, một đàn kiến sẽ tìm đến... lớp lớp bu kín thân xác ve sầu. Chạnh lòng, tôi xin lại anh Sơn con ve.

Có lẽ đời ve lạ lùng quá, thánh thiện quá -đó là kẻ chỉ biết dâng hiến, rút ruột gan để hát cho đời vui.

Nó may mắn và hạnh phúc hơn con người là chưa kịp biết buồn thì đã chết. Còn con người đã mang lấy nghiệp trầm luân từ khi còn trong bào thai: “Tin buồn từ ngày mẹ cho mang nặng kiếp người...”.

Những chú ve đang nhẩn nhục hình thành đời mình trong đất, để rồi sẽ trở lại cất lên giọng hát của chính mình. Tôi tin như kiếp ve thánh thiện, người nhạc sĩ của tình yêu và thân phận con người mãi mãi hát ca bên chúng ta như có lần anh đã tự nhận trong một bài hát của mình:

“Nhiều khi thấy ta là lá cỏ

Ngồi hát ca rất tự do”.

Lâm Thị Mỹ Dạ

Tôi đây Nguyễn nhớ lại một đoạn đã viết về loài ve: “Là một trong những biểu tượng của mùa Hè cho dù là ở Việt Nam hay ở Mỹ. Tiếng ve kêu vang rền phát ra từ đôi cánh của các chú ve treo mình trên các thân cây kéo dài trong suốt mùa hè. Có trên 2000 loại ve sầu trên thế giới. Các loại ve ở Mỹ có thể xếp thành 2 loại: loại có tuổi thọ 13 năm và loại có tuổi thọ 17 năm. Mặc dù đời sống dài như vậy, từ giai đoạn trứng được đẻ trong đất, qua giai đoạn ấu trùng rồi trưởng thành, chúng chui ra khỏi hang và bay ra không khí, cất tiếng kêu vang, phôi giống chỉ có 2 tuần lễ rồi chết. Mỗi một mùa hè như vậy trên thế giới có hàng tỉ con ve chết đi để rồi năm sau một số khác lại ra đời.

Đấy, ve sầu là vì thế. Nó sầu vì thời gian ca hát quá ngắn. Ôi kiếp ve sầu!”

Và mỗi hôm qua đây thôi trong lúc lang thang mơ mộng trong

khu nhà ở của mình, Nguyễn chợt nghe tiếng ve ran lên trong chòm cây phong du.

Tiếng ve mùa hạ. A, đây rồi, hôn ta. *Một hôm có nắng / bỗng nhớ tiếng hát em... Hồi chú ve nhỏ / nắng băng khuâng hoài...** Ôi, tiếng ve đã nghe từ buổi ấu thơ cho đến những năm tháng trưởng thành, làm sao quên được. Cho nên, buổi trưa nghe tiếng ve, dù không bùng cháy da diết như tiếng ve trong những vườn nhãn thời nhỏ ở Huế, trên những hàng cây bên trường Lê Ngọc Hân Mỹ Tho ngày nọ hay trong công viên Tao Đàn Sài Gòn, nhưng thú tiếng đầy âm vang đó đủ khiến tôi bồi hồi suốt một buổi. Nhảm, đại nhảm. Và tôi đã báo tin cho người biết rằng tôi vừa nghe tiếng ve kêu trong bóng mát của cây phong du cạnh nhà.

o O o

Tiếng ve. Có lần tôi đã viết về tiếng ve ở những khu vườn rợp nắng buổi đầu đời. Nó vang dậy, như một dàn đại hợp xướng -chỗ này vừa lặng tiếng, chỗ khác đã rộ lên, cứ thế tiếp trua tiếp chiều và cả lúc đêm xuống. Chợt nhớ tới tiếng ve trong thơ Trần Dạ Từ. Vâng, Trần Dạ Từ đã viết như thế này khi ông cùng bà Trần Thy Nhã Ca ngồi trong một khu vườn chùa tĩnh lặng nào đó ở Huế lúc còn thanh xuân, nghĩa là khoảng năm sáu chục năm về trước: *Lần đầu ta ghé môi hôn / Những con ve nhỏ hết hồn kêu vang... Hừ, chàng hôn nàng thì đâu có gì ghê gớm mà những con ve trong vườn chùa phải thất kinh hồn vía. Ấy, ấy... hay còn gì khác nữa? Nhưng sao cái ông Trần Dạ Từ này tỉnh thế! Hôn người yêu say đắm mà còn nghe được tiếng ve kêu ran thì thật là hết ý. Chứ thường người ta hôn người yêu là chết luôn, chết*

trên đôi môi em. Lúc đó, dù hồ có găm bên tai, chắc gì đã nghe thấy. Nói đến tiếng ve, lại nhớ câu thơ đã viết lúc bỏ nước ra đi cách đây vừa đúng 3 chục năm cũng vào mùa Hè như thế này: *Tiếng ve khơi biển rộng / võ quá khứ. mù. tôi đi / qua những chiếc cầu treo. thiên niên kỷ tàng tàng. nghiêng. thành phố qua...*

o O o

Tới đây, Nguyễn muốn chuyện trò riêng với các chú ve

Này, hồi các chú ve nhỏ... Tôi yêu các chú biết bao. Vậy mà thuở ấu niên bé xiu, tôi đã có lần phạm lỗi với chú. Chuyện như thế này: Hồi đó, cũng đang mùa hè nắng cháy vàng hoe tóc, khét da, tôi theo mấy đứa bạn rần rần, rong chơi khắp làng khắp xóm. Nghe tiếng ve kêu ran đầu cành, một thằng lên tiếng hỏi: tụi bây có muốn bắt ve không? Rồi cả lũ kéo nhau đi chặt mấy ống tre và cành trúc. Tôi được phân công trèo lên cây bông sú, chặt đọt cho mủ trắng chảy ra rồi hứng vào ống tre nhỏ. Một thằng khác có phận sự đem ống tre ấy nung vào lửa cho cháy khét lên. Mủ bông sú biến thành một thứ nhựa thơm, rất dính, đem bôi vào đầu ngọn trúc để bắt ve thì hết sảy. Chú ve nhỏ đang hôn nhiên ca hát trên cành nhãn thì bỗng dính nhựa từ đầu ngọn trúc, hết đập được cánh để bay đi. Chú không còn hát nữa mà vùng vẫy, cố thoát khỏi lòng bàn tay tôi. Tất nhiên rồi tôi cũng thả chú ra, sau khi đã chùi chất nhựa dính trên đôi cánh mỏng manh. Chú ve bay lên loạng quạng trong nắng, rồi lẫn vào cây lá. Không biết chú sẽ bay xa đến đâu, qua được mùa Hè không. Chú ve bé nhỏ của tôi ơi, tôi viết những dòng này cũng là để tạ tội với chú cũng như ấu thơ tôi. Tôi biết tôi có nhiều lỗi lầm

với chú cũng như với chú cu cườm đã bị tôi dùng ná cao su bắn rớt trong vườn cây Vương Phủ ngày nọ. Tuổi nhỏ nghịch ngợm, và đôi khi ác độc, khiến tôi nghĩ lại mà chẳng an tâm chút nào...

Thật lòng, tôi yêu các chú ve nhỏ lắm lắm. Các chú là những nghệ sĩ giữa cõi đời phiến trược này. Kể nào ghét, hay không yêu những con ve mùa hè, thật sự là kẻ đáng thương. Cho nên tôi chẳng ưa bài ngụ ngôn Con Ve Và Con Kiến của cái ông La Fontaine chút nào, dù vẫn biết lo xa, tích cốc phòng cơ như lũ kiến là đúng. Nhưng ông quá thực dụng, thực dụng một cách thô thiển ở chỗ coi thường và chê các chú ve. Tôi thì chẳng thể nào yêu được những con người thực dụng kiểu như thế. Nghĩ cho cùng, mấy ông thi sĩ nghệ sĩ chúng tôi là đồng hội đồng thuyền với các chú ve mà thôi. Các chú ca hát suốt mùa Hè. Cho hoa lá, cho đất trời mãi tươi xanh, cho tuổi nhỏ rong chơi, và cho những đôi lứa hôn nhau dưới bóng cây mùa hè. Các chú không mang đến cho tuổi nhỏ của tôi một nét ưu phiền nào cả, cũng như các chú không mang đến cho tình yêu của tuổi thanh xuân con người một giọt lệ buồn nào. Lệ chỉ nhỏ sau đó khi cuộc đời chia cách lứa đôi... *et la vie sépare ceux qui s'aiment... ***

Xin các chú ve hãy cứ ca hát suốt những mùa Hè trên đất nước tôi. Dù xa dưới ngàn mây trắng, khi nhìn về ấu thơ, tôi vẫn thấy vô cùng thân thiết với các chú, và hết lòng tạ lỗi cũng như biết ơn. Bởi không có các chú, tuổi thơ tôi mất đi vẻ đẹp, vẻ sáng. Cũng như không có các thi sĩ, nghệ sĩ thì trái đất này sẽ trần trụi và khô khan biết mấy. Nó sẽ không còn là quả cam màu xanh, nơi cư ngụ bình an của con người.

TN

Nghệ thuật “marginalia” trong kinh sách Trung Cổ

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Ngày xưa ngày xưa, tu sĩ là những người chọn đời sống thoát tục để tu hành và thường thuộc giới “biết chữ” trong xã hội. Để truyền bá, giảng dạy đạo pháp, tu sĩ ghi chép, minh họa lời thần thánh và lồng thêm ý nghĩ cá nhân vào những cuốn vở [viết tay] hay “manuscript”. Cho đến khi kỹ thuật in ấn ra đời, “vở” trở thành “sách”, nhiều phiên bản nên quảng bá dễ dàng hơn.

Ngày nay, danh từ “manuscript” được hiểu rộng hơn, ngoài “bản viết tay”, manuscript còn có nghĩa là phiên bản chưa được “phát hành” dù được đánh máy hay đã in.

Nhiều cuốn vở được in thành sách; một số sách trở thành “kinh” truyền lại cho hậu thế qua việc giảng dạy trong môi trường tôn giáo và cũng được những tay sưu tầm buôn bán, lưu trữ tại những viện bảo tàng của thế giới. Vở [hiếm hoi hơn so với sách] thường được trân quý và đánh giá cao. Nổi tiếng lẫy lừng là quyển [vở] Book of Kells trưng bày tại Trinity College, thủ đô Dublin của Ái Nhĩ Lan.

Sách vở kể rằng từ Iona, một hòn đảo nhỏ xíu tại the Inner Hebrides, nơi các tu sĩ Thiên Chúa Giáo gốc

Celt ẩn thân tu hành suốt mấy trăm năm. Trung tâm của hòn đảo là Iona Abbey, hậu thân của tu viện do thánh Columba thành lập năm 563. Đây cũng là nơi the Book of Kells ra đời khoảng năm 800; quyển kinh dày cùi do các tu sĩ ghi chép bằng chữ La Tinh bao gồm bốn Phúc Âm trong Tân Ước với những hình vẽ minh họa.

Lịch sử của Book of Kells khá ly kỳ, từ năm 795, quân Viking đã từng đánh phá hòn đảo Iona nhiều lần, và trong lần phá phách năm 806, đã giết 68 tu sĩ. Suốt →

→ mấy thập niên sau đó, các tu sĩ sống sót rời đảo, di tản qua Ai Nhĩ Lan, đến tu viện Kells. Quyển kinh ấy được mang theo và tiếp tục ghi chép tại đây.

Trong thập niên 50 của thế kỷ XVII, quyển kinh được âm thầm mang về Dublin để lưu giữ khi Kells bị chiếm giữ bởi quân lính của Oliver Cromwell. Giám Mục Henry Jones (1605–1682), viện phó của Trinity College, hiến tặng Book of Kells cho thư viện của trường năm 1661. Từ đó, quyển kinh được lưu trữ và trưng bày trong lồng kính khóa chặt tại thư viện này, sang trang mỗi tháng.

Quyển sách quý hiếm được chép tay trên da bò non (con bê), vellum, (loại da dành riêng cho các thư tịch quý giá, đặc biệt trong thời Trung Cổ) do 3 người khác nhau không rõ tên tuổi viết; dựa theo mẫu chữ, người đương thời nhận diện sự khác biệt giữa các mẫu tự và đặt tên người viết là Hand A, Hand B, và Hand C.

Book of Kells không lớn lắm, khổ 13x10 inches (33x25 cm), bao gồm mấy trăm trang; ngoài chữ viết, mỗi trang được “trang điểm” tỉ mỉ một cách riêng với hình vẽ hoa lá, người, thú vật, các nút thắt kiểu Celtic... Phúc Âm từ các Thánh Matthew, Mark, và Luke được chép đầy đủ; riêng Thánh John thì chỉ có một phần; kèm theo phần

tóm tắt và bình luận của người chép.

Quyển sách quý thiếu một số trang, sử gia ước đoán là khi quyển sách bị ăn trộm từ nhà thờ tại Kells trong thế kỷ XI, kẻ cắp lấy đi những vật trang sức, đá quý gắn trên sách và chỉ vàng dùng để khâu các trang sách với nhau bị tháo rời và khi tìm lại, quyển sách mất ít nhiều trang.

The Book of Kells ngày nay được xem như một

tác phẩm nghệ thuật qua các hình vẽ với nhiều chi tiết tỉ mỉ, chữ viết nắn nót từng nét. Sử gia và các nhà sưu tầm đồng thuận rằng hình vẽ là tâm điểm của quyển sách và chữ viết là thứ yếu vì có cả những chữ viết sai không được sửa chữa. Với mục đích trình bày trước tín đồ khi tế lễ, quyển sách được đặt trên bàn thờ, những cảnh minh họa rực rỡ giúp giải thích lời kinh thánh thay cho chữ viết vì nhiều tín đồ không đọc

được chữ. Cùng mục đích minh họa như những tấm kính màu trang trí trong nhà thờ, cảnh Chúa lên trời, các thánh tông đồ quây quần bên Jesus...

Trở lại với sách vở thời Trung Cổ, giới quý tộc có nhu cầu “đọc” sách thường dùng các cuốn vở chép tay đắt giá nặng phần tôn giáo. Những người biết chữ sang giàu thuở ấy thường thuê mướn nghệ nhân chép và minh họa những cuốn vở nọ kèm theo các hình vẽ “chưa” nghĩa bên lề trang vở hay “marginalia”.

Nghệ thuật “vẽ/viết bên lề” xem ra phổ thông trong thế kỷ XII-XIV; sách là những quyển vở chép tay từ trang đầu đến trang cuối. Công việc chép [và vẽ] thường dành cho tu sĩ, sinh sống trong tu viện; các “nghệ nhân” này cặm cụi ngày đêm nắn nót từng nét chữ và “trang điểm” mỗi trang vở bằng cách dát vàng bạc, dùng mực nhiều màu rực rỡ... để tác phẩm thêm phần quý giá. Nghệ thuật “marginalia” thịnh hành tại Âu châu, nhất là Anh và Pháp. Nghệ thuật “marginalia” nở rộ trong các cuốn sách chép tay từ đó với đầy đủ màu sắc của chuyện dân gian từ tình dục, bài tiết đến mĩ mai sự quá đáng của giới tu sĩ ngay cả trong những cuốn kinh sách.

Kỹ thuật in ấn bắt đầu từ năm 1450.

Ngoài mục đích chép kinh thánh, minh họa cảnh trí theo kinh sách, các tu sĩ cũng thoát tục, giải sầu (?) bằng cách vẽ [vòi] →

Hình vẽ trong The Canterbury Tales, một tập truyện về du lịch, với chân dung tác giả Chaucer: Lansdowne MS 851, f. 2r

→ nhiều hình ảnh, mô tả kể chuyện đời sống thường nhật, tựa tựa như truyện bằng tranh thời cận kim. Chuyện kể qua hình vẽ bao gồm nhiều đề tài, từ đùa giỡn, quái thú đến thân xác con người; tình dục, chuyện tiểu tiện, trung tiện và cả đại tiện đều được vẽ trên lề, mép của trang vở, chung quanh chữ viết chép kinh thánh.

Đạo và đời sánh vai qua các tác phẩm viết & vẽ bằng tay, trang trí với quý kim lấp lánh như vàng bạc hay “illustrated manuscript”.

Ngoại trừ một vài trường hợp như ông Matthew Paris, một thầy dòng Benedictine tại tu viện St Albans, hầu hết nghệ nhân và tu sĩ chép và minh họa thuở ấy thường không được ghi nhận tên tuổi; tác phẩm được xem như tài sản của chủ nhân quý tộc hoặc giáo hội.

Cuối thế kỷ XII, khi sách vở được truyền tay trong giới quý tộc và thiểu số “biết chữ” thì văn chương thi phú bắt đầu xuất hiện, điển hình là *The Canterbury Tales*, chen chân với kinh sách; và thường dân [giàu có] đã có người muốn học chữ. Trước đó, đọc và viết chữ thường được giao phó cho hội thánh; tu sĩ được huấn luyện để đọc được kinh sách và có bốn phận chép kinh nên phải biết viết.

Chỉ khoảng 20-30 năm trở lại đây, chuyên viên nghiên cứu cổ thư mới chú tâm đến những hình

Thiên thần, thú vật là các biểu tượng thường thấy trong cổ thư, khi xuất hiện khá nhiều trong các hình vẽ; đầu người mình thú hoặc đầu voi đuôi ốc cũng là những biểu tượng khác. Như thỏ cưỡi ốc, khi cưỡi thỏ giao tranh

vẽ, câu viết bên lề trang vở. Và khi nhìn ngắm thẩm định kỹ lưỡng, họ đoán rằng ngoài việc ghi chép thánh kinh, “tác giả” còn có các mục đích khác: giải thích câu viết chưa rõ nghĩa, ghi chép thêm phân bổ sót, chế giễu giáo hội hoặc đề cập đến các tiêu đề “nóng hổi” của xã hội thuở ấy. Dù ta chưa hoàn toàn khẳng định được ý nghĩa của những hình tượng “vẽ bên lề” trong cổ thư Trung Cổ nhưng một số đã được

“giải mã”. Tạm hiểu là xã hội Trung Cổ cũng phức tạp như xã hội ngày nay.

Theo bà Kaitlin Manning, một chuyên viên thẩm định cổ thư tại B & L Rootenberg Rare Books and Manuscripts, ta ưa chuộng nghệ thuật “vẽ bên lề” vì từng đánh giá cổ nhân là những người “bảo thủ”, hành xử cứng nhắc theo khuôn thước xã hội lễ nghĩa... nên khó ngờ rằng cha ông cũng dí dỏm hài hước đến thế.

Hình vẽ này, một người xấu xí bắn mũi tên vào mông một kẻ dị hình khác, hiện diện trong cuốn the Rutland Psalter, c. 1260. British Library Royal MS 62925, f. 87v.

Chuyên gia cổ thư Michael Camille và Lillian Randall cho rằng “Marginalia” xuất phát từ truyền thống “phụ chú” giúp giải thích ý nghĩa của câu văn trong sách; phụ chú dùng “lề” trang sách khác với “footnote” sử dụng ngày nay. Nghĩa là tác giả sử dụng với mục đích, không như người đương thời nghĩ về “marginalia” như chuyện thêm thắt nhảm nhí, vẽ vôi hoặc tục tĩu, không đáng đáng chi đến kinh sách cao quý.

Một số hình vẽ trong cổ thư là các thí dụ điển hình của nghệ thuật “vẽ bên lề” giúp người đương thời thêm hiểu biết về cổ nhân, bảo thủ, cứng nhắc nhưng vẫn dí dỏm thâm thúy.

Nhìn ngắm mấy tấm hình kể trên với con mắt thời @, Dế Mèn ngắm nghĩ mãi mà chưa đoán ra ý tưởng của người vẽ, hẳn chỉ để đùa giỡn?

Nghệ thuật “marginalia” hay minh họa trên lề cuốn vở kết tinh từ óc tưởng tượng phong phú, tác giả tha hồ vẽ vôi theo ý muốn vì không phải theo nguyên bản như chữ viết. Người đời nay, nhìn ngắm các công trình [ghi chép] vẽ vôi ấy với sự kinh ngạc; hóa ra cổ nhân cũng khôi hài, cũng đầy máu tiểu lâm trong huyết quản kể cả các tu sĩ! Và điều đáng kể là một tấm hình kể thay ngàn chữ nếu ta “đọc” ra ý nghĩ của tác giả?

TLL

HOÀNG VŨ

Trong cuộc sống hàng ngày, đôi khi chúng ta có những hiểu lầm về cách thức ăn uống sao cho lành mạnh. Sau đây là giải thích về những hiểu lầm đó của các chuyên gia sức khỏe.

Những hiểu lầm về dinh dưỡng

NHIỀU KỲ - KỲ 2

3

“Lượng calorie nạp vào = lượng calorie tiêu thụ” là yếu tố quan trọng nhất để duy trì cân nặng

- Đúng là nếu bạn tiêu thụ nhiều calorie hơn lượng calorie bạn đốt cháy, thì bạn có thể sẽ tăng cân. Và nếu bạn đốt cháy nhiều calorie hơn lượng calorie bạn tiêu thụ, bạn có thể sẽ giảm cân - ít nhất là trong ngắn hạn.

Tuy nhiên, nghiên cứu không cho thấy rằng ăn nhiều hơn sẽ dẫn đến dư thừa cân hoặc mập phì. Mà chính loại thực phẩm chúng ta ăn có thể là tác nhân lâu dài gây ra tình trạng dư cân, phì mập. Thực phẩm siêu chế biến (ultraprocessed) - tức là đồ ăn nhẹ bằng tinh bột tinh chế, cereals, bánh quy giòn, energy bars, đồ nướng, nước ngọt và đồ ngọt - đều có thể dẫn đến việc tăng cân.

Lý do là vì chúng được tiêu hóa nhanh, do đó chúng sẽ tràn ngập máu với glucose, fructose và amino acids - sau đó gan sẽ chuyển hóa những thứ đó thành chất béo.

Thế nên cách tốt nhất để duy trì mức cân nặng lành mạnh là thay vì tỉ mỉ đếm calorie trong thực phẩm thì hãy ưu tiên ăn uống lành mạnh. Hãy chú trọng về phẩm chất hơn là số lượng.

4

Người mắc bệnh tiểu đường loại 2 không nên ăn trái cây

- Hiểu lầm này bắt nguồn từ việc nhầm lẫn giữa nước ép trái cây - có thể làm tăng lượng đường trong máu do chứa nhiều đường và ít chất xơ - với trái cây nguyên quả.

Nhưng nghiên cứu đã cho thấy rằng điều này không đúng. Ví dụ, trong một số nghiên cứu, thấy những người tiêu thụ một khẩu phần trái cây nguyên quả mỗi ngày - đặc biệt là blueberries, nho và táo - ít có nguy cơ mắc bệnh tiểu đường loại 2 hơn.

Và các nghiên cứu khác cho thấy nếu bạn đã mắc bệnh tiểu đường loại 2, việc ăn trái cây nguyên quả có thể giúp kiểm soát lượng đường trong máu của bạn.

Đã đến lúc nên bỏ đi hiểu lầm này. Tất cả mọi người - kể cả những người mắc bệnh tiểu đường loại 2 - thực sự có thể được hưởng lợi từ các loại vitamin, khoáng chất, chất chống oxy hóa và chất xơ có lợi cho sức khỏe của trái cây.

NGUYỄN ĐÀI THI

Cô Nguyễn Đài Thi là cựu Thanh Tra của Sở Thuế Hoa Kỳ (IRS) và cũng là cựu Thanh Tra của Bộ Ngân Khố (U.S. Treasury Inspector General). Cô có bằng IRS Enrolled Agent do Sở Thuế cấp. Với hơn 30 năm kinh nghiệm làm việc cho Sở Thuế và Bộ Ngân Khố, cô Đài Thi đã từng kiểm toán (audit) thuế doanh nghiệp và cá nhân. Khi làm việc cho Bộ Tổng Thanh Tra Ngân Khố, cô cũng đã từng audit-Sở Thuế. Với kinh nghiệm đặc biệt này, chẳng những cô Đài Thi rất rành rẽ về luật thuế, mà còn hiểu tường tận về cơ cấu và nội bộ của cơ quan IRS. Cô thường xuyên chia sẻ các đề tài thuế vụ qua các đài radio và TV tại Dallas. Trê hân hạnh được cùng cô Đài Thi cộng tác để hướng dẫn đồng hương về luật thuế liên bang và giải đáp các vấn đề rắc rối với Sở Thuế. Độc giả ở khắp nơi có thể gửi thư bưu điện hoặc email cho tòa soạn Trê, ghi chú "Mục Thuế Vụ".

Email: bientap@trenews.net

Nhắn tin (text only) câu hỏi đến

469-328-3453

hoặc gửi thư về tòa soạn:

**3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044**

HỎI: Chào chị Đài Thi, xin chị cho tôi hỏi là mình có thể tố cáo các hành vi gian lận thuế cho Sở Thuế biết không? Trước đây tôi có làm việc giấy tờ sổ sách cho một công ty nhỏ. Người chủ điều hành công việc hằng ngày. Tôi thấy bà ấy có nhiều hành vi gian lận thuế, chẳng hạn không ghi hết lợi tức vào sổ sách, nhất là mỗi khi khách trả tiền mặt. Khi bà ta mua nhà, xe, tàu bè, đi du lịch với gia đình, bà đều kêu tôi ghi hết vào sổ là chi phí của doanh nghiệp để khấu trừ thuế. Và còn nhiều hành vi khác nữa. Những hành vi này không phải chỉ xảy ra một vài lần, mà rất nhiều lần, và số tiền trốn thuế cũng khá lớn. Tôi muốn báo cho Sở Thuế biết. Mong chị chỉ dẫn giúp. Cảm ơn chị.

ĐÁP: Thưa chị, câu hỏi của chị rất hay và cũng rất nhạy cảm. Nếu chẳng may câu trả lời của tôi có liên quan đến những ai đã từng gian lận thuế, xin quý độc giả thông cảm là tôi chỉ muốn chia sẻ thông tin về thuế chứ không có dụng ý khuyên ai làm gì cả.

Sở Thuế có một văn phòng chuyên lo về các vụ tố giác những ai gian lận thuế. Mỗi năm Sở Thuế nhận được hàng ngàn các vụ tố cáo. Càng ngày họ nhận được các vụ tố cáo càng nhiều hơn so với những năm trước. Sở Thuế cũng sẽ thưởng

tiền cho người tố cáo nếu hội đủ điều kiện. Số tiền thưởng sẽ từ 15 phần trăm cho đến 30 phần trăm dựa trên số tiền Sở Thuế thu được. Kể từ khi ban hành giải thưởng đầu tiên vào năm 2007 cho đến bây giờ, Sở Thuế đã trả hơn 1.2 tỷ đô la tiền thưởng dựa trên việc thu thành công 7 tỷ đô la từ những người gian lận thuế.

Sở Thuế đánh giá cao những đóng góp quý giá của hàng ngàn người tố cáo. Họ cho rằng thông tin từ những người tố giác là một trợ giúp cực kỳ hiệu quả để giúp Sở Thuế thu thuế, cho nên họ sẽ giải quyết các vụ tố giác và trao giải thưởng cho người tố cáo nhanh chóng.

Nếu muốn tố cáo và nhận được tiền thưởng, dùng Mẫu 211. Nếu chỉ muốn tố cáo mà không cần nhận tiền thưởng, dùng Mẫu 3949-A. Nhớ kèm theo các thông tin có giá trị hữu hiệu, chẳng hạn như bằng chứng các hành vi gian lận thuế. Sở Thuế sẽ giữ kín tên tuổi của người tố cáo.

Sẵn đây tôi cũng chia sẻ cách tố cáo nhân viên Sở Thuế làm việc gian lận hoặc các văn phòng/dịch vụ khai thuế khai gian lận. Gọi số 800-366-4484. Đây là đường dây nóng đặc biệt của văn phòng Tổng Thanh Tra Bộ Ngân Khố. Quý

vị không cần để lộ danh tánh, và nếu có đi nữa thì họ cũng giữ kín.

HỎI: Chào chị, vợ chồng em đang tiến hành thủ tục ly dị. Em có 2 cháu, 6 tuổi và 11 tuổi. Có người khuyên là nếu em giữ nuôi con, em có thể claim được nhiều khoản trừ thuế và trợ cấp. Em rất lo, vì sau khi lấy chồng em đi làm rất ít, nên thu nhập rất bấp bênh. Xin chị Đài Thi cho em vài lời khuyên.

ĐÁP: Chào em, rất buồn cho chuyện gia đình của em. Chị biết khuyên em thế nào đây cho phải tình phải lý, vì chỉ có em mới hiểu được lòng em hơn ai hết.

Mẹ đơn phương nuôi 2 con nhỏ là một trọng trách rất lớn mà hoàn cảnh tài chánh của em lại eo hẹp. Càng khó khăn hơn nữa nếu em không có người thân gia đình ở gần để giúp những lúc khẩn cấp. Nhưng tình mẫu tử là thứ tình cảm không gì có thể cân đo đong đếm được, thà chấp nhận nghèo chứ không thể xa con.

Nói về luật thuế năm 2024 thì khi khai thuế, em sẽ nhận được những trợ cấp sau đây:

- 2,000 đô la cho mỗi cháu, cho dù em không có đi làm.
- 6,960 đô nếu em có đi làm và thu nhập dưới 55,768 đô.
- Không có khấu trừ thuế nuôi con nhỏ, nhưng nếu em có đi làm thì mức thuế lợi tức phải đóng (tax rate) sẽ thấp hơn so với người không có con.

Nói về các trợ cấp xã hội khác thì đây không phải là lãnh vực của chị, nhưng theo chị hiểu thì các trợ cấp xã hội cho những gia đình có lợi tức thấp và có con nhỏ thì thuộc vào chính quyền địa phương. Chị không biết em ở thành phố và tiểu bang nào. Đa số các trợ cấp xã hội gồm có tiền welfare, food stamps, bảo hiểm sức khỏe nhất là cho các cháu nhỏ.

Ở Texas thì ông xã của em phải trả tiền phụ cấp nuôi con, nhưng không phải trả phụ cấp nuôi em.

Luật Texas sẽ bắt buộc ông trả 25 phần trăm số lương hàng tháng để nuôi 2 cháu, sau khi đã trừ thuế và bảo hiểm sức khỏe. Hơn nữa, ông cũng phải chịu trách nhiệm trả tiền bảo hiểm sức khỏe cho 2 cháu.

Chúc em nhiều may mắn và nghị lực.

HỎI: Năm vừa rồi tôi có khai thuế, chờ hoài mà không nhận được tiền hoàn thuế (tax refund). Sau khi hỏi một số người quen có kinh nghiệm thì họ bảo tôi đã sử dụng sai loại đơn (filing status). Tôi phải làm sao để lấy lại được số tiền này? Liệu kéo dài đến sang năm thì liệu tôi có thể lấy được chung với tax return năm mới không, hay họ “sung vào công quỹ”? Mong chị cho tôi một lời giải đáp. Cảm ơn chị.

ĐÁP: Xin thưa, trước hết anh cần tìm hiểu xem tình trạng tiền hoàn thuế của anh hiện giờ ra sao. Anh có thể vào trang mạng IRS.gov và tìm “Where’s My Refund”. Anh cần phải có số an

sinh xã hội, filing status, và số tiền hoàn thuế anh đã khai trong mẫu thuế.

Nếu “Where’s My Refund” không có ghi là Sở Thuế đã nhận được giấy thuế của anh thì anh cần phải khai lại.

Nếu có ghi là Sở Thuế đã nhận được giấy thuế và đã gửi tiền hoàn thuế thì anh cần phải yêu cầu Sở Thuế truy tìm cái check thất lạc đó. Anh có thể yêu cầu qua điện thoại, số 800-829-1954 hoặc 800-829-1040. Hoặc điền Mẫu 3911 và gửi cho Sở Thuế.

Thuế của mỗi năm mỗi đứng riêng cho nên không có gộp chung với thuế năm khác. Và tiền thuế của anh là của anh chứ không có sung vào công quỹ. Chỉ có điều là luật chỉ cho mình 3 năm để khai hoặc khiếu nại để lấy tiền thuế về.

Nếu tax refund của anh có liên quan đến thuế năm 2023 thì anh có đến Ngày 15 tháng Tư, 2027 để khiếu nại.

NĐT

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

22-08-2024 - 28-08-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
SPIRIT AIRLINES	3	LAS, LAX, HKG	\$1.191
CATHAY PACIFIC	3	LAS, LAX, HKG	\$1.191
CHINA AIRLINES	3	LAS, LAX, TPE	\$1.225
ANA	3	LAS, LAX, HND	\$1.228
EVA AIR	2	LAS, LAX, TPE	\$1.237
AMERICAN AIRLINES	2	SFO, NRT	\$1.262
ASIANA AIRLINES	2	LAX, ICN	\$1.277
QATAR AIRWAYS	1	DOH	\$1.285
JAPAN AIRLINES	2	SFO, NRT	\$1.291

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$24,860 VN ĐỒNG
EURO	\$26,815 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,803 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$16.191 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$163.14 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	148,222 YEN NHẬT
	0.90950 EURO
	0.77522 BẢNG ANH
	1.37091 CANADA
	0.86927 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

22/8/1924

Ngày 22 tháng 8 năm 1924, là ngày sinh của bà Trần Lệ Xuân, cựu Đệ Nhất Phu nhân Việt Nam Cộng Hoà, vợ của cố vấn Ngô Đình Nhu.

Bà Trần Lệ Xuân và ông Ngô Đình Nhu.

22/8/1933

Ngày 22 tháng 8 năm 1933, là ngày sinh của Chuẩn tướng Bộ binh VNCH Lê Nguyên Vỹ. Quê ông tại Sơn Tây, Bắc Việt. Tháng 8-1973, ông bị gãy chân nhưng thoát chết khi máy bay trực thăng thị sát trúng đạn

Cộng quân. Ngày 30-4-1975, khi Dương Văn Minh kêu gọi buông súng, người ta thấy ông tuần tiết ngay bàn làm việc tại Bộ Tư Lệnh ở Lai Khê với khẩu súng lục và một lá thư viết tay vợ vãi. Hưởng dương 42 tuổi.

BÁNH BÈO

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Nhà thơ Phạm Đình Lân viết: "Trời "Quảng Trị" trong xanh và lồng gió/Ru mãi bài ca bất tử đến vô cùng". Nhà thơ Tế Hanh viết: "Trời vẫn xanh một màu xanh Quảng Trị/Tận chân trời mây núi có chia đầu".

VÀ SAU ĐÂY LÀ HAI DÒNG THƠ NHƯNG TẬP HỢP BA TÁC GIẢ:
"TRỜI QUẢNG TRỊ TRONG XANH VÀ LỒNG GIÓ/TẬN CHÂN TRỜI MÂY NÚI CÓ CHIA ĐẦU - NHÀ THƠ CHẾ LAN VIÊN ĐÃ TỪNG VIẾT..."

Nguyễn Văn Hùng
Bộ trưởng Bộ Văn hóa Thể thao và Du lịch CSVN

Giáo hội Phật giáo (GHPG) CSVN chọn cách "vắt chanh bỏ vỏ" khi Vương Tấn Việt - Thích Chân Quang (thượng tọa trong GHPG CSVN, chủ trì nhiều ngôi chùa ở VN) bị khai ra chuyện dùng nhiều bằng cấp giả. Thượng tọa Thích Thiện Thuận (Phó trưởng ban Trị sự, trưởng ban Hoằng pháp GHPG CSVN tỉnh Bà Rịa - Vũng Tàu) cho biết

"THƯỢNG TỌA THÍCH CHÂN QUANG KHÔNG PHẢI LÀ MỘT CHỨC SẮC PHẬT GIÁO... CHỈ LÀ MỘT TU SĨ BÌNH THƯỜNG CỦA MỘT TU VIỆN."

"ĐỂ BỔ NHIỆM MỘT TU SĨ LÀM TRƯỞNG CÓ RẤT NHIỀU QUY CHẾ... THỂ HỌC LÀ PHẢI TỐT NGHIỆP CẤP 3, ĐẠO HỌC LÀ PHẢI CÓ TỐI THIỂU LÀ BẰNG TRUNG CẤP PHẬT HỌC."

Trường Đại học Luật Hà Nội nên đổi thành trường đại học ninh Hà Nội, vì trước khi bị bóc mẽ trao bằng giả cho Thích Chân Quang, chức sắc trường này đã khen Thích Chân Quang như khen trẻ lớp 1...

"TRƯỜNG HỢP CỦA THƯỢNG TỌA THÍCH CHÂN QUANG ĐỦ ĐIỀU KIỆN ĐỂ HỌC THẮNG LÊN TIẾN SĨ VÀ VIỆC CÔNG NHẬN TRÌNH ĐỘ TIẾN SĨ ĐỀU ĐƯỢC HỘI ĐỒNG ĐÁNH GIÁ THỰC HIỆN NGHIÊM TÚC, ĐẦY ĐỦ CÁC BƯỚC THEO ĐÚNG QUY ĐỊNH CỦA BỘ GIÁO DỤC VN"

Tô Văn Hòa
Phó giáo sư, tiến sĩ, Phó Hiệu trưởng Trường Đại học Luật Hà Nội, Chủ tịch Hội đồng đánh giá luận án tiến sĩ của Thích Chân Quang

"VƯƠNG TẤN VIỆT LÀ NGHIÊN CỨU SINH CÓ NHIỀU CÁI NHẤT TRONG KỲ ĐÀO TẠO TIẾN SĨ NÀY: TUỔI CAO NHẤT, ĐỨC CAO VỌNG TRỌNG NHẤT, CHĂM CHỈ VÀ QUYẾT TÂM NHẤT, KHÔNG BỎ HỌC BỮA NÀO... CHÚNG TÔI HỌC HỎI TỪ THƯỢNG TỌA RẤT NHIỀU TỪ ĐẠO TỚI ĐỜI."

Vũ Thị Lan Anh
Phó giáo sư, tiến sĩ, Phó Hiệu trưởng Trường Đại học Luật Hà Nội

DU UYÊN
SAIGON, VN

Hồi nhỏ, tôi không được quyền nuôi thú cưng, vì vậy mỗi ngày tôi sẽ đi khắp xóm chọc chó, chọc mèo, chọc thú cưng của người ta, lâu lâu tôi còn “bắt cóc” một con “ưng ý” để đem về nhà nuôi mấy bữa, chủ nó đi tìm thì tôi giấu biệt vì sợ bị đòn. Từ từ, hàng xóm nhận ra việc làm “tày trời” của tôi, có người “tự nguyện” nhắm mắt cho qua, có người kiên quyết bảo vệ thú cưng của họ trước “móng vuốt” của tôi. Theo từ ngữ bây chừ, tôi được cả xóm coi là “báo thủ”.

Một chú chó “vệ sĩ” chuyên dắt chủ là một người mù đi dạo, một hôm, chú chó này dắt người chủ của mình đi vào vũng bùn, chú chó bị gọi là “báo thủ.”

Một con vẹt ở tiểu bang Florida (Mỹ) đã kêu cứu vì bị nhốt trong lồng, đáng buồn là nó kêu cứu bằng tiếng người. Hàng xóm tưởng người chủ đang gặp nguy hiểm

hoặc đang làm điều nguy hiểm mà báo cảnh sát. Khi cảnh sát đến chủ nhà đưa chú vẹt ra giải thích, ai cũng phải cười. Và chú vẹt được các bạn trẻ ở Việt Nam gọi là “báo thủ”.

...

Ngôn ngữ là một quốc bảo sống vì nó luôn luôn biến đổi theo thời gian dưới tác động của xã hội. Ngoài hệ thống báo chí chính thống, ngôn ngữ còn được hoặc bị biến

đổi bởi những người trẻ sáng tạo (lẫn tối tạo). Từ “báo thủ” là một trong những từ ngữ mới đang được dùng thường xuyên dạo gần đây. Từ “báo thủ” tuy không hay ho gì nhưng không tối nghĩa hoặc “đao to búa lớn” mà truyền thông chính thống tạo ra và dùng mỗi ngày.

“Báo thủ” được biết đến như một từ lóng do những người trẻ dùng mạng xã hội tạo ra chỉ

“Đẹp mãi ở tuổi 28, con nợ mẹ”

- NGUỒN: EVA.VN

những người chuyên báo hại người xung quanh (báo đời, báo cha báo mẹ, báo xã hội...). Từ “báo thủ” không chỉ dành riêng cho con người mà còn có thể được sử dụng cho những động vật, như các ví dụ ở trên.

Trong cuộc sống, mỗi người đều có khả năng trở thành một “báo thủ”, tuy nhiên nó lại tùy thuộc vào mức độ “báo” và đối tượng bị “báo”. Nếu như các “báo thủ” vô tình tạo ra những tai nạn nhẹ nhàng trong cuộc sống như kéo cửa thì rút tay cầm, nấu cơm quên bấm nút, nêm lộn muối với đường, đổ nhầm dầu với xăng... thì vẫn bị mẹ chửi, đời lên án nhưng không bị trả giá nặng nề. Nhưng luôn có những “báo thủ” quậy tàn canh gió lạnh, quậy tới nỗi không ai chấp nhận được, ví dụ như:

1.

“Báo thủ” thích tự tử

Chiều 13-8-2024, tại cầu Sông Bé (còn gọi là Cầu Gãy, tỉnh Bình Dương) một nam thanh niên tên Nguyễn Thanh T. (sinh năm 1996, quê Sóc Trăng) chạy xe máy đến giữa Cầu Gãy rồi dừng lại. Người này sau đó để lại xe, dép và ví tiền rồi trèo qua lan can giao mình xuống sông. Trước khi nhảy, thanh niên này còn đập đầu vào trụ bê tông. Tại hiện trường,

Con dâu “Livestream”, mẹ chồng nhận bản án 24 tháng tù
- NGUỒN: VOV2.VOV.VN

bên cạnh đôi dép, thanh niên này còn ghi dòng chữ: “Đẹp mãi ở tuổi 28, con nợ mẹ”.

Thứ nhất, hành động của T. được camera an ninh ở đối diện ghi lại. Thứ nhì, Cầu Gãy này là nơi mà nhiều người tin tưởng, chọn làm nơi... tự tử. Vì vậy, khi thấy các “đi vật” và dòng chữ trên, đa số người dân lẫn công an đều tin là T. đã trôi theo dòng nước sau khi nhảy cầu. Cha mẹ của T. hay tin, đã lặn lội từ Sóc Trăng lên Bình Dương, khóc hết nước mắt dõi theo các thuyền cứu hộ, mong tìm thấy thi thể con. Cư dân mạng cũng nóng ruột lây, vì tin tức thời nay dễ dàng lan truyền nhanh nhẹn còn hơn virus Cúm Tàu.

Không biết hên hay xui, sáng hôm sau, công an tìm T. trên sông không thấy nhưng thấy T. ở nhà trọ. T. bị mời lên phường, tâm sự bởi áp lực công

việc và một số vấn đề cá nhân, anh đã nảy sinh ý định tiêu cực. Tuy nhiên do biết bơi, nên T. không chìm mà bơi vào bờ. Khi đi bộ được một đoạn thì gặp người quen nên nhờ chỗ về nhà trọ. Ngủ một giấc dậy thì “báo thủ” T. hay tin mình... tự tử, nên anh đã liên lạc với người thân và ra công an trình báo.

Không biết sau khi lau nước mắt, cha mẹ của “báo thủ” T. có khiến chàng trai 28 tuổi phải rút nước mắt hay không?

2.

“Báo thủ” thích “livestream”

Một bữa đẹp trời, con dâu bà Hoàng Thị Ngọc (nhà ở Hà Tĩnh) nổi hứng “livestream” khoe nhà má chồng. Thiệt ra, mỗi ngày đều có hàng triệu người trên thế giới khoe của, con dâu của bà Ngọc

cũng không làm chuyện gì đặc biệt khó coi, trừ việc vô tình để lộ chuyện má chồng có rất nhiều hũ rượu ngâm xác động vật quý hiếm, và điều này lọt vào mắt người “hữu ý”.

Phòng Cảnh sát môi trường Công an Hà Tĩnh cử cán bộ đến kiểm tra nhà bà Ngọc. Tại đây, họ tịch thu 3 con rắn hổ chúa (*Ophiophagus hannah*), 1 con cạp con (*Panthera tigris*) đều đã bị ngâm rượu và 2 khúc ngà voi Châu Phi (*Loxodonta africana*) có khối lượng 6.1kg đã chế tác và đang được gắn làm đồ trang trí tại phòng khách. Bà Ngọc khai mua rắn hổ chúa và hổ con về ngâm rượu để chữa xương khớp(?)

Vậy là, chỉ sau một lần khoe của, “báo thủ” con dâu tiên má chồng Ngọc đi tù 24 tháng và hình phạt bổ sung là 50 triệu VND về Tội vi phạm quy định về bảo vệ động vật nguy cấp, quý, hiếm theo quy định tại Khoản 1 Điều 244 Bộ luật Hình sự 2015 (sửa đổi, bổ sung 2017).

Nhiều người đã đặt câu hỏi về tình trạng hôn nhân của con trai bà Ngọc và “báo thủ” dâu sau khi bà đi tù, nhưng có vẻ cô đã bị tịch thu điện thoại mãi mãi, tới giờ vẫn chưa thấy tiếp tục “livestream”.

Thiệt ra, không gian mạng Việt Nam có rất nhiều “báo thủ” như trên,

“Con gái cứng” khoe được bố điều động lính nghĩa vụ đến dọn dẹp biệt phủ giùm cô.

- NGUỒN: VIEZ.VN

tuy báo người thân cận nhưng có ích cho xã hội vì vạch trần nhiều sự thật luôn bị che giấu. Như việc nhiều gia đình ở Việt Nam tin vào các hũ rượu ngâm động vật càng quý hiếm sẽ càng tốt cho sức khỏe. Hoặc chuyện nhiều “cậu ấm, cô chiêu” thân nhiên khoe về thân thế gia đình lên mạng xã hội để rồi cha mẹ của các “báo cô báo cậu” phải nhận kết đắng. Ví dụ như hồi 2022, một tài khoản tên Chi Sapy cho biết vì cô phải dọn dẹp nhà của “mệt bỏ hơi tai” nên bố cô đã điều động lính nghĩa vụ quân sự đến giúp đỡ. Theo clip, có hơn 10 “chú bộ đội” được cử tới căn biệt phủ rộng lớn của gia đình cô và thực hiện những công việc như: lau bàn ghế, dọn hồ cá, sắp xếp cây cảnh trong vườn. Những đôi tay thay vì cầm súng tập luyện bảo vệ đất nước đang cầm chổi, giẻ lau, cuốc xẻng ở khắp nơi trong nhà thông qua hình chụp từ camera an ninh trong căn biệt phủ lộng lẫy. Sau hơn 2 giờ đăng tải, đoạn clip đã thu hút hơn 500 ngàn

Báo thủ thích photoshop -
NGUỒN: FACEBOOK

lượt xem và hàng nghìn bình luận chỉ trích. Cô bạn “báo thủ” vẫn chưa nhận ra sự nghiêm trọng của vấn đề nên đã đăng bài “cãi”: “Chỉ là dọn nhà thôi, đừng làm quá lên như vậy”. Theo chủ nhân đoạn clip, việc này không có gì sai trái vì không ảnh hưởng đến bất kỳ ai. Sau đó, có vẻ đã có người cho biết cô vừa “báo cha báo mẹ”, đoạn clip đã bị xóa, tài khoản trên đã bị chuyển sang chế độ riêng tư. Tuy dân tình đã nhanh chóng lưu và chia sẻ rộng rãi video trên khắp các trang mạng xã hội nhưng danh tính “báo thủ” và “bố yêu quý” của cô vẫn đang được giữ kín...

3.

Báo thủ yêu... nước

Từ Facebook Cô Ba: “Sau phong trào đổi avatar màu xám dịp quốc tang thì lại đến phong trào sơn màu đỏ vàng lên cổng nhà, mái nhà, hoặc bất kỳ những nơi nào có thể sơn. Mới đây, trên mạng xã hội lan truyền về hình ảnh thị trấn Quán Lào, huyện Yên Định xuất hiện cờ đỏ dày đặc trên mái nhà - đỏ cả một góc trời. Dư luận viên chia sẻ âm âm, bày tỏ niềm tự hào, ngạo nghễ, máy bay của các nước khác bay ngang nhìn thấy chắc cũng phải rụt rè.

Đang ngạo nghễ dỏ dưng thì lãnh đạo huyện Yên Định, tỉnh Thanh Hóa cho biết hình ảnh trên là không đúng sự thật, mà do một công dân trên địa bàn chuyên làm về ảnh đã photoshop hình ảnh lá cờ Tổ quốc trên các mái nhà rồi đăng lên mạng xã hội.

Yêu nước kiểu phô trương, giả dối này để làm gì? Trong khi “nước lạ” xâm phạm chủ quyền thì im thin thít, thấy bất công cũng không dám lên tiếng. Yêu nước đâu phải chỉ là vẽ vôi, có bao người nghèo khổ đang cần một sự sẻ chia cơm áo hay một gáo nước lạnh để uống, hỏi những người

yêu nước...”

Trong phim Tế Công (năm 1993) của Châu Tinh Trì có câu nổi tiếng “Đi cũng có đi yêu nước”. Năm 2024, ở Việt Nam cũng có nhiều “báo thủ” ra về “yêu nước”. Những “báo thủ” này sẵn sàng nhào vô tấn công ai mà “chúng” cho là không “yêu nước”, nhưng cách yêu nước của chúng là yêu một cách phải nhìn thấy bằng mắt, chứ tim và não mà nghe đại sứ quán Hoa Kỳ hỏi đi Mỹ chơi/du học/định cư không? Thì nói: Đi.

Đúng là «báo thủ» - những con thú dễ bảo...

DU

NGÀY 21 - 8 - 2024

Thúy Ái

Câu chuyện “Cây sồi” cảm động quá. Đọc không ngăn được nước mắt ở đoạn cuối. (Truyện ngắn “Cây Sồi” của Hồ Đắc Vũ đã đăng tại: <https://baotreonline.com/van-hoc/truyen-ngan/cay-soi.baotre>)

NGÀY 18 - 8 - 2024

Duong Lam

Mấy tuần qua, em nhận được tin nhắn của một cô gái, do tình cờ nhấn nhầm số của em nên chúng em trở thành bạn, cô ấy kể tình trạng rất đáng thương, cần người bạn nâng đỡ tinh thần vì người yêu sắp cưới của cô bị tai nạn xe thiệt mạng (có gởi cho em những bức hình xe đụng bẹp dúm luôn). Em cũng đang cô đơn, vừa chia tay bạn gái nên rất cảm thông. Sau một thời gian nhắn tin, em đề nghị gọi phone và Facetime nhưng cô ấy kể là người bạn trai bị mất mạng cũng do nói chuyện Facetime nên suốt đời sẽ không dùng đến nữa. Anh chị nhà báo chắc có nhiều kinh nghiệm hơn, có phương cách

nào thuyết phục cô ấy, em xin hậu tạ :)

Để bảo vệ “tính mạng và tài sản” tốt nhất là em nên block số “cô ta” lại trước khi phát giác ra “cô gái xinh đẹp” là một gã râu ria chính tông:) Những mối làm quen không bao giờ chịu gọi điện hay từ chối Facetime có đến 99.99% là lừa đảo. Chúc em may mắn!

NGÀY 22 - 8 - 2024

Vu Ban Nguyen.

Trẻ có mục truyện cười thật xuất sắc, cả sự chọn lọc truyện, đọc vẫn vui dầu có một số truyện tôi đã biết, nhưng tôi “kết” nhất là Trẻ luôn có những bức vẽ độc đáo, khiến tác dụng hài hước tăng lên gấp bội. Gần đây, Trẻ có những mẫu truyện cười hơi... khó hiểu. Như “Cầu được ước thấy”, câu kết là “Tô Lâm nhìn lại, thấy mình có 4 cái mông”... ?

Xin cảm ơn những ưu ái bạn dành cho Trẻ và mục Câu Lạc Bộ Tiểu Lâm nói riêng. Mẫu truyện cười này từ một độc giả trong nước gởi, giễu về tình trạng “mông thừa ghé thiếu” ở Việt Nam, ông Tô Lâm, vừa là Chủ tịch nước (thay Võ Văn Thưởng) và ngồi thêm ghé Tổng Bí Thư sau khi ông Nguyễn Phú Trọng qua đời.

Suy Đi Ngẫm Lại

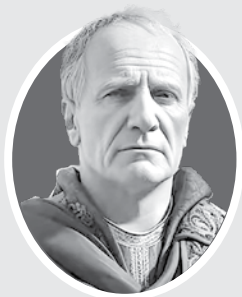
Tính cách của con người được bộc lộ trung thực nhất qua những sự ứng xử tình cờ nhất.

DAN PENA

Một trong những ưu điểm lớn nhất của diễn giả là nói những điều cần nói và biết dừng lại ở những gì không cần thiết.

MARCUS TULLIUS CICERO

Chúng ta có thể chống lại luật lệ của con người, nhưng chúng ta không thể chống lại luật lệ của thiên nhiên.

JULES VERNE

MINH HẢI

Chuyện thường ngày

Trong đời sống hằng ngày, chúng ta bắt buộc phải giao tiếp với những người chung quanh. Xin nhắc lại vài điều nên tránh khi giao tiếp:

- Quần áo không để có mùi băng phiến và mùi nước hoa nồng nặc.
- Không nên ngáp và ọ, nên lấy tay che miệng; nếu chẳng may bị nấc, cố gắng đừng để thành tiếng to và cần uống nước liên mấy ngụm một cách nhẹ nhàng, sẽ hết nấc. Khi hắt hơi phải dùng mùi xoa để che mũi, miệng, không nên xì mũi quá mạnh vào mùi xoa, không khạc nhổ xuống đất.
- Không nên cười quá mức.
- Không nên dùng lược chải đầu khi đứng gần người khác, hoặc trang điểm trước mặt mọi người, trừ việc phụ nữ dùng gương để xem qua lại nét mặt.
- Khi mang con nhỏ đi theo ở nơi công cộng, lúc cho con bú, hoặc “xử lý” những việc cần thiết cho con..., cần làm nhẹ nhàng, kín đáo, tránh gây phiền phức cho người chung quanh.
- Không được hút thuốc ở những nơi cấm hút thuốc. Ở một số chỗ, khi muốn hút thuốc phải xin phép những người ngồi cạnh mình.
- Khi nói chuyện, muốn cắt ngang người đang nói, cần “xin phép”, “xin lỗi” đối với người đó trước.
- Ở những nơi có bảng cấm làm việc gì, cần làm theo đúng những điều đã cấm.
- Không được bóc thư người khác nếu không được người đó cho phép; không may bóc nhầm thư người khác cần bỏ thư đó vào phong bì, dán kín lại gửi cho người nhận thư, kèm lời xin lỗi chân thành. Khi gửi ảnh kèm thư, cần đề ngoài bì thư: “Trong thư có ảnh, xin đừng gấp! Cảm ơn!”.

- Luôn luôn mang theo người: kính đeo mắt (nếu cần), lược, bút, danh thiếp cá nhân (nếu có), một mảnh giấy trắng hoặc cuốn sổ con.

- Không đội mũ kéo xuống quá gây đàng sau, hoặc kéo xuống sát mặt đàng trước.

- Không đi giày hoặc xăng đan lẹm gót. Trời lạnh, hoặc mưa, trước khi vào phòng khách, cần rũ nước mưa và treo ở ngoài (ô, dù cũng treo ở ngoài); khi vào nhà cần chùi giày vào thảm.

Chúc các bạn những ngày vui.

MH- INTERN

Ăn trông nôi

Ngạn ngữ Việt Nam có rất nhiều câu về ăn uống, “Ăn trông nôi, ngồi trông hướng”, “Học ăn-học nói-học gói-học mở”.

Các chỉ dẫn về ăn uống thường đứng đầu, đó có thể là dấu hiệu quan trọng và chỉ dấu đầu tiên để đánh giá sự thanh lịch của một quý cô. Người phương Tây cũng chú trọng không kém. Xin mách cùng các bạn vài điều họ nhắc nhở nhau:

- Nên dùng khăn ăn hoặc khăn giấy để chậm hay lau miệng một cách kín đáo. Nếu là khăn ăn, hãy gấp khăn ăn vào lòng một cách nhẹ nhàng, nhớ đừng kẹp nó vào giữa hai đùi.

- Nếu bạn đang ngồi ở một bàn tiệc nhỏ, hãy đợi cho đến khi mọi người có đủ đồ ăn rồi mới bắt đầu “khai hỏa”.

- Nếu có nhiều nĩa, phải dùng nĩa trộn salad trước (salad fork), rồi sau đó mới sử dụng đến nĩa xiên thức ăn (dinner fork). Khi dùng bạn nhớ giữ dao bằng ngón tay cái trên cán dao và ngón trỏ trên sống nĩa là đúng cách.

- Khi chuyển thức ăn hoặc muối tiêu, cho ai đó, chỉ được chuyển qua hướng bên phải.

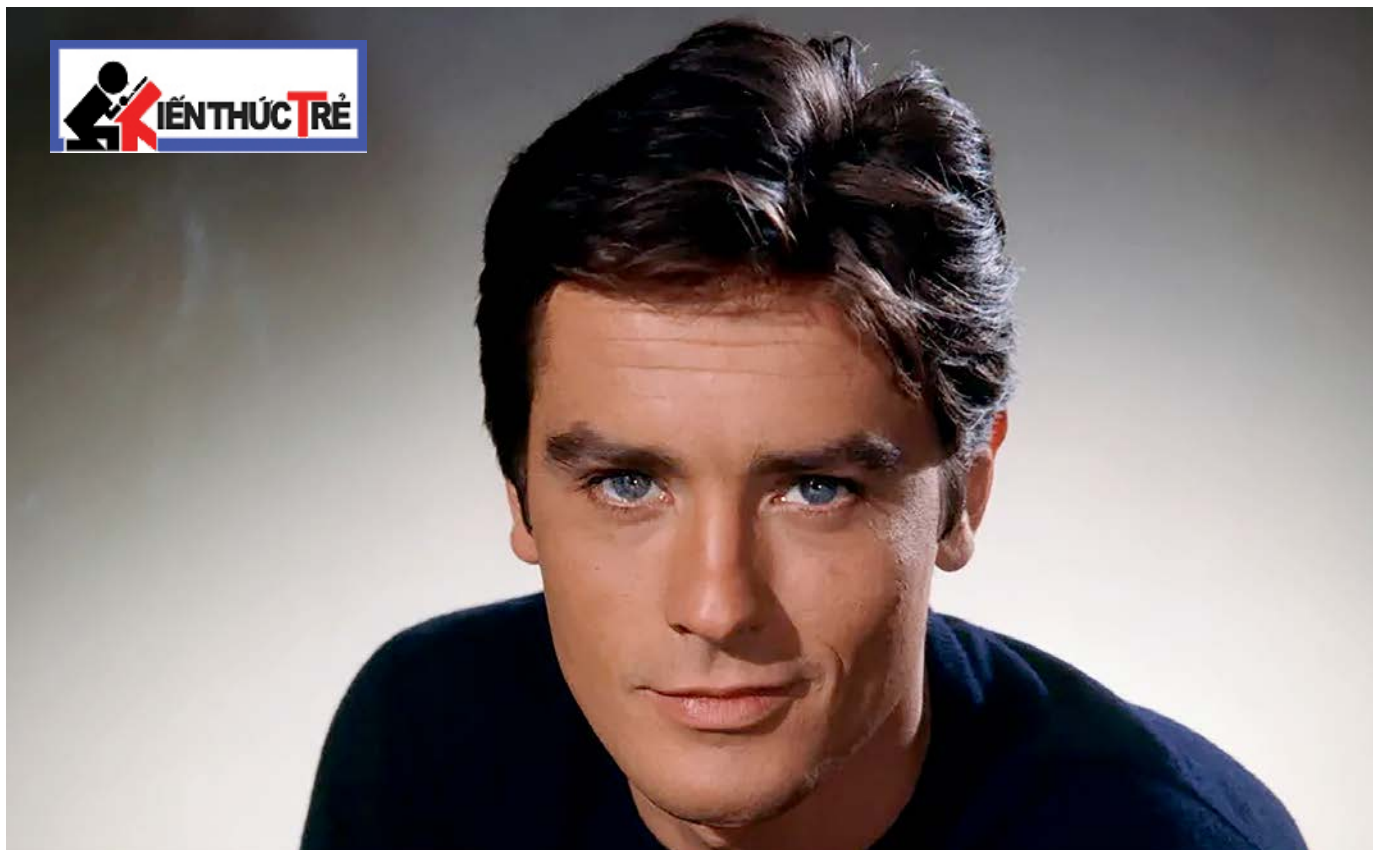
- Khi đưa nĩa thức ăn lên miệng, đừng chúi đầu về phía trước hoặc cong lưng về phía đĩa thức ăn của bạn mà phải đưa lên đúng tầm miệng của mình.

- Nếu món nào khó ăn, hãy cắn từng miếng nhỏ.

- Nếu chưa nhai và nuốt xong, chưa nên đụng đến món đồ uống. Chỉ uống khi đã nuốt xong.

- Tắt điện thoại hoặc để ở chế độ im lặng hoặc rung trước nếu bạn đang tham dự một bữa tối có chút công việc. Ngay cả trong bữa ăn gia đình, điều này càng tuyệt.

Alain Delon

từ lêu lổng thành tài tử thế giới

ĐINH YÊN THẢO
GARLAND, TX

Alain Delon đón sinh nhật thứ 20 của mình trong tù. Tại Sài Gòn. Bốn năm phục vụ trong Hải quân Pháp tại Đông Dương, chính xác hơn là tại Việt Nam, ông ở tù hết 11 tháng trong vài vụ vô kỷ luật khác nhau.

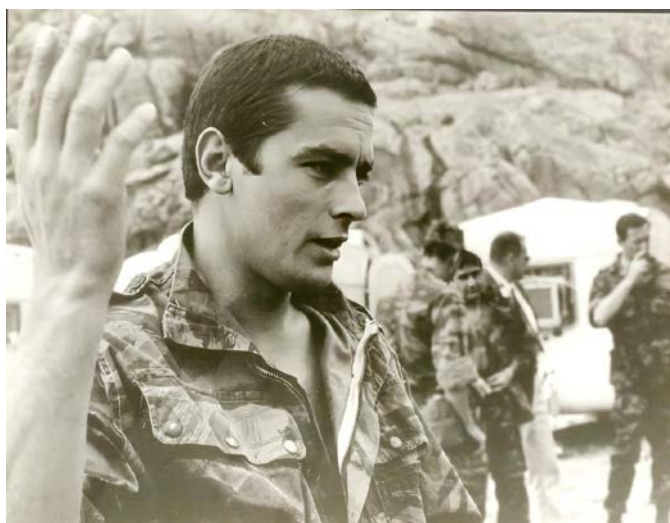
Đây là thời gian ông bắt đầu chiêm nghiệm và làm lại cuộc đời để trở thành một trong những nam tài tử Pháp nổi tiếng nhất thế giới

Alain Delon tại Sài Gòn vào khoảng năm 1954-1955 và bích chương quảng cáo phim của ông chiếu tại rạp Rex Sài Gòn vào năm 1974.

Sinh năm 1935 tại ngoại ô Paris, năm lên 4 tuổi, cha mẹ ông ly dị và ông được một gia đình nhận làm con nuôi. Đây là vết sẹo tuổi thơ đầu tiên của Alain Delon. Để rồi sau này được luân phiên về lại với cha và mẹ ruột đã lập gia đình riêng, Alain Delon lớn lên trong sự ngộ nghĩnh, nổi loạn vì thiếu sự chăm sóc và yêu thương của cha mẹ từ nhỏ.

Đánh lộn, trốn học, trộm cắp, bia rượu, thậm chí cả băng đảng... đó là tuổi thiếu niên của Alain Delon. Năm 17 tuổi, ông tình nguyện nhập ngũ và được đưa sang Việt Nam. Ông tham dự trận Điện Biên Phủ và sau đó

được đưa về đóng tại Sài Gòn, cho đến ngày bị tù và trục xuất khỏi quân ngũ, về lại Pháp.

Đẹp trai, nam tính cộng thêm kinh nghiệm băng đảng lẫn súng đạn, quân

đội, Alain Delon được mệnh danh là "Brigitte Bardot cánh đàn ông", vì Brigitte Bardot lớn hơn ông một tuổi và đã nổi tiếng là một nữ minh tinh quyến rũ nhất của

Alain Delon trong phim *Lost Command* về Điện Biên Phủ

Pháp khi Alain Delon bước vào làng điện ảnh.

Bộ phim đầu tiên của Alain Delon là một phim về băng đảng ông được tham gia vào năm 1957 và bắt đầu dẫn ông vào sự nghiệp điện ảnh. Câu chuyện còn lại là gần cả trăm phim lớn nhỏ, đưa tên tuổi ông trở thành một biểu tượng lừng lẫy của điện ảnh Pháp và vượt ra khỏi biên giới nước Pháp từ thập niên 60s. Khán giả yêu thích Alain Delon không chỉ vì

Alain Delon, biểu tượng sex và ngôi sao lớn của Điện ảnh Pháp. NGUỒN ANSA

Dalida và Alain Delon trong album *Paroles, Paroles*

nét điển trai của ông mà phong thái lịch lãm, sức cuốn hút đầy ma lực qua những vai diễn của ông.

Báo chí thế giới tuần rồi đăng tin Alain Delon vừa qua đời ở tuổi 88 sau vài năm bệnh tật. Ngôi sao

điện ảnh thế giới cuối cùng đã giã từ người hâm mộ, để lại vô số vai diễn và những bộ phim để đời của ông.

Tổng Thống Pháp Emmanuel Macron viết phân ưu trên mạng

Ông Alain Delon nhận giải Cành Cọ Vàng danh dự ở tuổi 83, tại Liên hoan phim Cannes 2019. ẢNH: REUTERS

Twitter cũ ngay sau khi nhận được tin ông qua đời rằng, "*Alain Delon đã đóng những vai diễn 'huyền thoại' và khiến cả thế giới phải mơ ước. Phim tình cảm, phim đại chúng cho đến phim*

điệp viên, Alain còn hơn cả một ngôi sao điện ảnh mà ông còn là một tượng đài của nước Pháp". Còn Brigitte Bardot thì viết rằng, "*sự ra đi của Alain Delon là khoảng trống lớn mà không có gì và không ai có thể thay thế*".

Câu chuyện của Alain Delon đã có thể khác đi nhưng những thay đổi ở tuổi 20 đã đưa ông trở thành một tên tuổi thế giới, đặc biệt là với người hâm mộ điện ảnh Việt Nam của một thời quá vãng.

ĐYT

Đại sứ Ukraine tại Pháp Vadym Omelchenko trao tặng nam tài tử người Pháp Alain Delon Huân chương Công trạng vì Ukraine. NGUỒN: ODESSA JOURNAL.COM

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Lời khuyên dành cho sinh viên quốc tế tại Hoa Kỳ

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Sau khi sinh viên nước ngoài tốt nghiệp ở một trường đại học tại Hoa Kỳ, điều gì sẽ xảy ra nếu họ muốn có được kinh nghiệm làm việc hoặc có Thẻ xanh ở Hoa Kỳ?

Cơ hội việc làm sau khi tốt nghiệp

OPT: Đào tạo thực hành tùy chọn (Optional Practical Training - OPT) là phương pháp giúp sinh viên quốc tế tích lũy kinh nghiệm làm việc sau khi tốt nghiệp. Thời gian OPT tiêu chuẩn lên tới 12 tháng. Đối với sinh viên có bằng cấp về một số môn Khoa học, Công nghệ, Kỹ thuật hoặc Toán (STEM) nhất định, tổng thời gian OPT có thể tới 36 tháng.

Tuy nhiên, điều quan trọng cần lưu ý là OPT không được bảo đảm. Có rất nhiều ví dụ về việc sinh viên quốc tế bị mất tình trạng di trú hoặc bỏ lỡ thời hạn nộp hồ sơ OPT nhất định do kém liên lạc với văn phòng sinh viên quốc tế của họ.

Sinh viên nước ngoài cần giữ liên lạc chặt chẽ với DSO (Viên chức được chỉ định của trường) của họ, và thông báo cho DSO biết về các vấn đề như điểm kém, bệnh tật, nhu cầu chuyển trường đại học hoặc mong muốn ghi danh OPT.

Chiếu khán làm việc và thẻ xanh. Một số sinh viên tốt nghiệp có thể muốn ở lại Hoa Kỳ lâu hơn thời gian OPT cho phép và nộp đơn xin chiếu

khán làm việc chuyên môn H-1B. Trong một số trường hợp, có thể có được Thẻ xanh.

Trong tài khóa năm 2025, có hơn 420,000 người nộp đơn xin chiếu khán H-1B. Mỗi năm, giới hạn 65,000 chiếu khán thông thường được cấp cho H-1B và thêm 20,000 chiếu khán dành cho những người có bằng thạc sĩ Hoa Kỳ trở lên. Vì vậy, việc trúng xổ số H-1B chắc chắn không được bảo đảm. Một số gia đình giàu có, có thể chọn chiếu khán đầu tư di dân EB-5 với mức đầu tư tối thiểu 800,000 Mỹ kim.

Giờ đây, một sinh viên đã ở Hoa Kỳ có thể nộp đơn xin điều chỉnh tình trạng và đơn xin EB-5 cùng một lúc. Do đó, nếu một sinh viên đã ở Hoa Kỳ và quyết định điều chỉnh tình trạng, sau khoảng 06 đến 12 tháng, họ sẽ nhận được Giấy phép Làm việc. Điều này sẽ cho phép họ được đi làm cho hầu hết mọi chủ lao động ở Hoa Kỳ trong khi hồ sơ EB-5 vẫn còn đang chờ duyệt xét.

Thuế thu nhập và thừa kế của Hoa Kỳ. Hệ thống thuế của Hoa Kỳ có thể phức tạp và là gánh nặng lớn đối với một số gia đình quốc tế. Sở Thuế đặt trách nhiệm thuế đối với công dân Hoa Kỳ và người có thẻ xanh Hoa Kỳ. Tuy nhiên, sinh viên có chiếu khán F-1 thường được coi là không cư trú để bị đánh thuế trong 5 năm đầu tiên ở Hoa Kỳ. Điều này đúng cả khi họ nhận được Thẻ xanh sau khi vào Hoa Kỳ với tư cách là sinh viên F-1.

LMH

BẢO HUÂN

VƯƠNG HOÀI UYÊN
ATLANTA, USA

Vị ân nhân giấu mặt

Năm ấy - đang giữa kỳ thi học kỳ II, em nghe tin anh bị thương đang nằm ở bệnh viện dã chiến Pleiku. Còn 1 môn Thăm mý văn chương nữa mới hết kỳ thi, em nóng lòng như lửa đốt, chuẩn bị vali đi thăm anh. Giao Chi - cô bạn thân cùng phòng - ngạc nhiên:

- Mi định bỏ thi à Hải Sa? Thiếu một môn là bỏ cả năm học đấy. Thi xong rồi hãy đi.

Nhưng em còn bụng dạ đâu để thi. Em biết gia

đình anh đơn chiếc, chỉ còn một Mẹ già và một cô em gái út 15 tuổi. Chắc là việc đi thăm nuôi cũng khó khăn. Thôi thì có thể học 1 năm cũng không sao. Con gái mà, đâu phải như con trai thời chiến, trẻ học 1 năm là đi vào quân trường. Chỉ tội Ba Mẹ, thôi thì phải tìm cách nói dối chứ biết làm sao. Thế là em mua vé máy bay lên Pleiku.

Thành phố Pleiku hồi ấy bé tẹo. Loanh quanh vài ba đường phố đất đỏ. Trời nắng mỗi lần xe nhà binh chạy qua thì bụi bay đỏ trời, trời mưa thì

bùn đỏ bắn lên đầy hai ống quần. Em tìm bệnh viện dã chiến không khó khăn mấy. Đến nơi thì anh cũng vừa tỉnh lại sau khi phẫu thuật. Anh xanh xao và gầy, cứ nhìn anh là nước mắt em lại chảy dài. Anh cầm tay em, bàn tay anh nóng hổi vì cơn sốt:

- Hải Sa đang học sao lại lên đây? Bé Vy báo cho em biết à?

Em gật đầu:

- Vy bảo bác gái sẽ lên sau.

Ngập ngừng một chút rồi em nói dối:

- Sa thi xong rồi.

Anh nhìn em ái ngại:

- Em đi một mình, anh không yên tâm. Bây giờ em ở đâu?

- Cũng gần đây thôi. Thành phố bé tẹo mà anh. Nhà cô ruột em.

Khuôn mặt anh dần ra. Hình như anh thấy yên tâm một chút. Em đi đánh điện cho mẹ anh biết anh đã ổn để bà yên lòng. Mấy ngày em cứ chạy đi chạy lại giữa nhà cô Tám và bệnh viện để chăm anh. Ngày thứ ba mẹ anh lên. Cũng là lúc em nhận được điện tín của Giao Chi. Chi bảo em thu xếp đi ngay vào Sài Gòn tìm đến nhà thầy Khôi xin thi môn Thẩm mỹ văn chương, vì bác thư ký của khoa bảo vẫn còn kịp để tổng kết điểm.

Thế là em đi. Yên lòng hơn một chút vì mấy ngày sau thấy anh đã hết sốt, khoẻ hơn một chút. Anh cũng đã ngồi dậy được để nói chuyện với em. Ở bệnh viện mấy ngày mà đầu óc em cứ choáng váng khi thấy cứ một ngày trôi qua là không biết bao nhiêu người lính bị thương được chuyển về. Cũng không ít người ra đi vĩnh viễn khi thân nhân còn chưa kịp đến. Tội bạn em bảo không thích có người yêu là lính, cứ kiếm anh nào yên vị ở hậu phương thì gặt đầu, chứ làm người yêu, rồi làm vợ lính thì

dễ làm goá phụ trẻ quá. Tình yêu mà cứ tính toán kiểu cân đo đong đếm thì còn gì là tình yêu nữa. Em chỉ cười, không nói gì. Âu cũng là một quan niệm sống khôn ngoan và thực dụng.

Từ Pleiku, anh gửi em đi nhờ máy bay quân sự vào Sài Gòn, vì không có thời gian để chờ mua vé nữa. Đúng là máy bay quân sự, dần xóc khiếp. Em ngồi bên một bà mẹ từ Sài Gòn lên hỏi thăm tin tức đứa con trai được đơn vị báo về là mất tích trong một trận đánh. Nhưng lên tận đơn vị vẫn không có tin tức gì khả quan hơn. Người ta cho bà cụ lãnh tiền tử rồi về lại Sài Gòn. Ngồi bên cạnh thấy bà cứ thỉnh thoảng đưa khăn tay lên lau nước mắt, em thấy lòng se thắt, cũng chẳng biết nói gì để an ủi cụ. Nỗi đau quá lớn, không có ngôn từ nào xoa dịu nỗi đau. Hình ảnh bà cụ làm em nhớ mẹ em. Cách đây 3 năm, anh em cũng mất tích trong một trận đánh ở miền Trung. Anh Quân là lính nhảy dù, nghe nói bị thương trong khi nhảy từ máy bay xuống, nhưng khi đơn vị thu dọn chiến trường tìm kiếm thì không có anh. Mẹ em khóc nhiều, lúc nào cũng thấy bà cầu khẩn lâm râm trước bàn thờ Phật và Đức Quan Thế Âm Bồ Tát. Mẹ nguyện

ăn chay trường để tạo phước mong anh Quân trở về. Mẹ tin theo quan niệm của người đời: “Con trai nhờ đức mẹ”.

Một tháng sau ngày được tin anh Quân mất tích, có một người con gái mang bụng bầu khá lớn đi vào cổng nhà em. Hôm đó chỉ có mình mẹ ở nhà. Cô gái giới thiệu là Loan - người yêu của anh Quân. Và cũng cho mẹ biết đứa con cô đang mang trong bụng là giọt máu của anh Quân. Là một người hiền lành nhân hậu, mẹ hết lòng lo cho cô gái. Nhất là khi biết chị ấy không có cha mẹ, chỉ còn một người chị gái đã có gia đình ở Đà Nẵng. Bản thân chị ấy là thư ký cho một công sở trong thành phố quê em, và đang thuê nhà sống một mình. Ngày chị Loan sinh bé trai, mẹ vui như anh Quân sống lại, vì đứa bé rất giống anh.

Từ đó chị Loan trở thành một thành viên của gia đình. Tuy không cưới hỏi nhưng mẹ vẫn xem chị ấy như vợ chính thức của anh Quân.

Vào Sài Gòn, em chạy ngay đến địa chỉ nhà thầy giáo môn Thẩm mỹ văn chương. Cũng may gặp thầy Khôi ở nhà. Thầy Khôi tuy dạy chính thức ở Văn Khoa Sài Gòn, nhưng là giáo sư thỉnh giảng ở trường em. Thấy em tay xách nách mang hành lý, thầy

ái ngại hỏi:

- Vì lý do gì em bỏ thi?

Em chân thật trình bày lý do với thầy giáo. Thầy tỏ ra thông cảm và bảo em ngồi nghỉ một lát rồi thầy sẽ ra đề thi. Sau khi làm bài xong em ngồi đợi thầy chấm xong sẽ báo điểm cho phòng giáo vụ của trường đại học nơi em học. May quá em đã đủ điểm để tổng kết năm học và hoàn tất các chứng chỉ.

Em về quê nghỉ hè, cùng lúc nhận được thư anh báo tin sẽ được về nghỉ dưỡng thương một tháng. Vậy là chúng mình sẽ được gặp nhau ở thành phố quê nhà. Chị Thu - chị kế em - cũng là giáo viên nên cũng đang nghỉ hè. Cả ngày rảnh rỗi hai chị em bày ra làm món nầy món nọ ăn cho vui. Một ngày mưa giữa mùa hè, thấy mát trời chị Thu đề nghị đổ bánh xèo. Chị ngâm bột rồi đem đi xay. Để chuẩn bị cho món rau sống ăn kèm, em ra vườn cắt rau. Anh và em ngồi nhặt rau, anh nói:

- Sao Hải Sa không cắt rau đắp cá?

Em ngạc nhiên:

- Ủa, anh ăn được rau đắp cá từ bao giờ thế?

- Từ khi đi lính. Vào lính thì ăn được tất.

Rồi anh cười nhại một thành ngữ đang thịnh hành hồi đó:

- Lính mà em!

Chị Thu đi xay bột về, vừa đổ bánh xèo vừa xuyết xoa:

- Giá mà có nắm mỗi bữa thì tuyệt quá.

- Chị này lạ, lấy đâu ra nắm mỗi giữa mùa hè?

Em nói thế nhưng trong lòng thì nhớ những mùa Đông, sau những ngày mưa, trời tạnh hanh khô và se se lạnh, nắm mỗi mọc dày ở các bụi tre sau vườn. Sáng sớm thức dậy ra vườn tìm nắm mỗi cũng là thú vui của hai chị em. Nhỏ nắm mỗi phải nhổ từ sớm, nếu không nắm sẽ nở hết và tàn rất nhanh. Nắm mỗi ngon ngọt hơn khi còn là búp, đổ bánh xèo rất ngon, nấu canh với lá rau khoai cũng rất ngon. Đó là món ngon của đất trời không có gì bì kịp. Những mùa Đông ở Huế, mưa dai dẳng và buồn. Có những lúc mưa kéo dài cả mấy tuần lễ, ra đường lúc nào cũng áo mưa lướt thướt. Ngủ thì thôi, lúc nào thức giấc cũng nghe tiếng mưa rơi rả rích trên tàn lá nhãn bên cửa sổ phòng trọ, em và Giao Chi nằm nhớ món bánh xèo nắm mỗi, món quà của thiên nhiên xứ Quảng quê nhà. Hai đứa đắp chăn và tưởng tượng món bánh xèo bốc khói thơm lừng trước mặt. Em và Giao Chi thân nhau và sở thích cũng giống nhau. Hai đứa rất thích bánh pate chaud mua ở Xavier, ăn bánh pate chaud nóng

lang thang trong chiều mưa phùn rả rích ở Huế là thú vui của hai đứa, cũng như ăn chè bắp ở cồn Hến những ngày hè nóng nực. Đang lúc em nghĩ đến Giao Chi thì chị Thu nói:

- Sao Hải Sa không mời Giao Chi đến ăn bánh xèo?

- Hấn đi Sài Gòn thăm chị ruột rồi chị Thu.

Thật ra Giao Chi vẫn đang nghỉ hè ở Đà Nẵng quê nhà. Nhưng em biết Giao Chi không thích anh, vì Giao Chi vẫn có ấn tượng anh có vẻ nghệ sĩ, và cả quá khứ nhiều bồ bịch của anh. Giao Chi sợ em khổ vì tính tình nghệ sĩ phóng đảng của anh. Giao Chi nhiều lần góp ý với em khi em quen anh. Nhưng biết nói thế nào nhỉ, một khi em đã nghe thấy trái tim mình đang chống lại mọi lý lẽ của lý trí.

Giao Chi nhiều lần khuyến em không được tỏ ra thất vọng. Hấn nhún vai nói một câu giận dỗi:

- Sau này mi có khổ đừng có trách tau.

Giao Chi ơi, chắc mi cũng biết câu danh ngôn nổi tiếng: “Trái tim có những lý lẽ mà lý trí không thể nào hiểu được”. Em thầm cảm ơn Blaise Pascal đã nói thay những uẩn khúc trong lòng mình. Em nhớ mãi mùa Hè thiên đường ấy. Giữa thời chiến đôi ngày phép

cũng khó khăn. Thế mà chúng mình được ở bên nhau đến gần một tháng. Nói thì nghe bất nhẫn, nhưng nếu không có cái lần anh bị thương ấy thì sẽ không có những ngày phép thiên đường. Đêm cuối cùng trước khi lên đường anh dắt em lên sân thượng nhà anh. Đó là một đêm trăng nửa vầng, trông giống hệt như chữ D (Duy) tên anh. Em còn nhớ đó là đêm mừng Tám âm lịch. Từ trên cao trăng thật sáng, mùi hoa dạ lý hương nồng nàn trong đêm. Tiếng dương cầm nhà ai đang chơi bản Sonate Ánh Trăng của Beethoven. Cảnh và tình thật hoà hợp. Em tựa đầu vào vai anh lắng nghe âm thanh diệu kỳ ấy và nghĩ giá như thời gian cứ ngưng đọng mãi như lúc này. Anh nói:

- Anh không dám nghĩ gì về tương lai, cũng không dám hứa hẹn gì với em cả. Anh có tất cả 5 thằng bạn thân lần lượt nhập ngũ trước và sau anh, giờ chỉ còn anh và 2 thằng bạn thân nhất. Chú ruột anh là người có vai vế đang vận động cho anh về một binh chủng không trực tiếp ra trận. Bị thương lần này có hy vọng anh sẽ được chuyển. Khi nào về được binh chủng khác mình sẽ tính tiếp nhen Hải Sa. Em cứ học cho giỏi, sang năm ra trường về được

nhệm sở tốt là được rồi.

Em chỉ ậm ừ mà nghe lòng đau nhói. Cuộc chiến đang vào giai đoạn khốc liệt, tình yêu đi liền với nỗi chết. 2 tháng sau em được tin anh đã chuyển sang đơn vị Công binh, phù hợp với chuyên môn của anh hồi học đại học. Tháng 2 năm 1975 cuộc chiến rơi vào thời kỳ kết thúc, em đang học ở Huế, anh đang cùng đơn vị đóng quân ở Nha Trang. Hàng ngày thấy từng đoàn người bồng bế nhau lũ lượt từ Quảng Trị chạy vào Huế rồi đi dần vào các tỉnh trong. Đêm đêm đại bác dội về làm rung rinh cửa kính. Nhiều đêm em không ngủ được. Chị Thu và mẹ em kể tháng Tư anh chạy về Đà Nẵng tìm em, tính đưa em vào Sài Gòn đi Mỹ cùng anh và gia đình, nhưng không gặp. Lúc đó em cùng Giao Chi từ Huế chạy vào sau khi trường cho sinh viên nghỉ học lấy chỗ cho người dân Quảng Trị tạm thời tá túc. Không gặp em, thời gian cũng không kịp để anh chạy ra Huế, thế là anh cùng gia đình ra đi. Chúng mình mất liên lạc với nhau từ đó.

Sau 1975, gia đình em và chị Loan mong mỗi biết đâu anh Quân còn sống sót sẽ trở về. Ngày tháng qua, bóng anh Quân vẫn biệt. Em và Giao Chi trở lại Huế, gặp lại bạn bè. Đứa nào đứa nấy

ngơ ngác sau một biến cố nghiêng trời lệch đất của đất nước. Nghe các thầy nói khóa 1975 của bọn em sẽ không thi tốt nghiệp mà cho hợp thức hóa để ra trường. Một phần vì số lượng giáo sư cũng không còn đầy đủ, người chết vì bom đạn, người chạy vào Sài Gòn, người chạy ra nước ngoài... Em nhận nhiệm sở về dạy ở thành phố quê nhà, hàng ngày yên phận làm một ‘giáo viên nhân dân’ trong chế độ mới.

o O o

25 năm sau biến cố 1975, Hải My – con gái đầu lòng của Hải Sa đi du học Mỹ. Hải My học giỏi nhưng chỉ nhận được một học bổng ít ỏi 50% của một trường đại học. Hải Sa lo lắng nhưng chị không biết làm thế nào để Hải My bỏ giấc mơ du học. Chồng qua đời, đồng lương giáo viên ít ỏi cùng với những thu nhập từ nghề tay trái cũng không thể nào bù được cho Hải My số tiền còn lại. Hải My hứa với mẹ là sẽ đi làm thêm để mẹ yên lòng. Tuy không được học bổng toàn phần nhưng Hải My vui lắm. Hải Sa không nỡ bóp chết niềm vui của con nên đành để con đi. Nửa năm sau Hải My báo về cho mẹ tin vui, kết quả học tập của cô bé cao nên có một nhà tài trợ giấu tên nhận cấp học bổng cho Hải My từ bây giờ cho đến khi ra

trường. Hải Sa thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cô thầm cảm ơn vị Mạnh Thường Quân giấu mặt. Chị thường ước ao một ngày nào đó chị được gặp vị ân nhân kia để nói một lời cảm ơn tận đáy lòng.

4 năm trời trôi qua, ngày Hải My ra trường đã đến. Nhận được giấy mời của nhà trường qua Mỹ dự lễ tốt nghiệp của con, Hải Sa vui và hồi hộp đến mức không ngủ được. Hải My học giỏi nên tuy mới tốt nghiệp đã có một công ty nhận cấp visa cho cô bé ở lại Mỹ làm việc và học tiếp lên cao học. Hải Sa còn vui hơn khi nghe con nói đã khẩn khoản nhờ nhà trường mời được vị ân nhân giấu mặt, giấu tên kia đến dự lễ tốt nghiệp để cô bé nói lời cảm ơn. Trong buổi lễ tốt nghiệp ấy Hải Sa đã gặp lại Duy – người yêu năm xưa – tình yêu đầu đời của chị trong những năm tháng chiến tranh khốc liệt nhất. Thì ra Duy là người âm thầm giúp đỡ cho Hải My như đã nhắc đi gánh nặng cuộc đời ra khỏi đôi vai chị. Đáp lại lời cảm ơn nghẹn ngào của Hải Sa, Duy cầm bàn tay người yêu năm xưa thì thầm:

- Hải My cũng như con của anh, phải không em? Nếu như không có cuộc chiến tranh ngày ấy...

VHU

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security) là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí
- Trợ cấp người già
- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách.
Nếu quý bạn có câu hỏi xin email đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program-SNAP).

Mục “Phúc Lợi Xã Hội” do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

Mùa “Back to School,” tiếng Việt gọi là mùa khai trường hoặc mùa tựu trường, là thời điểm mà phụ huynh và học sinh nôn nao, náo nức chuẩn bị để bước vào một năm học mới. Không những học sinh phải chuẩn bị, mà phụ huynh cũng chuẩn bị với bộn bề lo toan, tính toán.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Mùa khai trường “ngày xưa”

Tôi học hết tiểu học, không xài viết chấm mực nữa, đầu năm học cha mẹ mua cho tôi cây viết bơm mực (fountain pen) hiệu Kim Tinh (Gold Star) của Trung Quốc sản xuất thì quý hơn vàng. Ta nói mừng tới mấy đêm ngủ không được, đi ngủ đem cây viết theo để trong mùng nâng niu, ngắm nghía. May cái túi đựng viết bỏ vô đeo cổ tay, lỡ bị đứa nào nó ăn cắp thì khóc tới mấy ngày chưa hết

khóc, đi học không có cây viết nào để xài. Sau ngày 30 Tháng Tư Đen ở Việt Nam không sản xuất được viết nguyên tử (nay gọi là bút bi.) Viết nguyên tử nhập của Japan rất mắc tiền, mà xài chỉ một tuần hết một cây. Tôi đem cái vỏ viết ra chỗ mấy ông bơm mực viết - vá dếp bơm lại thì màu mực xấu hoắc, viết chảy mực tè le dính tay tùm lum. Vì vậy mà cây viết bơm mực vừa sạch sẽ vừa tiết kiệm, viết chữ đẹp, nó rất là quý.

Vô lớp học, đứa nào có cây viết Kim Tinh mặt căng căng lên hãnh diện, may (hoặc móc bằng chỉ) cái túi nhỏ đựng cây viết đeo khư khư trên cổ tay, chờ người đàn ông đứng tuổi làm nghề khắc viết tới ngồi trước cổng trường thì đưa cây viết cho ông khắc tên mình lên thân viết. Thỉnh thoảng mê chơi, cây viết tuột ra khỏi túi rớt mất lúc nào không biết, tôi khóc sừng cả mắt

suốt mấy ngày, tiếc ơi là tiếc. Nếu không bị mất thì có thể xài được 10 năm ngon lành, mỗi năm tốn một bình mực tím hiệu Quế Lâm mà thôi.

Suốt thời gian 16 năm đi học tôi đã làm mất 3 cây viết Kim Tinh. Nhiều khi mất viết rất lằng xẹt, trong giờ học để trên bàn trước mặt mình, chạy ra ngoài đi toilet 5 phút trở vô cây viết biến mất như chưa từng có nó trên đời. Biết rõ những đứa ngồi gần nó chôm chĩa chó ai vô đó, nhưng kiếm lại không dễ, kể cả khi báo cho giáo viên đề nghị xét đồ thì cũng không kiếm ra đâu. Mình ra ngoài đi toilet được thì nó cũng ra được, nó giấu bờ giấu bụi đâu đó bên ngoài rồi sau khi xong xuôi nó mới moi ra đem về cho người nhà nó xài.

Lại kể vụ mực, lúc tôi học lớp 1, lớp 2, tiệm چاپ fotoğraf nhà có bán bình mực

tím/xanh (không đỏ) bằng nhựa dẻo, nắp có quai xách, để học sinh xách theo chấm mực viết, giá rất rẻ. Ai muốn mực đẹp hơn, màu đậm hơn thì mua loại mực gói bột hoặc viên (nhỏ như đầu cây nhang) về đổ nước nóng vô tự pha theo ý mình. Sau này, “ơn đảng, ơn nhà nước,” có vẻ như loại mực bột, mực viên (hàng tồn của “chế độ Mỹ-ngụy”) không còn, học sinh phải xài duy nhất loại mực nước màu xám xám lợt nhách hiệu Thống Nhất của HTX bán. Mực lợt nhợt mà còn viết trên giấy rơm màu vàng vàng xỉn xỉn, rất là khó đọc chữ.

“Back to School” ngày nay

Cuối tháng Tám hàng năm, các tiệm tạp hóa lớn bắt đầu vô mùa quảng cáo “Back to School” bán giảm giá dụng cụ học sinh. Năm nào tới mùa này tôi cũng lượn lờ các

tiệm lớn để coi hàng, “nghĩa” có món nào tốt, rẻ thì mua để dành xài từ từ. Thông thường, tôi sẽ đi một vòng để “khảo giá” từ tiệm bán rẻ nhất là 99 cents stores, Dollar Tree stores, Walmart, Target, rồi tới Office Depot.

Năm ngoái, tôi mua được chục cuốn tập ghi (note book) giá 45 cents/cuốn, hai vở gồm dẻo cao su phẩm chất cao do Taiwan sản xuất, vài hộp ruột viết chì 0.5 mm (dùng thay ruột cho mechanical pencils.) Viết chì vỏ gỗ tôi nhớ hộp 24 cây/\$2, tôi không xài loại này, mỗi lần trong lớp học có người chạy lên bàn trên xài cái máy chuốt viết chì nghe âm thanh rồ rồ ken két tôi khó chịu lắm.

Năm nay tôi không còn cơ hội lựa chọn ở các tiệm 99 cents stores, Dollar Tree stores nữa (đóng cửa hết rồi,) cảm giác trống vắng, hụt hẫng như đánh mất món gì quý giá dù các tiệm đó nào phải của tôi. Đó là cảm giác thần thờ, tiếc vô cùng khi bị mất đi thứ gì đó quá quen thuộc, quá thân thiện đối với mình. Tôi thích mua viết, mua tập ghi, mua giấy manh... mỗi thứ một ít để chơi vì thú vui hơn là vì nhu cầu cần dùng phải mua.

Mùa “Back to School” không thấy phụ huynh ở Little Sài Gòn chạy đôn chạy đáo “chạy trường” cho con, lo tiền sắm đồ học phục, lo tiền nộp học phí. Điều phụ huynh quan

tâm là dẫn những đứa trẻ tới tiệm bán đồ dùng học tập để chúng tự chọn lấy món đồ yêu thích bỏ vào xe đẩy hàng, sau đó phụ huynh đẩy xe ra quầy tính tiền.

“Back to School” năm nay có vẻ tẻ nhạt hơn năm ngoái. Tôi đi quanh quần các cửa tiệm Walmart, Target, Office Depot thấy hầu như chẳng có món gì giảm giá nhiều, ngược lại phần lớn đồ dùng đều tăng giá gấp đôi, gấp ba năm ngoái. Rẻ nhất là viết chì số 2 vỏ gỗ sơn màu vàng (sản xuất từ Trung Quốc,) giá 97 cents/hộp 24 cây. Loại này lõi chì cứng, màu chì lợt, dễ gãy. Viết chì tốt hơn (cũng Made in China) giá \$8.88/hộp 48 cây. Cục gồm Trung Quốc màu hường cứng còng, giá 48 cents/2 cục. Tôi tìm kiếm không thấy gồm của Ấn Độ hoặc Đài Loan sản xuất, may quá, năm ngoái tôi mua 2 vở gồm Đài Loan xài tới nay

còn dư 3 cục.

Viết chì mechanical loại ruột chì nhỏ nhất hiện có trong các tiệm đều là 0.7 mm trở lên, không tìm thấy loại ruột chì 0.5 mm. Có vẻ như các tiệm chỉ muốn bán tổng bán tháo hàng tồn kho, không nhập thêm hàng mới. Nếu muốn mua viết chì mechanical ruột chì 0.5 mm, quý vị phải order trên trang Amazon với cái giá vô cùng choáng váng là 7 Mỹ kim cho 24 cây viết hiệu BIC, tức là lên giá gấp đôi so với năm ngoái.

Tất cả những cuốn tập ghi (notebook) bán trong các tiệm đều là loại đóng kiểu gáy lò xo, không có loại gáy may bằng chỉ. Tôi lấy cuốn tập mở ra thấy ngoài hàng lỗ vuông đục để luôn lò xo, xích vô trong một chút là hàng 3 lỗ tròn như chúng ta thường thấy ở các xấp giấy lẻ (bọc lại bằng nilon) không bìa. Tôi cho rằng vì xấp giấy

lẻ bán ế nên người ta sửa chúng lại thành tập ghi gáy lò xo cho dễ bán. Loại tập ghi 100 tờ giấy, năm ngoái tôi mua \$1/cuốn (gáy may chỉ) nay tăng giá \$2.97/cuốn, và số lượng rất ít. Nếu thích tập ghi gáy may bằng chỉ quý vị phải order trên Amazon nguyên block 12 cuốn thì được giá rẻ nhất là \$2/cuốn tập (đang giảm giá 11%.)

Có hai vợ chồng gốc Việt dẫn hai đứa bé khoảng 10 - 12 tuổi mua tập ghi. Hai em bé rất ngoan và hiểu chuyện, không mua những cuốn tập \$1.5 có bìa màu mà chúng yêu thích, lại chọn lấy những cuốn tập bìa xấu hơn giá \$0.45.

Tiệm Office Depot bán giá mắc nhất cùng một mặt hàng so với tiệm khác nên đang mùa “Back to School” mà trong tiệm vắng tanh, chỉ có tôi và một ông dẫn con gái vô mua tập, viết.

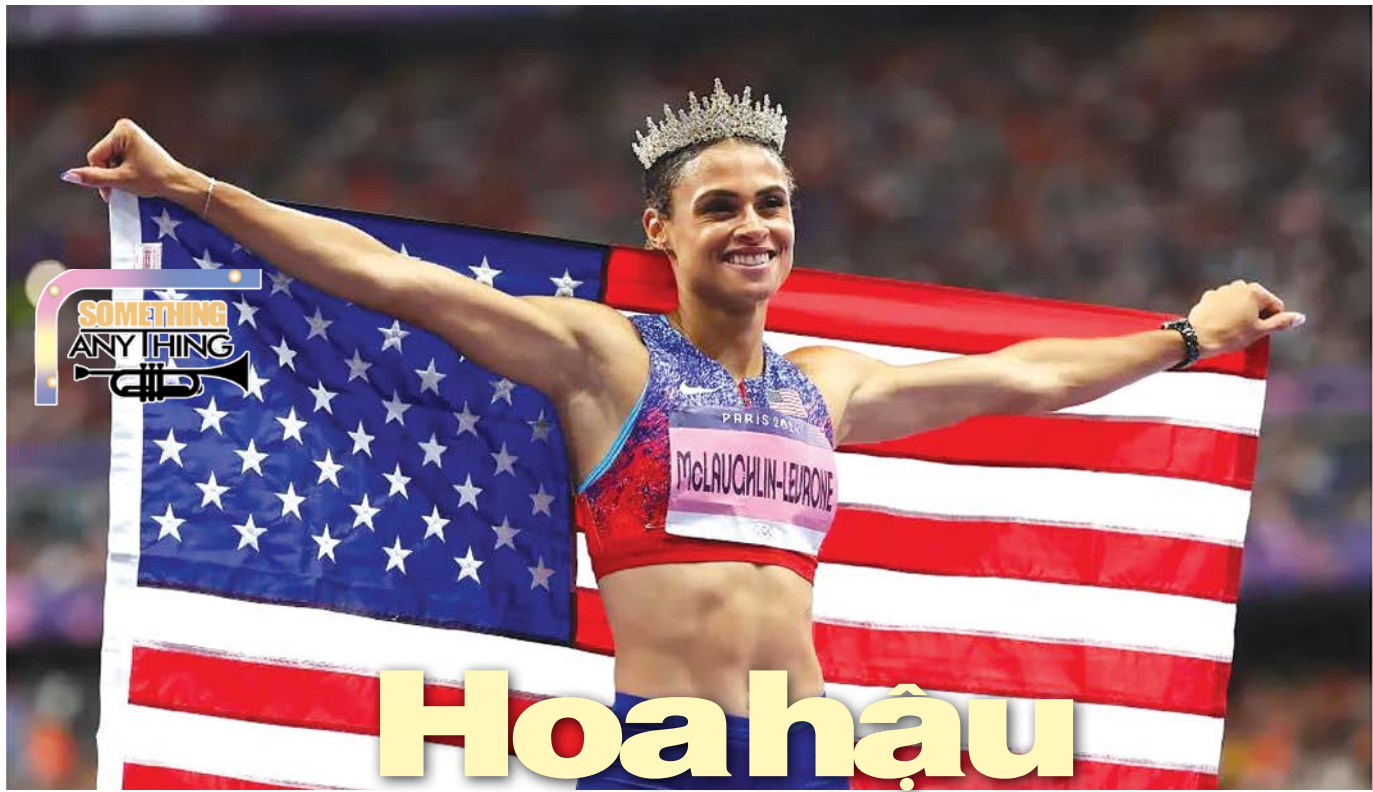
Năm nay, hầu như mọi người đều sắm sửa đơn giản, không thấy cháu bé nào mua backpack mới.

Nay tôi tự mua cho mình những cây viết bơm mực yêu thích mà không chờ tới mùa khai giảng. Tôi không chỉ có một cây viết bơm, mà có tới 8 cây 8 màu khác nhau, thật thích thú vô cùng. Không biết bây giờ có người lớn nào còn thích thú khi có cây viết bơm mực mới giống tôi không?

TPT

Mùa “Back to School” tại Walmart

Hoa hậu

Thế Vận Hội

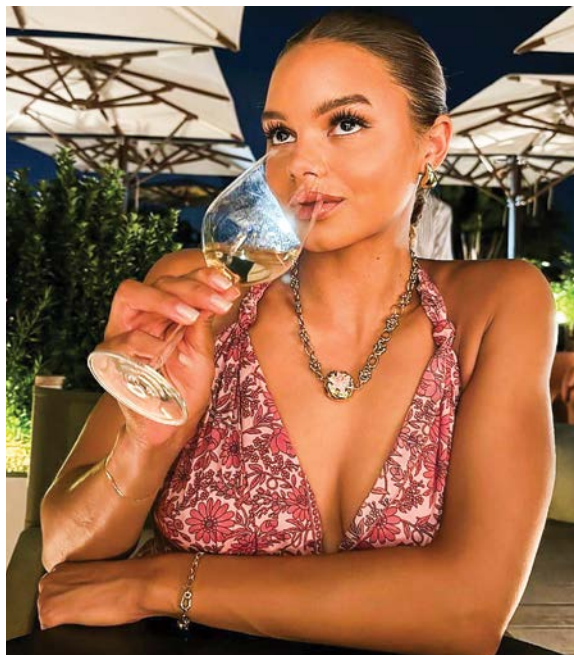

IAN BÙI
DALLAS, TX

Olympics 2024 tuy đã chấm dứt nhưng Paris vẫn còn một sự kiện lớn thứ nhì, đó là giải Paralympics sắp mở màn vào ngày 28 tháng 8. Để giữ nóng bầu không khí Thế Vận, mời quý độc giả cùng chúng tôi thẩm duyệt 8 thí sinh được chọn vào chung kết cuộc thi Hoa Hậu Olympics do bốn báo tự nguyện tổ chức nhằm quảng bá những nét đẹp tuyệt vời của thể dục thể thao.

Thí sinh thứ nhất (hình 1), là Sydney McLaughlin-Levrone sau cuộc đua nhảy rào 400m mà cô đã bỏ xa các đối thủ cả chục thước, đồng thời phá kỷ lục thế giới, để đoạt 2 chiếc HCV liên tiếp cho Team USA trong bộ môn này (2020, 2024). Quá dữ!

Nữ lực sĩ Sydney McLaughlin-Levrone (THE GUARDIAN)

Kế đến là tuyển thủ bơi lội Anicka Delgado. Người Mỹ gốc Ecuador, Anicka từng học và bơi tại đại học USC ở Nam Cali. Tại Paris, cô đại diện cho đội Ecuador và thi đấu trong nội dung 50m bơi sải. Tuy không thắng huy chương nào, song Anicka đã tạo được một lượng người theo dõi khá lớn trên Instagram với những bức ảnh tuyệt trần (ai rảnh nên tìm coi cho biết!) NGUỒN ẢNH: INSTAGRAM

Thí sinh #3 là một cô gái đến từ Thổ Nhĩ Kỳ tên Zehra Gunes, chơi cho đội bóng chuyên của Turkey. Không chỉ sở hữu một gương mặt khả ái, Zehra còn có một chiều cao hiếm thấy: 2 mét, tức 6'8 – các nữ cầu thủ khác chỉ đứng tới vai cô. Với lợi thế này, Zehra có thể cản banh của đối phương một cách dễ dàng mà không cần nhảy cao. Nhờ vậy mà Turkey đã vào được đến bán kết nhưng lại thua Ý 3-0. Cuối cùng người đẹp Zehra của chúng ta phải ra về tay không vì Turkey thua luôn Brazil 3-1 trong trận giành HCD. NGUỒN ẢNH: INSTAGRAM

Năm 2017, báo Busted Coverage bên Úc gọi thí sinh #4 Alica Schmidt của Đức là “lực sĩ khêu gợi nhất thế giới” (world’s sexiest athlete). Cao 1.75m, nặng 55kg, Alica có gần 6 triệu người theo dõi trên Instagram. Alica chuyên chạy tiếp sức 400m; năm 2017 cô về nhì tại giải điền kinh Âu Châu. Tại Paris 2024, Alica tham gia bộ môn 4x400m mixed relay, tức tiếp sức hỗn hợp nam và nữ, nhưng Đức lại bị loại ở vòng 2. Mỹ đoạt huy chương Bạc; Hoà Lan về nhất. NGUỒN ẢNH: INSTAGRAM.

Masai Russell, thí sinh #5, là tiêu biểu của một lực sĩ điền kinh với thể hình cân đối, đầy năng lực và ý chí. Chuyên trị bộ môn nhảy rào 100m, Masai hiện đang giữ kỷ lục môn này ở cấp đại học của Mỹ, tức NCAA, với thời gian 12.6 giây. Paris 2024 là lần đầu tiên Masai Russell tham dự một giải tranh tài quốc tế. Song cô đã khiến thế giới kinh ngạc khi qua mặt Cyréna Samba-Mayela của Pháp vào khoảnh khắc cuối cùng để đoạt huy chương Vàng với chỉ 0.01 giây. Ban giám khảo đã phải tốn gần nửa phút sau khi cuộc đua kết thúc để xác định kết quả sít sao này. NGUỒN ẢNH: INSTAGRAM

Suni Lee, thí sinh #6, là người Mỹ gốc H'Mong. Cha mẹ cô là dân tị nạn CS đến từ Lào, định cư tại Minnesota. Tên thật là Sunisa Phabsomphou, Sunisa đổi sang họ của bố dượng là John Lee sau khi mẹ cô tái giá. John Lee là người đã khuyến khích Suni hết mình trên con đường đến đỉnh Olympia. Ông kể hai vợ chồng phải dành dụm từng đồng cho Suni. Hồi cô còn nhỏ, họ thường gây quỹ bằng cách tổ chức tiệc karaoke hay nấu phở, mời bà con láng giềng đến ủng hộ. Có lẽ vì vậy mà sau khi TVH kết thúc, việc đầu tiên Suni nghĩ đến là kiếm một tiệm phở thật ngon tại Paris để ăn mừng. NGUỒN ẢNH: INSTAGRAM

Nếu giải Hoa Hậu TVH của chúng ta có màn trình diễn áo dài thì chắc chắn thí sinh #7 Jaedyn Shaw sẽ đoạt vương miện. Tiên đạo xinh đẹp của đội tuyển bóng tròn nữ Hoa Kỳ là đại diện tuyệt vời cho một xã hội Mỹ đa năng, đa dạng, đa chủng tộc. Mẹ cô, Anne Shaw, là người Việt. Bà kể hai vợ chồng đã phải dồn hết năng lực và tiền của cho sự nghiệp đá banh của Jaedyn, “Có lúc chúng tôi phải sống trong một căn chung cư chật hẹp một phòng để có tiền đưa Jaedyn đi đá banh khắp nơi, vì muốn con gái mình có cơ hội.” Kết quả của sự hy sinh vô bờ ấy là một chiếc huy chương Vàng tại Paris. NGUỒN ẢNH: DENVER FC

Thí sinh cuối cùng trong cuộc thi hoa hậu của chúng ta không những đẹp về ngoại hình mà còn cả trong tâm hồn. Kiếm thủ Olga Kharlan là người sở hữu nhiều huy chương TVH nhất của Ukraine. Trong trận đấu vòng loại hồi năm ngoái, sau khi đánh bại một đối thủ người Nga, cô đã không bắt tay theo thông lệ để phản đối cuộc chiến và do đó bị đánh rớt. Song uỷ ban Olympic đã phá lệ và cho phép Kharlan tham dự Paris 2024. Sau khi giành được chiếc HCB, Olga đã đấu giá thành công thanh kiếm của mình và tặng toàn bộ \$250,000 ấy cho quân lực Ukraine.

NGUỒN ẢNH: INSTAGRAM.

Ngăn kéo dưới lò nướng

HOÀNG HƯƠNG

Những món đồ dưới đây không nên bảo quản trong ngăn kéo dưới lò nướng:

■ **Dung dịch làm sạch.** Các chất tẩy rửa sẽ trở nên nguy hiểm khi sử dụng hoặc bảo quản không đúng cách. Cồn tẩy rửa, nước rửa chén, nước rửa tay và nhiều hóa chất có trong dung dịch tẩy rửa đều rất dễ cháy. Nên bảo quản những vật này ở nơi khô ráo, thoáng mát và thông gió tốt.

■ **Rượu.** Đặc biệt là những loại có nồng độ cồn cao rất dễ cháy. Trữ rượu nấu ăn tại nơi quá ẩm sẽ làm hư chất lượng và hương vị của rượu. Do đó, tốt nhất là nên bảo quản rượu ở nơi mát.

■ **Khăn lau dùng cho nhà bếp** (hand towel). Khăn bếp thường xuyên tiếp xúc với dầu mỡ khi nấu nướng. Ngay cả sau khi được giặt và sấy khô, dầu mỡ có thể vẫn còn sót lại khiến chúng dễ cháy khi tiếp xúc với nhiệt.

■ **Đồ khô, đồ hộp.** Không nên dùng ngăn kéo lò nướng để lưu trữ đồ khô hay đồ hộp. Bột mì, đường, khoai tây chiên, bỏng ngô...và nhiều thực phẩm thông thường khác trong gia đình có khả năng bắt lửa trong điều kiện nhiệt độ cực cao.

■ **Hộp đựng thực phẩm.** Vì được làm bằng nhựa nên không an toàn, do nhiệt độ cao. Những món đồ này có thể bị biến dạng hoặc bắt lửa. Hộp đựng thực phẩm bằng thủy tinh cũng cần lưu ý vì chúng có thể có nắp hoặc bộ phận bằng nhựa.

DALLAS Sự Kiện

TEXAS WINE EXPERIENCE

12/9 tới 15/9. Đại hội rượu nho hàng năm lần thứ 38 với nhiều loại rượu nổi tiếng từ nhiều nơi trên thế giới. Uống thử rượu. Xem làm rượu nho. Có khu vui chơi dành cho trẻ em

Địa điểm: Historic downtown Grapevine, 530 S. Main Street, Grapevine TX 76051.

Giá vé: \$5-\$10.

TBAAL 7TH RIVERFRONT JAZZ FESTIVAL

30/8 và 1/9. Đại hội nhạc Jazz, pop, soul, R&B, Blues... với nhiều ca sĩ nổi tiếng từng đoạt giải Grammy

Địa điểm: Kay Bailey Hutchison Convention Center, 1309 Canton Street, Dallas TX 75201. **Giá vé:** \$85

ASIAN FILM FESTIVAL OF DALLAS

25/8 tới 28/8. Đại hội phim Á Châu với trình chiếu 17 phim thường, 11 phim ngắn

Địa điểm: Angelika Film Center & Café, 5321 E. Mockingbird Ln, Dallas TX 75206. **Giá vé:** miễn phí.

Chân dung Camille Claudel

Nữ điêu khắc gia “Camille Claudel”

bước ra từ bóng tối

TRỊNH THANH THỦY
Bài và hình
ORANGE COUNTY, CA

Gần đây nhất, Viện bảo tàng nổi tiếng của vùng Nam California “The Getty” đã triển lãm các tác phẩm của nữ điêu khắc người Pháp Camille Claudel. Những kiệt tác của bà từ lâu được trưng bày ở Bảo tàng viện Rodin Pháp đã được đem giới thiệu với toàn thế giới. Cuối cùng bà được khắp nơi biết đến và vinh danh. Bà là một phụ nữ tài ba, học trò của điêu

khắc gia lừng danh, Auguste Rodin. Cuộc đời bà, cùng mối tình nóng bỏng với Rodin, đã gây nên biết bao sóng gió dư luận, tai tiếng và tổn hao nhiều giấy mực. Cái kết bi thương đã hủy hoại chính cuộc đời và sự nghiệp của Camille ra sao, mời các bạn xem bài viết của nữ tác giả «Abigail Cain» mà T dịch ra Việt ngữ sau đây.

“Camille Claudel, nhà điêu khắc đã truyền cảm hứng

cho các tác phẩm gọi cảm nhất của Rodin”

Khi mới 19 tuổi ở Paris, Camille Claudel đã là một học trò đầy triển vọng của nhà điêu khắc nổi tiếng nhất thời đó, Auguste Rodin. Chẳng bao lâu sau, tác phẩm của chính bà đã xuất hiện tại Salon d'Automne và Salon des Indépendants được đánh giá rất cao của thành phố. Dù sao đi nữa, sự nghiệp non trẻ của bà đã có một khởi đầu

thuận lợi. Tuy nhiên, khi qua đời vào năm 1943, di sản của Claudel gần như bị lãng quên. Người nghệ sĩ được chôn cất trong một ngôi mộ công cộng vô danh. Khi cháu trai của bà cố gắng chuyển thi thể của bà đến ngôi mộ của gia đình sau khi Thế Chiến Thứ Hai kết thúc, ông được thông báo rằng không ai tìm thấy thi thể của bà. Trong nhiều thập niên, tác phẩm của Claudel bị thất lạc theo thời gian cùng vị trí nơi an nghỉ cuối cùng của bà.

Năm 1984, Viện bảo tàng Musée Rodin ở Pháp đã tổ chức một cuộc triển lãm nhanh chóng các tác phẩm điêu khắc của bà. Đột nhiên, thế giới hiểu ra một điều chúng ta không thể thiếu người phụ nữ đầy tài năng, vừa là nguồn cảm hứng, năng thơ, lại vừa là tình nhân của Rodin. Kể từ đó, bà trở thành chủ đề của nhiều bộ phim. Đầu tiên là vào năm 1988, trong bộ phim Camille Claudel được đề cử giải Oscar, sau đó là vào năm 2013, và một lần nữa trong bộ phim tiểu sử Rodin ra mắt cùng một vở kịch năm 2012. Những bộ phim và kịch mang đầy kịch tính này về cuộc đời của Claudel thường đề cập đến mối tình bi thảm với Rodin hơn là tài năng nghệ thuật của bà. Tuy nhiên, bây giờ, trọng tâm một lần nữa lại đổ dồn vào những tác phẩm điêu khắc đầy sức gợi cảm của

bà. Vào tháng 3, một bảo tàng trưng bày bộ sưu tập tác phẩm lớn nhất thế giới của Claudel đã được khai trương ở Nogent-sur-Seine, Pháp, nơi sự nghiệp nghệ thuật của bà bắt đầu. Cha mẹ của Claudel đều không phải là nghệ sĩ. Trên thực tế, “Mẹ bà ấy muốn bà ấy làm việc khác hơn, tức là kết hôn và sinh con,” người viết tiểu sử Claudel, Odile Ayral-Clause, nói. Người hàng xóm và nhà điêu khắc nổi tiếng Alfred Boucher (người đã hướng dẫn Modigliani và Chagall) đã xác định được tài năng bẩm sinh của Claudel và nhận bà làm học trò. Ông khuyến khích bà và gia đình chuyển đến Paris, nơi bà ghi danh vào trường nghệ thuật duy nhất trong thành phố dành cho phụ nữ vào thời điểm đó.

Khi Boucher giành được Grand Prix de Salon và chuyển đến Florence vào năm 1881, ông đã nhờ người bạn là Điêu khắc gia lừng danh Rodin đảm nhận nhiệm vụ giảng

dạy của mình. Claudel và bạn của bà, Jessie Lipscomb, nhanh chóng được làm việc tại studio của Rodin trên Rue d'Université. Nhà điêu khắc bậc thầy đã nhận ra kỹ năng của Claudel, nhờ bà giúp làm mô hình bàn chân và bàn tay cho tác phẩm The Burghers of Calais (1884–95) và sau đó, những linh hồn chết tiết cư trú trong kiệt tác của ông The Gates of Hell (1880–1917).

Rodin không thể cưỡng lại sức hút của bà. Hai người nhanh chóng trở thành người yêu của nhau, bất chấp sự chênh lệch tuổi tác, tới 24 tuổi. Trong khi

ông đã có vợ là người bạn đời lâu năm Rose Beure. Sau đó, mối quan hệ này kéo dài một thập niên. Trong thời gian ấy “Tác phẩm của Rodin trở nên gợi cảm hơn rất nhiều,” Ayral-Clause lưu ý. The Kiss (1889), tác phẩm ca ngợi tình yêu nồng nàn của ông, được điêu khắc trong thời kỳ này, cũng như Thần tượng vĩnh cửu

La Fortuna

ướt át (1890–93). Claudel nhanh chóng thăng tiến với tư cách là một nhà điêu khắc, ghi lại những khoảnh khắc đáng yêu thoáng qua bằng đồng và đất sét. Đôi khi cả hai còn hợp tác với nhau, một số tác phẩm điêu khắc có dấu ấn của hai bộ bàn tay. Sự hiện diện của Rodin, như sẽ xảy ra trong suốt quãng đời còn lại của bà, vừa là một lời nguyên, vừa là một điều may mắn. Ông đã sử dụng tầm vóc thế giới nghệ thuật của mình để giới thiệu với các

The Crouching Woman

Cuối cùng thì xi căng đàn nổ ra quá lớn. Claudel rời Rodin, chấm dứt phần xác thịt trong mối quan hệ của họ vào khoảng năm 1893, và cuối cùng cắt đứt mọi liên lạc vào năm 1898.

Bà đã tiếp tục làm việc một cách giận dữ, nhưng bà phải vật lộn để nhận được tiền hoa hồng của tiểu bang. Các tác phẩm điêu khắc của bà, mặc dù được các nhà phê bình khen ngợi, nhưng lại quá gọi tình so với thời đó. Ayral-Clause nói “Điều khắc lúc ấy có nghĩa là hình dáng con người. Vì vậy, bạn phải có khả năng làm tốt điều đó để có được bất kỳ hình thức công nhận nào. Việc tiếp cận được người mẫu khỏa thân là một cuộc chiến của các nữ nghệ sĩ vào thời điểm ấy, sau đó bạn vẫn phải tạo ra một bức ảnh khỏa thân rất khiêm tốn. Camille đã từ chối làm điều đó. Bà ấy không chỉ điêu khắc khỏa thân, bà điêu khắc những cặp nam nữ khỏa thân toát lên dục vọng. Ayral-Clause thêm “Tất cả những điều này là không thể chấp nhận được đối với nhiều người. Đó có lẽ là lý do tại sao bà ấy không nhận được tiền hoa hồng.”

Claudiel rất muốn biến

nhà báo về tác phẩm của Claudel. Nhưng những nhà phê bình này đã không ngừng tìm kiếm phong cách của Rodin trong các tác phẩm điêu khắc của bà, tìm kiếm dấu vết của bậc thầy này hơn là đánh giá tác phẩm dựa trên giá trị riêng của nó. Claudel bắt đầu cảm thấy khó chịu trước những sự so sánh liên tục.

Rodin từ lâu đã được coi là nhân vật phản diện trong câu chuyện tình, nhưng nhà văn Ayral-Clause nói rằng, đó là một cách mô tả không công bằng. “Đó thực sự là một điều đáng buồn. Ông ấy gặp người phụ nữ của đời mình quá muộn” Ayral-Clause tiếp tục: “Có những huyền thoại được xây dựng xung quanh Camille và Rodin. “Nhưng bà ấy ghét điều đó và không muốn bị coi là nạn nhân.”

The waltz

những mô hình đất sét của mình thành đá cẩm thạch. Bà yêu thích chất liệu này và sẽ tự mình điêu khắc và đánh bóng nó (mặt khác, Rodin lại thích giao công việc đó cho các trợ lý của mình hơn). Nhưng bà không thể tự mình mua được. Và khi bà nộp đơn xin hoa hồng của chính phủ để sản xuất các tác phẩm bằng đá, như bà đã làm vào năm 1892 cho tác phẩm điêu khắc *La Valse* (*The Waltz*), các tác phẩm của bà bị coi là quá mạo hiểm đối với nguồn tài trợ của nhà nước.

Cuối cùng, việc thiếu tiền và không thành công đã khiến Claudel rơi vào tình trạng suy sụp. Bà bị bệnh hoang tưởng, bị

ám ảnh bởi việc che giấu cuộc tình của mình với Rodin. Bà tưởng tượng ra mình bị vây hãm bởi một nhóm tín đồ mà bà gọi là “băng đảng của Rodin”. Bà đã điên loạn, giận dữ và phá hủy phần lớn tài sản của mình để chỉ còn lại một phần nhỏ tác phẩm cho đến ngày nay. Năm 1913, bà bị buộc phải rời khỏi nhà và đưa đến bệnh viện tâm thần, nơi bà đã ở đó trong 30 năm cuối đời. Các bác sĩ khuyên bà nên rời đi sau 5 giờ, và những người bạn đến thăm nhấn mạnh rằng không nên nhốt bà. Nhưng việc đó thuộc về gia đình bà, còn mẹ và anh trai của Claudel không muốn chịu trách

La Valse ou Les Valseurs

The Man Leaning

nhệm thay bà. Nhiều thập niên sau, anh trai bà, Paul (bản thân là một nhà thơ có ảnh hưởng) đã tổ chức một buổi trưng bày tác phẩm của bà tại Musée Rodin. Đó là một thất bại. Ngay cả trong những năm 1950, lịch sử nghệ thuật cũng không có chỗ đứng cho nhà điêu khắc nữ có ý chí mạnh mẽ

này. Ayral-Clause nói, hơn cả một mối tình lãng mạn đầy bất ngờ, cuộc đời của Claudel là một bài học về cấu trúc xã hội hạn chế của Châu Âu đầu thế kỷ này. “Điều khiến bà ấy suy sụp hơn và bà ấy đã gặp khó khăn như thế nào khi thành công trong thế giới đó.”

TTT

DIỆU CÔ NƯƠNG

Sneaker

■ Nói đến giày sneaker thì phải nói đến “phong cách giày ọt rơ” “wrong shoe theory”, một đôi giày bất ngờ, lạc tông kết hợp với trang phục. Tạo nét tương phản, không nhìn quá “truyền thống, quen thuộc hay nhàm chán” như giày sneaker chunky với đầm nữ tính, hay váy đầm ren với giày tennis shoe hoặc giày Adidas Samba.

■ Xu hướng khác rất được ưa chuộng là “Scandi sneaker” Bắc Âu rất thoải mái như giày sneaker với váy, đầm nữ tính. Phong cách này giày sneaker hơi thô chunky, kết hợp với trang phục một cách bất ngờ. Thường với kiểu vớ lạ mắt và giày sneaker màu sắc.

■ Dòng sneaker slimline ôm chân như sneaker Samba vẫn tiếp tục thịnh hành và chưa hạ nhiệt. Nhưng giờ xu hướng phổ biến nhất là giày tennis hiện đại. Một đôi giày tennis thoải mái mặc hợp với nhiều món đồ, vớ quần shorts, váy, áo liền quần, ... Kiểu giày tennis dáng mới vẫn gọn ghẽ, hơi thô chunky chút nhưng không quá gồ ghề, retro như sneaker ông bố “dad-style” thập niên 80, 90.

■ Màu trắng classic thì luôn thịnh hành, nhưng mùa này đang trend là loạt màu trung tính mới như be, taupe nâu xám, trắng xương ... hơi trầm hơn và nhiều tông màu đất hơn. Những đôi sneakers nâu, xám, trắng lọt để phối hợp đồ vì không quá trội, hợp thời tiết nóng lạnh. Bên cạnh đó là sneaker màu bạc, cũng là màu trung tính nhưng phong cách hơn. Ngoài những đôi sneaker trắng hay kiểu sọc Samba, thì mùa này còn góp mặt sneaker có họa tiết như sneaker da báo, sọc ca-rô gingham ... thú vị tạo điểm nhấn cho bộ đồ.

■ Màu sắc với giày sneaker là kiểu khối màu color-block, vui nhộn và phong cách. Phong cách khối màu là sneaker có màu sắc với mảng màu cùng tông hay sắc độ tương tự. Để biến bộ trang phục đơn giản, tối giản, hay nghiêm túc thành thứ khác trội.

Thơ

Xuyên Trà

Xuyên Trà là nhà thơ gốc Quảng Nam. Ngoài hai thập kỷ nay ông không ngừng sống với thơ và sáng tác thơ.

Tác phẩm chính gồm: *Thêm Một Đóa Hồ Nghi, Biển Đã Xanh Dâu, Tâm Khúc... Và Những Bài Thơ Muộn* - với lời tựa của thi sĩ Luân Hoán cùng phụ bản tranh của Họa sĩ Đình Cường - Hồ Thành Đức và phần thư pháp của Hồ Công Khanh.

Xuyên Trà được nhiều bạn thơ, bạn văn nhắc đến. Phan Xuân Sinh phát biểu: *Thơ Xuyên Trà phát tiết được một điều rất khinh bạc, rất cứng cỏi của người dân Quảng Nam.*

Nhà văn Nguyễn Thị Thảo An nhận định: *Với những lời thơ chơn chất, phẳng phất trong các thi phẩm của Xuyên Trà là tấm gương soi về dĩ vãng của một thời trùng trùng khắc nghiệt. Vượt lên cái nhìn về đời thường, mang âm hưởng của triết lý Đông Phương, tác giả đã đưa sự đau khổ của cuộc đời trở thành những hương vị ngọt ngào trong kiếp nhân sinh...*

Cách đây 3 - 4 năm, Trang Thơ đã có dịp giới thiệu thơ Xuyên Trà. Nay xin mời các bạn đọc tiếp những bài thơ mới nhất Xuyên Trà vừa gửi đến. **SAO KHUÊ**

hoa diên vĩ (irises)

Tưởng nhớ Họa sĩ Van Gogh

*Bức tranh hoa Diên Vĩ
Của họa sĩ Van Gogh
Hơn mấy chục triệu đô
Người tranh nhau đấu giá*

*Lắm kẻ trong thiên hạ
Bày cuộc chơi khoe tiền
Tranh cũng như cuộc lữ
Thay đổi đời liên miên*

*Sắc màu còn tươi rói
Trái lòng ông chan hòa
Thế gian còn ai biết
Có hồn ông trong hoa?*

*Sống một thời cơ cực
Trong túng thiếu nghèo nàn
Thương phận mình lưu lạc
Đâu quê nhà Hòa Lan?*

*Xem tranh mà cay mắt
Sao nửa chừng lệ rơi
Đóa Diên Vĩ thâm lặng
Hỏi hoa có sống đời?*

*Xưa ai chẳng đoái hoài
Chết đúc tượng làm khuôn
Ở một nơi nào đó
Ông biết chắc cũng buồn...?*

bài thơ nào sẽ là bài thơ cuối?

Gởi Nguyễn Vy Khanh - Luân Hoán
Về Nguyễn Thị Ý Thơ

Ta không biết
Bài thơ nào
Sẽ là bài thơ cuối
Ngẫu hứng bên trời, dù ngấn ngủi đôi câu
Đừng rót cho ta ngàn chung rượu sầu
Trong ánh mắt những điều em không muốn
nói
Ta vẫn biết, ngọn sóng tình kia đã mỗi
Vỗ mãi một đời có lúc cũng cần yên

Ngã ngựa-hề chi- năm lần bảy lượt
Phủ bụi trần bám chặt ở sau lưng
Về phương Tây, chân cứ bước ngập ngừng
Về phương Đông, gió vẫn mù mịt thổi
Hà cố chi mà cánh lục bình trôi nổi
Để cuối ngày hoang lạnh tấp bờ xa

Ngọn gió thu thổi rách vạt nắng tà
Không thấy bóng tìm chi hình xuất hiện
Vô thủy vô chung cõi nào miên viễn
Ta đứng chờ hiu quạnh đã bao năm

Nước mắt và hoa trên chỗ ta nằm
Đã thấm đất trở nhánh hồng thấm đỏ
Cứ hỏi giọt sương trên đầu ngọn cỏ
Sẽ vô cùng thơm thảo dấu phù vân...

đi ngôn

Mười năm chưa cuộc tình tròn
Miên canh - cõi tịch - đầu non - nguyệt chờ
Mai về dựng núi đề thơ
Mượn mây ngũ sắc - lập tờ di ngôn...

đêm

Chờ ai về muộn - trăng còn thức
Nghe gió ru hò cuộc bể dâu
Nếu không có buổi đời luân lạc
Sao ngất ngây - thơ mấy lượng sầu?

Người đi như bóng chim tắm cá
Kể ở chưa tròn một giấc mơ
Kêu sương tiếng vạc khua ghềnh đá
Rớt xuống dòng sông một bóng mờ...

bắt gió

Đưa tay bắt gió đem về
Nhốt không được - những hẹn thề vụt bay
Bóng thiên di kể từ ngày
Tình thất lạc - giữa cơn say khuynh thành...

ngọn lửa tình

Cũng có lúc muốn cửa sừng làm ghé
Lảng vảng hiên tình như những ngày xưa
Chỉ tội nghiệp ai chút lòng lân mẫn
Nên ngập ngừng cứ sớm tạnh chiều mưa

Bóng giai nhân quấn quanh bờ mê lộ
Ta theo hoài cũng có lúc sa chân
Khi đứng dậy bởi tay người vĩnh quyết
Đã như em độ lượng biết bao lần

Ta đâu phải đứa vô tình bội bạc
Vẫn ngoài nhìn nương tử mấy lần đi
Cõi nhân gian bóng hồng chưa mất dấu
Gởi lại người hoa mộng thuở tình si

Xin cứ đến như chưa từng vắng mặt
Ta hết thời chút nắng đã vàng thu
Kể như đã biệt mù thanh sắc nhớ
Sao lửa tình còn âm ỉ tới muôn thu...?

BẢO HUÂN

Vân Đại Bàng

KIM LOAN
EDMONTON, CANADA

Ở trại tỵ nạn sao mà dễ buồn, nắng cũng buồn, nắng cũng không vui. Nhìn ra ngoài bầu trời chói chang, tôi tính bỏ văn phòng đi về nghỉ trưa thì bà Pimpa, người Thái, là nhân viên Cao Ủy Xã Hội đến hỏi: - Cô rảnh không, đi vào nhà tù với tôi. Tôi cần phỏng vấn vài người và làm lại danh sách tù nhân để báo cáo.

Như người buồn ngủ gặp được chiếu manh, tôi vui vẻ nhận lời.

Cũng như các trại tỵ nạn khác, ở Thailand cũng có một khu “nhà tù” dành cho những người tỵ nạn không chấp hành quy định của Bộ Nội Vụ Thái hay của

Cao Ủy tỵ nạn. Thời hạn ở tù tùy theo mức độ phạm quy, có khi từ một vài ngày cho tới một hai tuần. “Tù nhân” cũng đủ loại, nhẹ thì có những người mua lén đồ ngoài hàng rào, thức quá giờ giới nghiêm, quên làm vệ sinh khu nhà được phân công, nặng hơn là thành phần đánh lộn, gây mất trật tự trong trại, trộm cắp vật, trốn ra ngoài trại đi chơi.

Đi bộ qua khu đồi bãi đá, đến bệnh viện, là tới khu nhà tù được xây dựng khá kiên cố và cách biệt với những khu nhà ở khác trong trại. Sau khi trình giấy tờ nơi cửa, bà Pimpa và tôi bước vào nhà tù đã thấy hơn mười mấy người, đa số

là thanh niên đàn ông đang ngồi rải rác trong tư thế chờ đợi, hình như họ biết trước có cuộc viếng thăm này. Bà Pimpa rủ tôi đi cho vui, chớ ở trong khu tù, có nhân viên người Việt tỵ nạn rất sành sỏi tiếng Thái, anh ta làm thông dịch cho bà ấy, còn tôi đi lòng vòng hỏi thăm, làm quen, tám chuyện với “tù nhân”.

Trại tuy nhỏ, nhưng có hơn chục ngàn người nên đâu phải ai cũng biết nhau. Tôi nhìn vào danh sách, để ý một cái tên khá đẹp, Lê Nguyễn Anh Vân, giới tính “nam”, rồi nhìn lên người đàn ông ngay góc phòng. Anh có dáng rất cao, gầy, nước da đen sạm, khuôn

mặt góc cạnh với đôi mắt nâu đẹp nhưng khá lạnh lùng, mái tóc hơi dài màu nâu, và đôi cánh tay in hình xăm đậm, không khó nhận ra đó là “Vân Đại Bàng” mà tôi có nghe qua tiếng tăm. Vân Đại Bàng cũng kịp bắt gặp ánh nhìn của tôi, khi tôi mỉm cười bước đến gần hơn, không phải vì anh là “đại bàng” mà chỉ vì cách đây 2 tuần, trong đêm văn nghệ mừng sinh nhật Đức Vua Thái, anh lên sân khấu hát một bài ca quen thuộc của nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ, giọng hát đậm ấm của anh đã gây bất ngờ cho nhiều người, trong đó có tôi và mấy cô bạn ở chung nhà.

- Chào cô Loan.

- Ủa? Sao anh biết tên em?

- Cô làm trên văn phòng Cao Ủy, ai mà không biết.

- Còn anh là...?

Anh nhếch mép cười:

- Vân Đại Bàng.

Tôi ngồi xuống kế bên anh, làm quen:

- Hôm bữa anh ca bài “Đường Xưa Lối Cũ” hay quá chừng, ai cũng khen và mong bài hát thật dài.

Anh lắc đầu:

- Tại bài hát hay, mang đúng tâm trạng xa nhà của dân tỵ nạn, chứ tôi hát cũng thường thôi.

- Anh khiêm nhường không đúng chỗ rồi đó. Giọng hát hay là giọng

hát được nhiều người công nhận, hôm đó hàng trăm người im lặng nghe từng câu hát của anh.

Bây giờ thì Vân Đại Bàng im lặng, tôi nói tiếp:

- Em và nhóm bạn mê bài đó lắm, nếu anh có thể chép lời bài hát đó cho tụi em, được không?

- Được chứ! Cô có giấy và viết chì thì cho tôi xin, khi nào viết xong tôi gửi ra cho cô.

Tôi lục giỏ đưa cho anh xấp giấy và mấy cây viết, chưa biết sẽ tiếp tục câu chuyện ra sao, bởi tôi và anh chẳng hề quen biết nhau, và tôi vào thăm nhà tù hôm nay chỉ là cho vui, chứ không có nhiệm vụ gì. Anh ta cắt mấy tờ giấy vào góc tường, rồi lôi ra một bọc giấy, đưa ra mời:

- Cô ăn bánh bột mì chiên nhe, vợ tôi mới gửi vô hồi sáng.

Ở trại tỵ nạn, khi thấy nhiều cặp vợ chồng sống chung với nhau, khó ai biết được họ là vợ chồng thật từ Việt Nam có hôn thú hân hoi, hay chỉ là vợ chồng mới ghép vào ở chung ở trại, hoặc quen nhau trên đường vượt biên. Trong trường hợp của Vân Đại Bàng và chị Tuyết, ai cũng biết họ là “vợ chồng mới”, nghe đâu họ gặp nhau bên Cambodia, đúng nghĩa “trao tử chiếng gặp gái giang hồ”, rồi cùng đi trên con thuyền qua xứ

Thái này. Ở trại, chị mở quán nước nhỏ bán café, anh thì như các thanh niên rảnh rang khác, chẳng làm gì, thường xuyên tụ tập tại quán nhà uống nước, thỉnh thoảng nhậu nhẹt, bàn chuyện thời sự tỵ nạn, điều khiển đám đàn em chạy mua lén đồ ngoài hàng rào rồi bán lại cho dân tỵ nạn kiếm lời.

Tình hình đi định cư rất khó khăn cho những người tỵ nạn cuối mùa như chúng tôi, ai cũng phải qua cuộc thanh lọc bởi Bộ Nội Vụ Thái, nếu vượt qua được cuộc phỏng vấn này, thì mới có cơ hội qua trại khác chờ các nước phương Tây cho đi định cư. Nhiều người bị đánh rớt từ vòng này, được Cao Ủy khuyến khích hồi hương.

Vân Đại Bàng và chị Tuyết cũng ở trong nhóm người ghi danh hồi hương, được sống trong khu riêng chờ đến ngày lên xe bus về trại Hồi Hương, làm thủ tục ra Bangkok bay về Việt Nam. Một số người trong nhóm này tự xem mình là “cùi không sợ lửa”, không còn gì để mất, nên trong thời gian chờ ngày về, họ ăn nhậu xả láng và sẵn sàng quậy phá. Hàng tuần, hễ sáng hôm sau có chuyến xe hồi hương, là y như đêm trước họ ăn uống, ca hát, quậy phá rồi đánh nhau với người ở khu khác. Mới nhất là một đêm hỗn

chiến tưng bừng, chúng tôi ở khu bên này chỉ dám đứng xa bên hàng rào kẽm gai nghe ngóng, đến khi nghe tiếng súng nổ từ văn phòng trại, mọi người hoảng hốt chạy về khu nhà mình, nhưng vẫn nghe những âm thanh đánh nhau từ gậy gộc, dao búa và cả vài tiếng súng nổ thị uy của lính Thái. Cho đến gần nửa khuya, tình hình mới im ắng trở lại, và qua lời bàn tán lao xao của mấy “bà tám” trong trại, chúng tôi được biết có mấy người bị thương phải đưa vào bệnh viện bên ngoài, vài người cầm đầu cuộc hỗn chiến bị vào tù, trong đó có Vân Đại Bàng.

Tôi vừa ăn bánh chiên, vừa tiếp tục câu chuyện làm quen:

- Tên của anh đẹp lắm đó! Ý em nói “Lê Nguyễn Anh Vân” chứ không phải “Vân Đại Bàng” nghen.

Anh ta bật cười:

- Tên Ba tôi là Lê Anh Quân, hồi trẻ ổng có mối tình đầu với người tên Vân, nên khi sinh ra tôi, Ba muốn đặt tên tôi là Lê Anh Vân, nhưng Má tôi ghen, đòi để thêm họ Nguyễn của Má tôi vào, thành ra tên tôi dài lê thê.

Câu chuyện tới đây phải dứt ngang vì tới giờ bà Pimpa kêu tôi về lại văn phòng làm việc.

2 ngày sau, cũng trong giờ nghỉ trưa ở phòng Cao Ủy, có người mang đến cho tôi tờ giấy ghi bài “Đường Xưa Lối Cũ”. Tôi ngắm nhìn với niềm thích thú bất ngờ, vì tựa đề bài hát được viết theo lối thư pháp mới, bay bướm lãng mạn, nét chữ bút chì trong toàn bài nhạc rất đẹp, đều đặn, có chút lả lơi trên từng con chữ, mà đặc biệt nhất là bài hát được viết trên một bức tranh, cũng vẽ bằng bút chì, trong đó có đủ ánh trăng treo trên đồi, có lũy tre xa mờ, và bóng mái tranh nghèo bên đồng lúa chín. Ở góc phải cuối bức tranh ký tên “Anh Vân” rất điệu nghệ, chứng tỏ người vẽ phải có một tâm hồn nghệ sĩ mới trau chuốt tác phẩm của mình đến như vậy. Tôi say sưa mãi mê với bức tranh lời nhạc, quên mất tác giả là một “đại bàng trại ty nạn”. Tôi vui sướng nghĩ thầm, Vân Đại Bàng có một trái tim nghệ sĩ, mà tôi luôn tin rằng, những người có tâm hồn nghệ sĩ thường là người tốt.

Tôi chạy vội đến nhà tù để nói lời cảm ơn thì được biết anh đã được về nhà. Từ ngày đó, chúng tôi trở nên quen biết, thỉnh thoảng tôi và cô bạn ghé nhà anh chơi, có khi nghe anh đàn hát (anh thường được yêu cầu ca bài “tử” Đường Xưa Lối Cũ), hoặc chúng tôi ngồi trao đổi chuyện thời sự của trại,

chuyện văn nghệ văn gừng đó đây.

Có lần anh nói với chúng tôi:

- Nếu trong trại có ai gây gỗ, ăn hiếp tụi em thì cho anh hay, anh sẽ cho người đến “nói chuyện”.

Chúng tôi cười:

- Tụi em nhát như thỏ đế, cả đời chẳng dám gây lộn với ai, chắc không phiền anh ra tay.

Lần khác, thấy chúng tôi đi lãnh nước, anh nói:

- Kể từ bữa nay, anh sẽ cho người gánh nước đầy lu nhà em mỗi ngày, khỏi cần xách nước nữa.

Chúng tôi giãy nảy:

- Không sao đâu anh, tụi em xách nước là tập thể dục luôn mà.

Anh trợn mắt:

- Thôi đi cô nương. Tôi đã thấy 4 cô xách 2 thùng nước, chỉ vài lô nhà mà phải dừng lại nghỉ hai ba lần.

Lúc này tôi đành phải thú nhận:

- Dạ, chẳng giấu gì anh, tụi em thuộc loại “tiểu thơ con nhà... nghèo”. Gia đình không giàu có gì nhưng được Ba Má cưng chiều, chưa làm việc nặng bao giờ.

Bữa đó, chúng tôi tập làm bánh tai yến chiên, là món ăn vặt phổ biến ở trại lúc bấy giờ, mang đến nhà anh để “góp vui”. Buổi tối gió mưa bão bùng ở trại ty nạn để làm

lòng người nao nao, nhớ nhà da diết, nên người ta cũng muốn có người để trải lòng tâm sự.

- Gia đình tôi ở một xóm quê xinh đẹp miền An Giang, Ba tôi là thầy giáo làng, nhưng ông mất sớm, tôi phải nghỉ học ngang phụ mẹ kiếm tiền lo cho đứa em gái. Cuộc sống nghèo khổ, thiếu sự dạy dỗ của Ba khiến tôi trở nên lảm lì, đôi khi ngang bướng. Tới năm 19 tuổi, tôi bị bắt đi nghĩa vụ quân sự, qua bên Cambodia đánh nhau với quân Pol Pot được 2 năm thì tôi đào ngũ vì không muốn lãng phí tuổi xuân cho cuộc chiến đầy bất công và nhiều bạo lực, tôi sợ hàng ngày phải chứng kiến cảnh chết chóc dù là của phía Việt Nam hay Cambodia, tôi bị ám ảnh bởi những trò tàn ác dã man của quân Pol Pot, tôi căm ghét quy luật của chiến tranh... Nhưng tôi đâu có đường trở về nhà, tôi phải trốn qua khu Bắc Loong, đảo ven biển thuộc tỉnh Koh Kong, Cambodia rất gần với đất Thái. Ở đó một thời gian dài, vật lộn với đủ nghề kiếm sống, biết thêm luật giang hồ để sống còn nơi vùng đất hỗn tạp đó, vì đó là nơi dừng chân của các tàu viễn dương quanh vùng Châu Á, các thủy thủ lên nghỉ ngơi và tìm thú vui chơi nên gái làng chơi tìm về ngày càng đông đúc. Tôi sinh sống bằng nghề

buôn lậu, mua hàng trên các tàu viễn dương, rồi mang vào trong đất liền Cambodia bán lại kiếm lời. Tôi thực sự đã bị dòng đời cuốn đi mà không biết khi nào sẽ được dừng lại, trở về thăm quê cũ, có mẹ già và em gái đang đêm ngày mong ngóng tin tôi, đó là lý do tôi hát bài “Đường Xưa Lối Cũ” với sự thốn thức từ trong đáy tim.

Tôi tò mò:

- Anh hát hay mà còn vẽ đẹp lắm đó, anh là họa sĩ hả?

- Không, tôi chỉ có khiếu hội họa từ hồi còn học cấp hai, rồi tự vẽ khi thấy thích chứ không qua trường lớp nào hết.

Tôi đổi đề tài:

- Vậy tại sao anh có tên “Vân Đại Bàng”?

Anh đưa cho chúng tôi xem hình xăm 2 con đại bàng hai bên cánh tay:

- Ô, đêm đó chúng tôi hành quân và đóng tại một làng hẻo lánh bên Siem Riệp, ông chủ ngôi nhà sàn nơi chúng tôi trú ngụ cả tuần lễ là một nghệ nhân xăm nổi tiếng trong vùng. Không hiểu do nhậu say vì rượu hay phút cao hứng của thằng đàn ông lang bạt chinh chiến, tôi đã đồng ý cho ông xăm 2 con đại bàng trên tay. Mà cũng nhờ nó mà khi phiêu bạt giang hồ nơi Bắc Loong, trong những trận đánh nhau với các nhóm buôn bán

khác, tôi được nhìn với chút e dè sợ sệt nể nang, từ đó tôi có tên “Vân Đại Bàng” cho tới bây giờ!

Anh rít một hơi thuốc lá rồi nhìn ra ngoài mông lung:

- Tôi như người leo lưng cọp không có đường thối lui. Nhiều lúc buồn tủi và cay đắng cho thân phận không nhà, không quê hương, nhưng biết làm gì hơn? Cho đến lúc tôi gặp Tuyết, vợ tôi đây. Cô ấy trong nhóm gái ăn sương chuyên phục vụ khách thủy thủ viễn dương. Qua nhiều lần gặp gỡ, trò chuyện và tâm sự nỗi đau xót xa quê hương, chúng tôi quyết định rời bỏ Bắc Loong, đi thuyền qua Thailand, hy vọng cuộc đời bước sang chương mới, tươi sáng hơn.

Tôi nhìn anh, phân vân:

- Ở trại tỵ nạn rồi, anh làm “đại bàng” làm chi nữa?

Anh trầm ngâm:

- Tôi cũng có muốn đâu! Qua đây gặp lại mấy người quen cũ làm ăn bên Bắc Loong, khi họ gặp sự ức hiếp từ ban trật

tự, ban cộng đồng của trại, họ nhờ tôi can thiệp, rồi bao nhiêu chuyện bất công, đụng chạm khác xảy ra hàng ngày, khiến tôi lại nổi máu “Lục Vân Tiên”, thấy chuyện bất bình giữa đường chẳng tha.

Chị Tuyết xen vào, góp chuyện:

- Nhưng em thấy đó, tỵ nạn cuối mùa không còn tương lai nào chờ đón cả. Anh chị đều bị rút thanh lọc, nên mới ghi tên hồi hương.

Tôi an ủi:

- Thôi thì cũng là dịp anh chị về với gia đình.

Chị Tuyết giọng buồn thiu:

- Chỉ có một mình chị về thôi em à! Anh Vân dự tính tìm đường ra ngoài Thái sinh sống.

Anh Vân nhìn tôi, giải thích:

- Có thể tôi về sẽ bị bắt vì tội đào ngũ xưa kia, vả lại, tôi đã từng thề không bao giờ trở về với hai bàn tay trắng.

- Vậy sao anh không đưa chị Tuyết đi theo?

- Đi trốn chỗ có phải đi chơi đâu! Mới đây, Ba Má Tuyết gửi thư sang kêu Tuyết về nhà, cả gia đình đã tha thứ và đón chờ Tuyết trở về, làm lại cuộc đời.

o O o

Sau đó vài tuần tôi may mắn đậu thanh lọc, được chuyển qua trại khác chờ ngày lên đường định cư. Trong thời gian này, tôi nghe nói chị Tuyết cũng đã rời trại trở về Việt Nam, còn anh Vân thì trong một lần đụng độ với nhóm người Khmer trong trại, anh lại bị bắt vào tù, nhưng lần này là nhà tù ngoài Thái chứ không phải nhà tù trong trại tỵ nạn. Thế rồi tôi lên đường đi Canada, bỏ lại Thailand sau lưng với bao nhiêu niềm vui nỗi buồn không nhớ hết.

Chẳng hiểu sao hôm nay tôi lại nhớ đến cái tên Vân Đại Bàng dù bao nhiêu năm đã trôi qua? Có phải vì bài Đường Xưa Lối Cũ vừa tình cờ nghe được, hay cái tin từ người quen cũ cho biết trong chuyến về Việt

Nam thăm nhà, họ có ghé qua Thailand chơi và gặp Anh Vân ngồi vẽ tranh chân dung trên đường phố phục vụ khách du lịch ở thành phố biển Pattaya? Còn một người khác thì khẳng định với tôi rằng đã thấy Anh Vân hành nghề chạy xe tuk-tuk ở thủ đô Bangkok. Chẳng biết chuyện thực hư ra sao, nhưng cả hai người đều nói Anh Vân có vợ người bản xứ, có hai đứa con, và chí thú làm ăn sinh sống như bao người lao động lương thiện khác trên đất Thái.

Vậy thì tôi mừng cho anh đó, Anh Vân ơi! Mừng vì cuối cùng anh đã thực sự trở về “đường xưa lối cũ” của con người anh, của cuộc đời anh. Nhưng tôi vẫn tự hỏi, anh đã có dịp nào trở về quê, thăm lại “đường xưa lối cũ” mà anh từng khát khao ấp ủ, nơi vẫn có “bóng tre che thôn nghèo”, có “ánh trăng soi đường đi”, mặc dù có thể giờ đây mẹ anh đã ra đi bên kia cuộc đời và người em gái cũng đã theo chồng sang ngang?

KL - EDMONTON, THÁNG 8/ 2024

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Bò cái tiếng Anh bò là 'cow'. Cowboy là thằng trên lưng ngựa, chăn bò tại các trang trại Miền Viễn Tây, tiểu bang Texas, Hoa Kỳ. Bọn cowboy sống hoang dại khoái làm anh hùng nghĩa hiệp.

Thế nên có chuyện rằng: Hai tên cao bồi ngồi uống trong quán rượu. Một chủ trang trại bước vào! "Tao căm thù bọn da đỏ! Tuần trước những thằng khốn đó đã đốt cháy rụi chuồng trại của tao rồi! Nếu bất kỳ ai mang đến cho tao một con ngựa của tụi dân da đỏ, tao sẽ thưởng một ngàn đô!" Hai tên cao bồi bước ra khỏi quán và phóng lên ngựa. Chẳng lâu sau, họ đuổi kịp một tên da đỏ dắt tên này văng khỏi yên ngựa, lăn tròn xuống khe núi. Nhưng con ngựa trung thành vẫn chạy theo chủ nó. Hai tên cao bồi vội đuổi theo. "Ê

nhìn kìa! Nhìn kìa!" "Nhìn cái con khỉ? Hổng lo bắt con ngựa đem về mà lãnh thưởng!"

"Nhìn một cái đi!" "Đâu đâu?" Vòng quanh trên hẻm núi là khoảng 2000 tên da đỏ đang ngồi trên yên ngựa! "Chúa ơi! Hai đứa mình sẽ thành triệu phú!"

Rồi cũng có chuyện rằng: Một tay cao bồi già đi tiệm cạo râu vì mặt ông đầy những vết nhăn, ông không thể tự cạo râu cầm được. Ông thợ hớt tóc lấy trái bóng bàn kêu người khách ngâm vô miệng thì gò má căng lên. Râu được cạo xong, ông cao bồi già khen đúng là may râu nhẵn nhụi nhưng lỗ tui nuốt phải trái bóng bàn này thì sao? Thì vài bữa ông đem nó trả lại cho tui cũng giống như nhiều người khác đã làm thôi!"

Cowboy nổi tiếng nhứt trên màn bạc là: John Wayne của miền Tây hoang dã. Henry Fonda trong vai Wyatt Earp trong 'My Darling Clementine' Nhưng con gái ông là tài tử Jane Fonda lại bị các cựu binh Mỹ tham chiến tại Việt Nam nguyên rủa gọi 'ả' là 'Jane Hanoi' vì tiếp tay với kẻ thù đâm sau lưng chiến sĩ. Clint Eastwood lăm lè đáng sợ, trừ gian diệt bạo trong các bộ phim "spaghetti western" như "The Good, The Bad and The Ugly"

Nhưng nổi tiếng nhứt trong đám chuyên trị vai cao bồi là Ronald Reagan.

Là kép nhì, đóng vai cao bồi không xuất sắc bằng những tài tử khác nhưng nổi tiếng hơn vì Reagan là Tổng thống thứ 40 của Hoa Kỳ (1981- 1989). Reagan góp phần rất lớn vào việc làm chủ nghĩa CS sụp đổ ở

John Wayne

Clint Eastwood

Ronald Reagan

Liên Xô và các nước CS Đông Âu.

Cao bồi thường đội nón và mang giày cao bồi, mặc áo khoác dày ngăn gió đồng cỏ, đội nón vành rộng che nắng cháy da miền hoang dã.

Cao bồi mặc quần jean, vải dày mặc lâu chỉ sờn thôi. “Bake” hai nút rất mê, chúng gọi là quần bò. Thằng nào cũng ráng để dành tiền ra chợ trời Huỳnh Thúc Kháng mua một cái quần bò trong hàng thùng về mặc để lấy le.

Thiếu nữ Úc tân thời ở Melbourne, theo thời trang mặc quần jean giặt đá cho nó sờn, rách vài lỗ chỗ vì em muốn làm ‘Lolita bụi’.

Cowboy qua Việt Nam húp nước mắm thành cao bồi vườn là những đứa đua đòi, tánh tình ngang ngược không biết lễ phép là gì.

Ông bà mình thuộc cái văn hoá ‘Cánh đồng lúa nước’ nên cần trâu bò làm sức kéo. Trâu chậm hơn, nhưng mạnh hơn bò nên đi cày, bừa, trực làm đất trước khi sạ lúa.

Bò lẹ hơn trâu nên dùng để kéo xe chở nặng nên có xe bò. Chở nhẹ chạy vù vù đã có xe ngựa. Bài học thuộc lòng xưa: “*Thời giờ: ngựa chạy, tên bay. Hết trưa lại tối, hết ngày lại đêm*”

Miền có xe bò nhiều hơn Duồn (tức Việt). Năm nào Miền cũng đua bò

Bò 7 món tại Au Pagolac ngày nay

chạy bụi tung mịt mù ở vùng Tịnh Biên Châu Đốc.

Xe trâu cũng có nhưng có trong bài Xe Trâu của thi sĩ Kiên Giang. “Xe trâu cốt kết. Cốt kết xe trâu. Bánh xe nặng nặng in sâu lồi mòn”.

Úc không thấy nuôi trâu; chỉ thấy nuôi bò để vắt sữa và ăn thịt. Sữa tươi để làm ‘cappuccino’ cà phê kiểu Ý (Italy) hoặc đóng hộp làm sữa bò; làm cà phê phin (filter) kiểu Pháp.

Con nít dứt sữa mẹ, chưa mọc đủ răng để ăn cơm nhão thì chuyển qua bú sữa bò. Từ đó loài người ngu đi. Vì có chữ ‘ngu như bò’. Bú bò, bú của con ngu thì làm sao khôn cho được? Thế nên muốn chửi đứa nào ngu thì đừng chửi nó ngu như bò! Nó quánh cái mũi ăn trâu cái đầu xỉa thuốc về vợ nhìn không ra. Hãy hỏi: “Ông còn bú sữa bò không?”

Úc khoái ăn bít tết (beefsteak) với nhiều loại sauce và khoai tây

chiên, đôi khi với tomato và cải xà lách. Thịt bò nướng sơ sơ mặt ngoài gọi là ‘rare’ thịt hơi sống, còn máu. (Vì thực khách này là ác quỷ Dracula). Thịt bò vừa chín tới, vẫn còn màu hồng nhạt ở giữa là medium. Thịt bò chín hoàn toàn, thịt khô hơn là well done.

Qua tay Mít, thì ít xít ra nhiều, thịt bò tới 7 món như: Bò nhúng giấm. Chả dùm. Bò cuốn mỡ chài (mỡ bò). Bò lá lốt. Bò sa tế. Bò bít-tết. Cuối cùng là món cháo bò.

Nhà phát minh vĩ đại bò 7 món cho giới khoái ăn nhậu, trong đó có tui, là ông Adams Henry, Chà Và Ấn Độ, theo đạo Hồi, quốc tịch Pháp tên Việt là Nguyễn Thành có vợ Việt là bà Huỳnh Thị Quế.

Tháng 4 năm 1930, hai vợ chồng mở nhà hàng Au Pagolac ở quê nội tui là Tân Hiệp trên quốc lộ 4 cách tỉnh lỵ Mỹ Tho chừng 13 cây số.

‘Au’ rút gọn chữ ‘à le’ là ‘tại’. Pagolac? “Pagode”

là chùa và “lac” là hồ. Pagolac gần chùa bà Thiên Hậu, phía sau là hồ sen lớn. Pagolac tên Tây gọi trí tò mò; bò chỉ luôn địa điểm cho khách biết đường mà tới.

Hồi xưa, nghèo chết mẹ, đi Au Pagolac ăn bò 7 món nằm mơ còn chưa có. Sau này quê người thịt bò là xoàng. Nhưng Footscray (một vùng ngoại ô ở Melbourne) chẳng có nhà hàng nào bán bò 7 món để tui dặt ‘ghệ’ đi ăn!

Lâu lâu em yêu của tui, tức bà chằn của tui, làm món bò lá lốt bỏ sẵn trong ngăn lạnh. Muốn nhậu, xả đá dứt vô lò nướng là xong. Bò lá lốt chấm nước mắm nêm giấm khóm thêm ớt hiểm bằm uống beer VB (Victoria Bitter) ngon bá cháy bù chết.

Bài “Bò” xong rồi; hẹn em kiếp sau. Ý quên! Tui chưa chết mà! Xin hẹn em lần sau. Giờ tui đi nướng bò lá lốt nhậu một mình để quên nỗi buồn xa xứ đây!

ĐXT

DU FACE

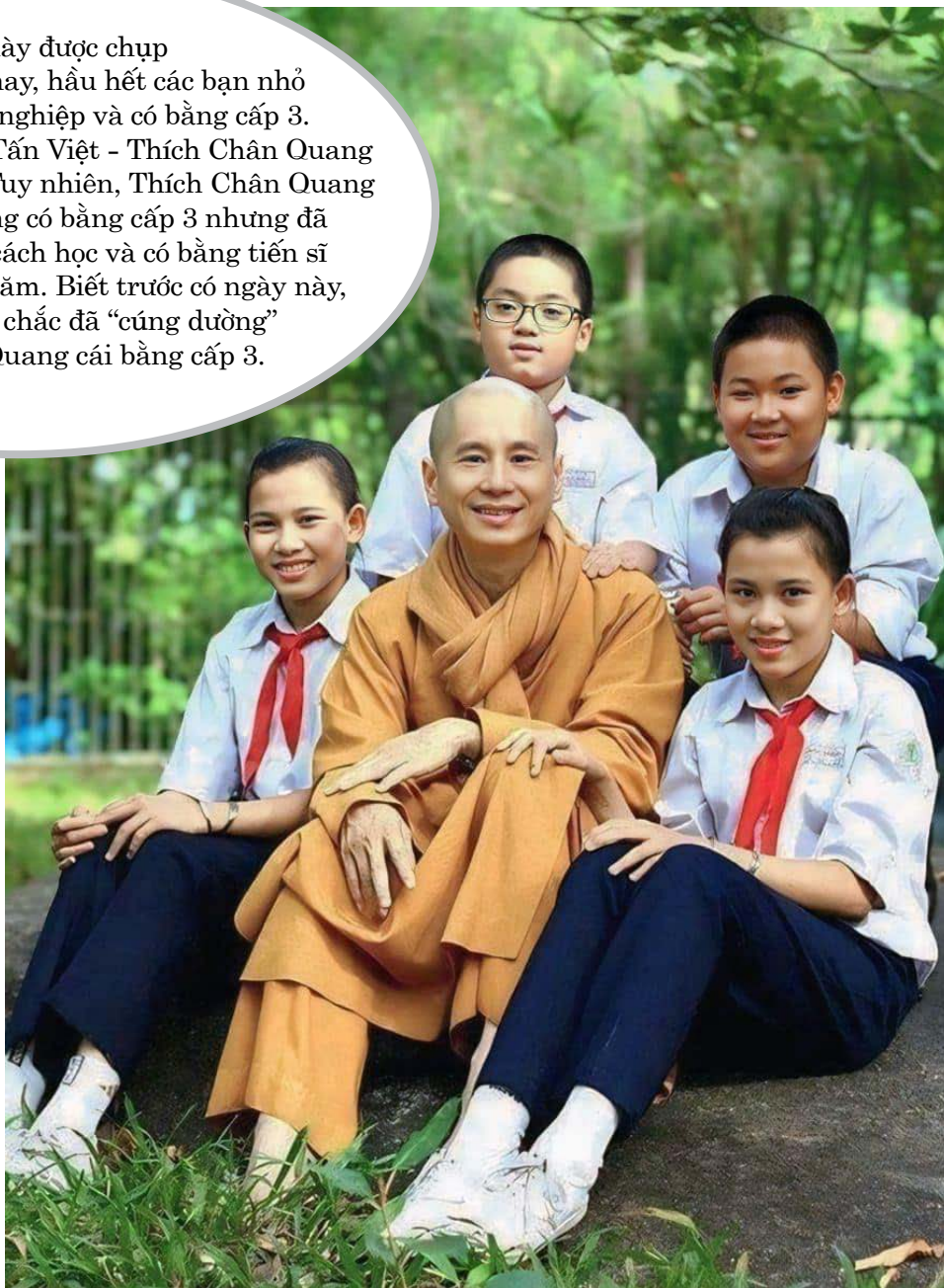
LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Bức ảnh này được chụp vào năm 2019. Đến nay, hầu hết các bạn nhỏ trong ảnh đều đã tốt nghiệp và có bằng cấp 3. Chỉ ngoại trừ ông Vương Tấn Việt - Thích Chân Quang là chưa tốt nghiệp cấp 3. Tuy nhiên, Thích Chân Quang rất thúc thời, ông không có bằng cấp 3 nhưng đã “đi tắt đón đầu” bằng cách học và có bằng tiến sĩ trong vòng chưa đầy 2 năm. Biết trước có ngày này, có lẽ “chúng đệ tử” chắc đã “cúng dường” cho Thích Chân Quang cái bằng cấp 3.

Hình ảnh lịch sử
- FACEBOOK THANH PHONG

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhắc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ơ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “Lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Cột thu lôi

Sau khi chứng kiến 3 con dê bị sấm chớp đánh cháy đen thui, Benjamin Franklin (nhà chính trị, nhà khoa học... một thành viên trong nhóm lập quốc của Hoa Kỳ) đã nảy ra ý tưởng về cột thu lôi và quyết tâm tìm cho được những bí ẩn của sấm sét.

Theo thông tin của Học viện kỹ thuật Franklin (Mỹ), năm 1752, Benjamin (46 tuổi) và con trai William (21 tuổi) đã cùng nhau thực hiện một thí nghiệm chứng minh những giả thuyết: tính chất của sét chính là sự phóng điện (Trước đó 2 năm, Benjamin xuất bản một bài viết đề xuất thực hiện thí nghiệm này.)

Benjamin cùng con trai thả một con diều lên trời, trên đầu diều gắn một thanh sắt nhỏ để hút sét. Con diều sau đó được cột vào một sợi dây có khả năng dẫn điện, phần cuối của sợi dây gắn thêm một chiếc chìa khóa. Khi mưa tối, sợi dây thấm nước làm cho nó có khả năng dẫn điện. Để chứng tỏ sét chính là một hiện tượng phóng điện, Benjamin dùng chai Leiden (hình thức ban đầu của tụ điện) để tích điện từ chiếc chìa khóa và thu được một lượng điện rất lớn. May mắn trong cuộc thí nghiệm nguy hiểm này, Benjamin và con trai đã không bị ảnh hưởng gì tới tính mạng hay sức khỏe. Bởi một năm sau đó, nhà vật lý người Nga gốc Đức - Georg Wilhelm Richmann tái hiện lại thí nghiệm tương tự và đã

thiệt mạng. Sự ra đi của Georg Wilhelm Richmann đã gây chấn động giới khoa học toàn thế giới bởi đây là trường hợp đầu tiên thiệt mạng khi thực hiện thí nghiệm điện từ học.

Không chỉ đối mặt với nguy hiểm, khi thực hiện thí nghiệm này, Benjamin còn vấp phải làn sóng phản đối, phê bình dữ dội từ giới tôn giáo - họ cho rằng Benjamin đang thách thức và xâm phạm đến Chúa Trời.

Năm 1753, Benjamin Franklin tạo nên cột thu lôi đầu tiên tại Philadelphia, nhà ông đã không bị ảnh hưởng trong mùa mưa bão năm đó. Dần dần, sáng kiến của ông trở nên phổ biến, các nhà khoa học khác đã công nhận và cố gắng cải tiến cột thu lôi, khiến nó trở thành một thiết bị không thể thiếu ở các tòa nhà cao tầng. Benjamin Franklin không bao giờ đòi bản quyền cho phát minh của mình. Trong tự truyện ông đã viết: “Vì chúng ta đang hưởng thụ nhiều sự tân tiến có được từ phát minh của những người khác, chúng ta cần phải sung sướng khi có cơ hội phục vụ những người khác bằng những phát minh của mình; và chúng ta phải làm điều đó một cách thoải mái và hào phóng”.

Prokop Diviš (mục sư người Czech) cũng được công nhận là người phát triển độc lập cột thu lôi cùng thời với Benjamin Franklin.

Dàn máy Akai

Ông bạn lớn tuổi của tôi phán rằng, uống cà phê mà không có nhạc thì coi như giải khát trò chuyện suông với bạn bè. Cho nên cà phê có nhạc đi cùng, dù từ bất kỳ loại máy hát nào, từ máy đĩa than, băng cối (magnetophon), cassette hay CD, DVD cho đến nhạc sống thì mới đúng bài bản của người sành điệu. Trong các loại, máy băng cối thường gọi chung chung là Akai nghe đã lỗ tai hơn tất cả. Âm thanh trung thực, trong trẻo: bổng ra bổng, trầm ra trầm rõ từng tí một. Hồi cuối thập niên 1960 trên đường du học từ Mỹ về ghé qua Nhật Bản, thấy cửa tiệm trong phi trường có bán dàn máy hát, ông vét sạch tiền túi mua trọn dàn máy hiệu Akai khỏe nệ mang về.

TRANG NGUYỄN

Ông mê dàn máy Akai, mỗi tháng đều trích tiền lương mua thêm băng nhạc mới. Tuy thế, sau năm 1975 ông lại không còn say sưa với đồng băng nhạc phủ bụi chất đầy trên kệ. Một người bà con từ miền Bắc vào ghé đến nhà thăm, thấy dàn máy thích quá nói “chú không xài thì cho cháu xin”. Thời buổi khó khăn, tinh thần hoang mang, thất nghiệp chưa biết làm gì, thằng cháu họ từ miền Bắc mang vào Sài Gòn cho một túi lương khô làm quà, làm sao ông không trả lễ. Thằng cháu mừng rơn, “máy

hát Akai chỉ có người khá giả như cô chú mới sắm nổi, cháu mang về nhà cho bố mẹ nghe, chắc hai cụ thích lắm”. Có máy mà không có loa làm sao mà nghe. Thôi chú cho cháu xin trọn bộ tiện đóng thùng đưa lên tàu hỏa Thống Nhất. Thằng cháu nói nghe êm tai. Ông đành phải gật đầu.

Chuyện thằng cháu ghé nhà thăm xin dàn máy Akai, ông kể cho tôi nghe chơi chứ thật ra lòng ông không hề tiếc. “Mình không nghe thì tặng cho ông anh Hai thân yêu, bố của thằng cháu nào giờ mới biết mặt. Anh Hai tôi bỏ nhà

đi biến biệt bao nhiêu năm chưa có dịp gặp lại để ổng thưởng thức cho biết “hàng hoá tư bản” với người ta. Ảnh còn khỏe mạnh, còn thích thú nghe máy hát như ngày xưa sống chung mái nhà ở quê là tôi mừng lắm. Hồi đó trong nhà có máy hát đĩa quay kim, buổi sáng đi học thì thôi chứ vừa bước chân vào đến nhà, việc đầu tiên là ảnh mở máy hát nghe vọng cổ suốt cả buổi chiều. Con người hiền lành, ít nói, trong nhà ai cũng thương yêu, vậy mà kẻ trong Nam người ngoài Bắc.

Hồi đầu thập niên 1950, Ba Má tôi có ý định cho anh lên Sài Gòn học hành thì anh nản nỉ cho biết ý nguyện của mình là vào bưng theo bộ đội kháng chiến. Ba tôi giận quá bảo: “Mày đi tao từ”. Giận thì nói vậy, chứ vài năm sau khi biết được tin thằng Hai còn sống Ba Má tôi mừng ra mặt. Rồi thời gian sau anh ra Bắc tập kết thì Ba Má tôi đã không còn”.

Thời tuổi trẻ, ông từng đam mê máy hát Akai nhưng đến tuổi già thì những ham thích của ông ngày xưa tự dưng biến mất. Chuyện thường tình của một người bình thường trong cuộc sống. Bấy giờ nhắc đến máy hát Akai, ông lại nhớ loại máy này vì chẳng qua máy hát Akai cho ra âm thanh rất hay mà những người mê nghe nhạc đều công nhận.

Đôi ba lần, tôi có dịp đi

Boston, ghé nhà anh Hồ Đắc Vũ chơi, thấy dàn máy Akai đặt trong phòng khách phát ra tiếng nhạc nhẹ nhàng trầm bổng của từng loại nhạc cụ như rót thanh âm vào lòng làm tôi rất thích. Bản thân anh có máu nghệ sĩ trong người từ lúc còn là sinh viên trường mỹ thuật. Anh vẽ tranh làm phim hoạt hình và cũng mê nghe nhạc để thư giãn tâm trí trong lúc “nặng đầu” sáng tác. Chỉ có thú âm thanh trung thực phát ra từ máy băng cối mới có thể làm anh mê đắm, thỏa sức sáng tạo. Cứ tưởng anh mang dàn máy Akai thân thuộc theo những món đồ nội thất cũ xưa từ bên nhà sang trong lần về Sài Gòn làm việc cho một công ty sản xuất phim hoạt hình của Pháp. Nhưng không, làm sao mang qua. Dàn máy Akai thánh thót kia anh

tìm kiếm trong các chợ bán đồ âm thanh ở xứ người. Anh kể chuyện bạn anh - nhạc sĩ Trường Kỳ cũng mê thích loại máy hát Akai. Trước khi qua đời, Trường Kỳ bảo anh khuôn dàn máy về nhà mà nghe để có khi nhớ đến tình bạn bao năm trường. Thế là anh có đến những 2 dàn máy. Máy của người bạn quá cố tặng, anh đặt dưới tầng basement, thỉnh thoảng mở máy nghe băng nhạc Trường Kỳ, nhâm nhi ly Scott thả hồn hoài niệm thuở thanh niên.

Tôi nhớ hồi chùng đầu 10 tuổi, Ba tôi dẫn đến nhà một người bạn chơi, thấy dàn máy hát băng từ có loa to loa nhỏ âm thanh nổi cùng máy amply dềnh dàng trong phòng khách làm tôi thích mắt ngắm nhìn. Tôi chưa bao giờ được nghe âm thanh từ máy hát Akai ngoại trừ chiếc

máy cassette nhỏ gọn to hơn chiếc radio một chút Ba tôi mua hồi năm Mậu Thân. Tiền bạc đi làm lo được đầy đủ cho đám con đông ăn học là hết sức, lấy đâu dư để sắm dàn máy to chiếm cả góc nhà. Hơn nữa dường như Ba tôi chỉ quan tâm đến những gì cần thiết nhất cho gia đình mới bỏ tiền mua sắm. Cái tivi trắng đen, cassette một loa âm thanh mono, radio có đủ chức năng giải trí cho cả nhà. Hơn nữa, dàn máy nghe nhạc Akai thời đó là hàng xa xỉ đắt tiền hơn dàn máy hát đĩa rất nhiều.

Những năm sau này, vào đầu thập niên 80, thị trường xuất hiện các loại cassette hai hộc, âm thanh stereo nhiều công suất vừa gọn dễ di chuyển hấp dẫn người mua. Kết nối với amply ra dàn loa ngoài nghe muốn bể nhà. Sau vài thập kỷ, những loại máy hát đĩa, băng từ Akai không còn hấp dẫn người nghe do phụ tùng sửa chữa hay băng trắng để thâu âm khó tìm kiếm nên các loại máy hát từng là niềm thích thú đam mê của nhiều người đành bước ra nằm ở chợ trời Huỳnh Thúc Kháng hay chợ Nhật Tảo theo dạng bán đồ cũ lạc xoong. Những máy còn hát được ngon lành thì nghe giới buôn bán ở chợ nói rằng, người từ Hà Nội vào Sài Gòn tìm mua mang ra miền

Dàn máy Akai của nhà báo, họa sĩ Hồ Đắc Vũ (ảnh: TƯ LIỆU)

Bắt hết. Họ chuộng máy băng từ và máy hát đĩa kể cả máy loại amply hàng hiệu. Các loại máy hát còn lại ít nhiều hư hỏng cần thay thế linh kiện điện tử nhưng thời buổi cuộc sống khó khăn bấy giờ tìm đâu cho ra. Nếu có thì cũng chế biến râu ông nọ cắm cằm bà kia, amply và loa khó tìm được đồng bộ công suất kỹ thuật.

Chuyện này thì đúng, tôi từng sắm dàn máy hát Akai trong thời gian đi học nhờ dành dụm từ mớ tiền công làm thêm việc giữ xe cho một quán cà phê nhạc. Tuy dàn máy của tôi nghe không đã lỗi tai bằng của quán. Máy người bạn học đến nhà chơi thường nói đùa rằng máy hát của tôi mang đẳng cấp “quốc tế”. Máy Nhật, amply Liên Xô, cặp loa Đức công suất cao không phù hợp với amply có công suất thấp. Nhưng uống cà phê có nhạc nghe cũng đỡ hơn ngồi nói chuyện tào lao.

Quán cà phê này nằm gần cuối đường Trần Quý Cáp mở cửa vào lúc xế chiều. Làm ở đó hơn năm trời mà tôi không nhớ tên quán là gì chỉ biết đúng giờ đến quán sắp xếp xe cộ cho khách. Nghĩ cũng lạ, chẳng biết duyên cớ gì mà cô bạn học chung lớp lại ưu ái hỏi tôi có muốn làm thêm kiếm tiền ngoài giờ đi học. Tôi nhận lời, thế là cô dẫn tôi đến giới thiệu với ông bố đang chuẩn bị cho ngày khai trương quán cà phê nhạc.

Thời gian đó, khách đến quán đi xe đạp nhiều hơn gần máy nên công việc làm cũng nhẹ nhàng, ghi số đưa thẻ, sắp xếp xe ngay ngắn trong căn nhà trống trơn cạnh quán là xong. Công việc này thấy vậy mà không bận rộn tôi vẫn có chút thời gian đứng ngoài hiên nghe nhạc và thưởng thức ly cà phê đá mỗi ngày do ông chủ cho người pha chế đem ra. Người ta

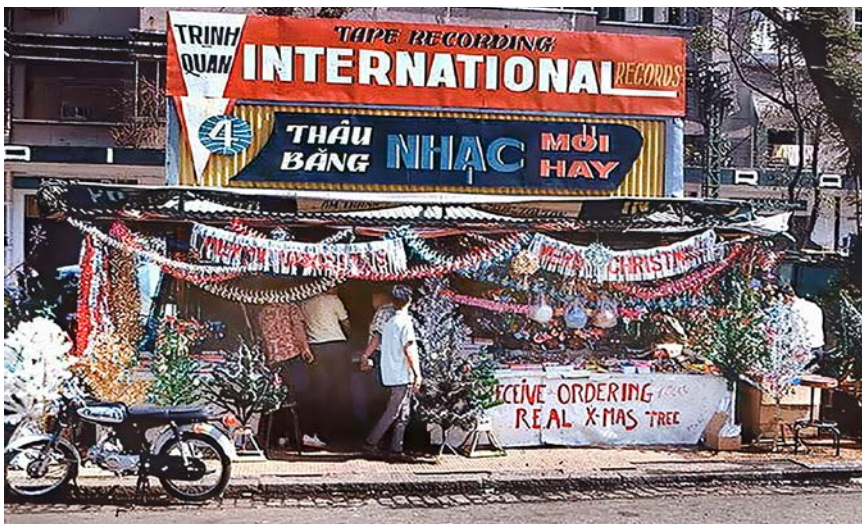
uống cà phê, ngồi trầm tư thả hồn theo lời ca tiếng nhạc, còn tôi uống cà phê đứng, dỏng lơ tai mà nghe âm thanh du dương trầm bổng phát ra từ bên trong mà mắt phải trông chừng đạo tặc chôm xe. Hầu hết nhạc trong quán đều là nhạc vàng hay các tình khúc của các ca nhạc sĩ nổi tiếng một thời. Có khi cả một buổi tối quán chỉ mở toàn nhạc ngoại quốc nhưng tôi vẫn thích nhạc ngoại quốc hơn. Có lẽ phần hoà âm của các ban nhạc ngoại chuẩn hơn chẳng nên âm thanh phát ra rất sống động rõ ràng chắc nịch từng tiếng một.

Quán này là một trong những quán cà phê nhạc mở cửa lại làm ăn sớm nhất ở Sài Gòn sau vài năm im ắng. Nghe cô bạn kể quán đã có từ hồi đầu năm 1970. Làm ăn mấy năm có tiền dư dả Ba cô mua luôn căn nhà kế bên làm chỗ giữ xe. Nhiều lúc biết được có đợt kiểm tra bất ngờ

của văn hoá phường hoặc công an là quán cho đổi nhạc. Hèn chi có lần tôi đứng ngoài nghe chưa hết bản “How can I tell you” thì không biết sao trong quán lại vang lên giọng ca của Ái Vân: “Dưới ánh nắng xuân long lanh triệu cành hồng khoe sắc thắm...” (Bài hát: Triệu đoá hoa hồng). Tôi cứ nghĩ người phụ trách máy hát lấy lộn băng khiến khách hàng thường hay ngồi đồng ở quán bỏ về sớm. Xem ra dân Sài Gòn thời đó đến quán uống cà phê chỉ là phụ mà nghe nhạc xưa mới là chính.

Tôi thì cũng vậy, chỉ mê dàn máy Akai, âm thanh đầu ra đó. Nhưng tôi nghĩ, nền nhạc nào cũng vậy thôi, nếu phần hoà âm tốt thì bất kỳ dàn máy chiến nào qua dàn lọc âm cũng cho ra âm thanh trong trẻo tách biệt đến tai người nghe chứ không nhất thiết phải là máy băng cối công kênh một thời đã qua. Nghe bạn bè kể, ở Sài Gòn và các tỉnh bây giờ có nhiều quán cà phê trang trí kiểu xưa, không ít quán sưu tập máy hát đĩa, máy băng cối chất đầy quán vừa trang trí vừa trưng bày thú sưu tập những dàn máy Akai cho người thích tìm hiểu đến chiêm ngưỡng phương tiện làm ra thứ âm thanh tuyệt vời để thấm vào lòng người.

TN

Nghề thu băng nhạc rất thịnh hành trước 1975 (NGUỒN: MANHHAIFLICKR)

Quà cho Mẹ

HOÀNG QUÂN
GERMANY

Vu Lan, mùa báo hiếu, cô giáo Thúy giải thích ý nghĩa của mùa lễ đặc biệt này và hướng dẫn học trò làm món quà cho mẹ.

Sau đó, lớp Tuổi Xanh giống như phòng sinh hoạt nghệ thuật, những họa sĩ tí hon chăm chút tô điểm món quà. Cô giáo chuẩn bị một số quà nhỏ. Đây là những món quà be bé cô giáo được tặng khi mua hàng hóa hoặc khi đi dự hội chợ sách: những con thú bằng vải, bằng nhựa, cục tẩy, sổ tay, bút màu... Trò nào vẽ xong, cô giáo mời lên bàn cô.

Học trò có thể chọn một món quà để ghép vào tranh tặng mẹ. Trong rổ quà của cô giáo, có 3 con bò bằng vải màu tím do hãng sô-cô-la Milka tặng. 3 trò đầu tiên vẽ xong, hôn hờ xin phép cô giáo cho chọn quà, mừng rỡ “dắt” 3 con bò về chỗ. Các trò vẽ chưa xong, chồm lên nhìn vào rổ quà, tiếc rẻ, vì không còn con thú vải nào nữa. Cô giáo ước mơ, phải chi cô có được 13 con bò vải để tất cả học trò lớp Tuổi Xanh đều hài lòng với món quà mình chọn tặng mẹ.

Có trò xin thêm tờ giấy, để làm bao thư đựng tranh. Có trò vẽ đi, vẽ lại, đến lần thứ 3 mới hài lòng. Có trò suy nghĩ, cân nhắc gắn món quà ở đâu để khỏi làm hư tranh. Hầu như tranh nào cũng có vẽ những trái tim xinh xắn. Mỗi tranh, mỗi vẽ, tất cả bức tranh của học

trò lớp Tuổi Xanh thật đẹp. Đây là tranh vẽ trò và Ba Mẹ có trái tim ở giữa. Đây là tranh vẽ trò bên anh chị em, Ba Mẹ phía trên có mặt trời tươi tắn. Dòng chữ “Mẹ ơi, con yêu Mẹ lắm. Con của Mẹ” được nắn nót từng nét tô điểm cho bức tranh. Cô giáo thích tất cả các tranh của học trò. Tranh nào cô giáo cũng muốn chấm điểm cao nhất. Cô giáo mời các trò trưng bày tranh để “triển lãm”. Cô giáo dự định sẽ chụp từng tác phẩm nghệ thuật của học trò, để “khoe” với phụ huynh, thầy cô. Khoe rằng, các học trò gửi gắm biết bao thương yêu vào món quà cho mẹ yêu quý của mình.

Nhưng tình hình “chợ chồm hồm” của lớp Tuổi Xanh quá nhộn nhịp. Cô giáo vừa ổn định trật tự một góc lớp, thì 3 góc kia chợ họp ồn ào. Cuối cùng cô chỉ kịp mời các

họa sĩ lên chụp chung tám hình. Tiếc quá, phụ huynh và thầy cô không được nhìn hình vẽ của các họa sĩ tí hon.

Các trò không chỉ yêu Mẹ, mà còn yêu Ba, yêu Bố. Có trò hỏi, bao giờ mới làm *Karte* cho Ba. Trò Tim lên bảng xin viết chữ BA thật lớn. Trò Danny nhắc cô không được quên, ba của trò có sinh nhật vào tháng 10.

Về nhà, học trò sẽ kể với Ba Mẹ: “Hôm nay trên trường Việt Ngữ, cô giáo dạy con làm quà cho Mẹ nhân dịp lễ Vu Lan”. Học trò sẽ bá cổ Mẹ, âu yếm nói: “Mẹ ơi, con yêu Mẹ lắm.” Chiều nay, các bà mẹ của học trò lớp Tuổi Xanh sẽ nhận được món quà nhỏ, nhưng chắc chắn sẽ có niềm vui lớn.

Muttertag, Ngày của Mẹ vào tháng Năm, các bà mẹ thật vui nhận những tấm thiệp viết tiếng Đức của con: “*Mama, ich liebe Dich.*” Bây giờ, lễ Vu Lan, các bà mẹ nhận tấm thiệp viết tiếng Việt và được nghe lời thủ thỉ ngọt ngào bằng tiếng Việt của con, niềm vui tăng lên bội phần.

Các bà mẹ lòng tràn ngập hạnh phúc, sẽ ôm con vào lòng, nói với con: “Con yêu của mẹ, mẹ thương yêu con vô cùng.”

HQ

Bế mạc Olympic Paris 2024

Rạng sáng 12/8, Lễ bế mạc Olympic Paris 2024 diễn ra hoành tráng trên sân vận động Stade de France (Paris, Pháp), qua đó kết thúc 2 tuần tranh tài sôi nổi của các lực sĩ tại kỳ Thế Vận Hội mùa Hè lần thứ 33.

Không giống như Lễ khai mạc diễn ra ngoài trời, Lễ bế mạc Olympic Paris 2024 được Ban tổ chức nước chủ nhà mang trở về địa điểm sân vận động giống như nhiều Lễ bế mạc các kỳ Thế Vận Hội trước đây, mở ra một sân khấu trình diễn rộng 2,800m².

Trong hơn 2 tiếng 30 phút, đạo diễn nghệ thuật người Pháp Thomas Jolly cùng 270 nghệ sĩ đã biến sân vận động lớn nhất nước Pháp Stade de France thành một show diễn theo phong cách kinh đô điện ảnh Hollywood, bởi lẽ, Olympic 2028 sẽ diễn ra tại thành phố Los Angeles của Mỹ.

Với chủ đề “Những Kỷ lục”

Quang cảnh Lễ Bế Mạc Olympic Paris 2024

(Records), Ban tổ chức muốn phản ánh tinh thần Olympic và thể hiện ý tưởng “mỗi chúng ta đều sống trong thế giới của riêng mình, chia sẻ điều đó để kết nối lại, cùng vượt qua khó khăn, vừa nhìn về quá khứ vừa hướng tới tương lai”.

Buổi lễ còn bao gồm những nghi thức truyền thống như dập

tắt ngọn lửa Olympic, trao cờ Olympic cho Ban tổ chức Olympic Los Angeles 2028 và cuộc diễu hành của các lực sĩ để khép lại một mùa hè thể thao sôi động.

Lễ bế mạc đã khép lại với màn trao cờ Olympic từ phía thị trưởng thành phố Paris bà Anne Hidalgo cho thị trưởng thành phố Los Angeles bà Karen Bass.

Tom Cruise cũng đã hiện diện và gây ấn tượng ở Lễ Bế Mạc Olympic Paris. Anh nhảy từ nóc sân Stade de France có độ cao 42m xuống sân khấu, nhận Cờ Thế Vận từ tay Thị trưởng Los Angeles Karen Bass, rồi nhảy lên chiếc mô tô mang theo lá cờ Olympic chạy thẳng lên phi cơ, nhảy dù xuống Los Angeles đánh dấu sự chuyển giao từ Paris 2024 sang Los Angeles 2028.

DH - TIN INTERNET

Tom Cruise lái mô tô mang theo lá cờ Olympic chạy thẳng lên phi cơ, nhảy dù xuống Los Angeles - NGUỒN PEOPLE

Những điều cần làm khi trên 60

BẢO SƠN

Tuổi 60 có thể được xem là tuổi bắt đầu về già. Đây là lúc mà cơ thể và trí óc bắt đầu đi xuống. Lúc này, biết cách sinh hoạt, ăn uống, chăm sóc sức khỏe...sự suy yếu sẽ đến chậm hơn và chúng ta có thể sống một cách vui vẻ lạc quan hơn. Dưới đây là một số điều mà người trên 60 cần làm để đạt được các mục tiêu nói trên.

6. Đừng ăn fast food. Thức ăn nhanh và thức ăn chế biến sẵn dễ gây tổn hại sức khỏe. Nên chuẩn bị bữa ăn sao cho có nhiều trái cây, rau cải, ngũ cốc nguyên hạt (whole grain) và những thứ thịt có chứa ít mỡ.

7. Bỏ thuốc lá. Bỏ thuốc lá ở bất cứ tuổi nào cũng sẽ mang lại lợi ích lớn lao về sức khỏe. Chỉ cần bỏ thuốc vài ngày là sẽ thấy ngay sự khác biệt, và lợi ích thể hiện rõ ràng hơn rất nhiều khi bỏ thuốc lâu.

8. Không tham dự trò chơi nguy hiểm. Những trò chơi nguy cơ cao có thể dễ dàng gây tổn thương cho người lớn tuổi. Nên chọn những trò giải trí an toàn giúp bảo toàn sức khỏe mà không đe dọa tính mạng.

9. Không vội vã vào buổi sáng. Người lớn tuổi cần thức dậy một cách nhẹ nhàng. Nên bắt đầu một ngày bằng cách vươn vai, làm một vài động tác thư giãn để làm dịu các cơ bắp, giúp máu lưu thông điều hòa và giúp các khớp xương quen dần lại với cử động sau khi nghỉ ngơi một đêm dài.

10. Ngủ sâu. Tình trạng của giấc ngủ ảnh hưởng lớn tới sức khỏe. Ngủ sâu giúp cải thiện hoạt động nhận thức của não và ảnh hưởng tới cảm xúc. Người thiếu ngủ dễ dàng mệt mỏi, cáu gắt và khó suy nghĩ sáng suốt. Nên tập thói quen đi ngủ đúng giờ mỗi ngày.

11. Kiểm soát căng thẳng. Tình trạng căng thẳng lâu dài sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng tới sức khỏe. Nên có những hoạt động làm giảm căng thẳng như theo đuổi một môn giải trí mà mình thích, thường xuyên đi dạo chơi trong phong cảnh thiên nhiên, tập thể dục, yoga, thiền...

12. Chuẩn bị kỹ trước khi du lịch. Đi du lịch làm cuộc sống chúng ta phong phú thêm nhưng nó đòi hỏi phải có sự chuẩn bị kỹ càng, nhất là khi đã lớn tuổi. Hai vấn đề cần quan tâm trước tiên khi đi du lịch là an toàn, và bảo đảm sức khỏe. Vì vậy phải có kế hoạch trước và nên xem xét tới việc đi du lịch cùng với người thân hay du lịch theo nhóm.

(còn tiếp)

COOL THURSDAYS CONCERT SERIES

5/9 tới 31/10. Hòa nhạc ngoài trời vào chiều thứ Năm mỗi tuần với nhiều ban nhạc và chủ đề khác nhau. Người tham dự nên mang ghế hoặc khăn lót ngồi trên cỏ

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218.
Giá vé: \$15-\$41

KIDLINKS PRESENTS HUGAPALOOZA!

24/8. Chương trình trẻ em cùng hát, trình diễn nhạc, kịch rối, hướng dẫn phụ huynh về các chương trình giúp đỡ trẻ em ở DFW

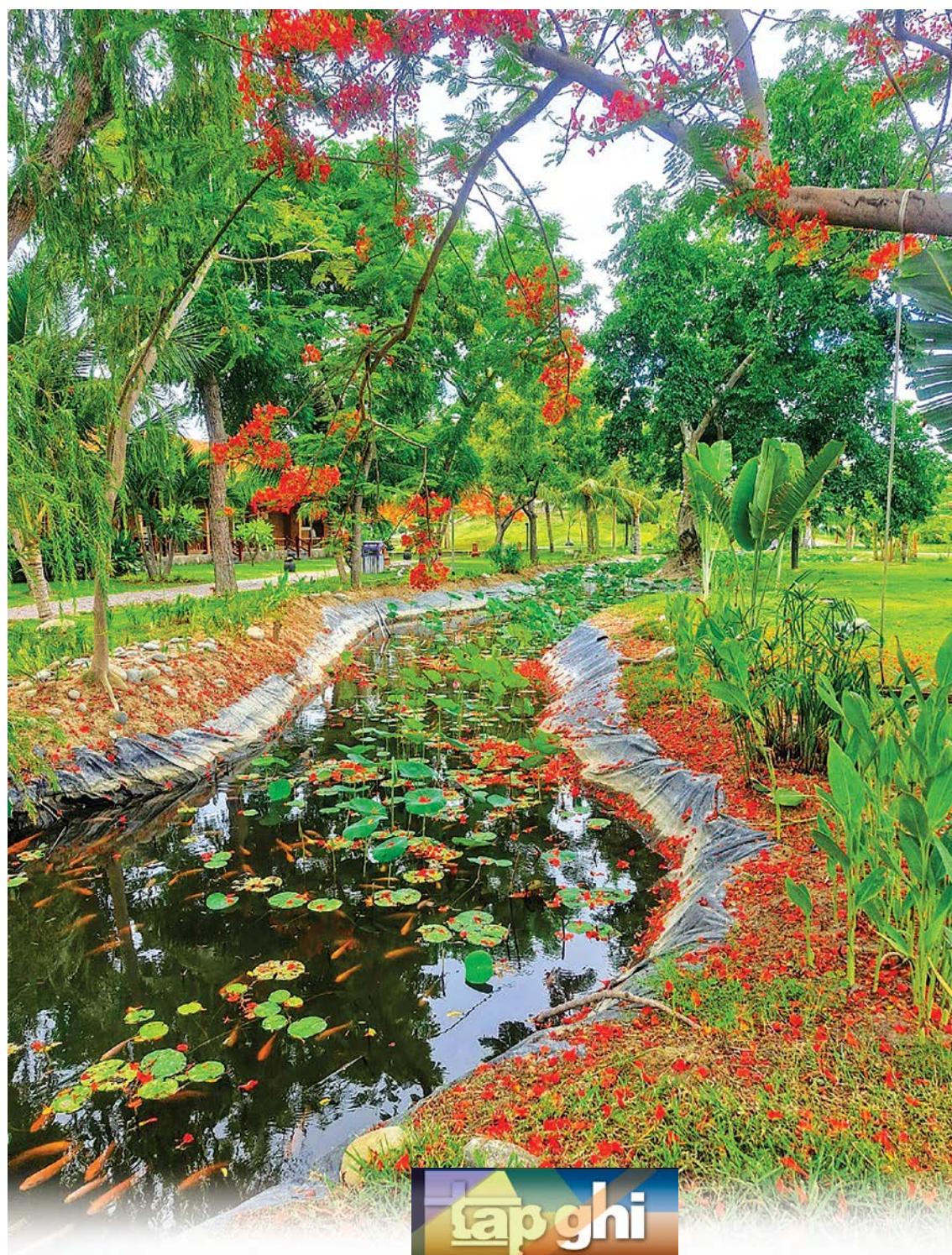
Địa điểm: Klyde Warren Park, 2012 Woodall Rodgers Fwy, Dallas TX 75201.
Giá vé: miễn phí.

CITY OF GARLAND PRESENTS MUSIC

6/9 tới 6/12. Trình diễn nhạc tại downtown Garland. Thường thức các món ăn ngon của các nhà hàng lân cận. Có khu vui chơi dành cho trẻ em

Địa điểm: Downtown Garland, 117 N. Glenbrook Dr, Garland TX 75040. **Giá vé:** miễn phí.

LƯU HUỖNH
SAIGON, VN

Khi tôi bắt đầu gõ những dòng chữ này, thành phố dường như đã đi qua gần hết mùa hè rồi. Tiếng ve hầu như tắt hẳn sau những tán lá xanh um ngăn ngát. Và những buổi chiều sẩm tối ở vùng ven ngoại thành này thỉnh thoảng vẫn còn tiếng tắc kè rúc lên báo từng hồi: “Hết Hè! Hết Hè!...”. Nghe mà não nuột!

Thuở nhỏ, còn đi học thì tôi cũng vẫn còn biết đến Hè, biết cái cảm giác “lòng man mác buồn”, biết nghề ngao những lời ca “chín mươi ngày qua chứa chan tình thương”, cũng như bắt chước ai kia e ấp “cánh phượng hồng ngần ngừ” để “giữa giờ chơi mang đến lại mang về”... Chứ kể từ khi ra đời đi làm rồi thì hầu như ngày nào cũng như ngày này. Mùa Hè cũng như mùa gần Tết, loay hoay hồi thì chỉ nhớ đến ngày làm, ngày chấm công và những ngày nghỉ phép mà thôi.

Sáng nay, trên đường đi làm, thoáng thấy vài đốm phượng đỏ cuối mùa le lói trên những hàng lá xanh lại thấy nhớ nhưng da diết đến lời ca mở đầu trong một bài hát của nhạc sĩ Nguyễn

Sắc hoa màu nhớ...(*)

Văn Đông: “*Hoa phượng rơi đón mùa Thu tới/ Màu lưu luyến nhớ quá thu ơi...*”.

Với biết bao người, phượng vẫn luôn tươi thắm, vẫn đỏ rực, vẫn hùng hực một màu mạnh mẽ giữa nắng hè oi ả. Nhưng rồi, đến khi tiết trời chuyển dần sang chớm Thu, “mùa vàng hoa cúc”, thì hoa phượng cũng dần lặn lẽ lui lại phía sau. Nhìn thật kỹ, thật lâu, ta mới có thể bắt gặp vài đốm phượng đỏ còn sót lại cuối mùa. Đang giữa Hè, phượng rơi ngập sắc hồng tồ lồi, xác phượng vẫn tươi vui như màu pháo cưới đưa em về phía bên chồng ngày nào. Nhưng cho đến thời điểm này thì những đốm phượng lẻ loi rơi xuống chính là báo

hiệu cho ai đó biết mùa Thu đã chính thức cận kề.

Ánh nắng chói chang của mùa Hè phượng Nam đã dịu bớt lại. Những cuộc du lịch cho gia đình, cho công ty trong dịp Hè cũng vừa xong. Trẻ con bịn rịn chia tay những chiều Hè đồng quê yên ả, từ biệt ông bà, í ới gọi nhau chuẩn bị tập vở, bút viết, đồ dùng học tập cho một năm học mới. Phụ huynh thì lại tiếp tục hành trình dẫn bước vào những cuộc chạy đua tuyển sinh đầu cấp muôn thuở.

Tôi, cũng như phần lớn mọi người, cũng phải guồng chân làm lụng kiếm tiền, loay hoay trong vòng xoáy sinh nhai. Chỉ thỉnh thoảng lại vô tình bất chợt ngước

mắt lên bắt gặp một trái trứng cá chín đỏ giữa vòm xanh, trái xương rồng hườm hườm phía xa xa sau hàng rào đầy gai hay chỉ đơn giản là nhành phượng vĩ đỏ rực lấp ló trong tàn cây giữa sân trường hôm mang hồ sơ đi nộp ghi danh cho con bên chỗ mới ... Nhiều đó thôi, cũng đủ làm cho con người ta bồn thần, xao xuyến khôn nguôi.

Ngày xưa, nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông mặc dù đã đem “chút tình riêng gửi núi sông” vậy chứ, tâm hồn đa cảm dễ rung động của một người nhạc sĩ khiến ông “vẫn nhớ một trời, vẫn nhớ đời...”. Làm sao mà có thể nói quên là quên ngay được hình ảnh “phượng rơi rơi trong lòng tôi”!

Đã có nhiều nhà văn,

nhà thơ, nhạc sĩ viết về mùa Hè và hoa phượng nhưng với họ thường là những phượng thắm tươi giữa mùa, phượng yêu, phượng buồn... chứ không phải chút phượng hoang hoải cuối cùng, chỉ để người ta nhận ra: “Mùa thu tới!”. Người nhạc sĩ xưa đã “hát trong màu hoa nhớ” với những nỗi niềm u hoài về người ra đi. Nhưng, người ra đi thì cũng đã đi biệt biệt, có quay lại bao giờ, để lại nơi đây một thêm vắng với xác hoa hồng mệnh mông...

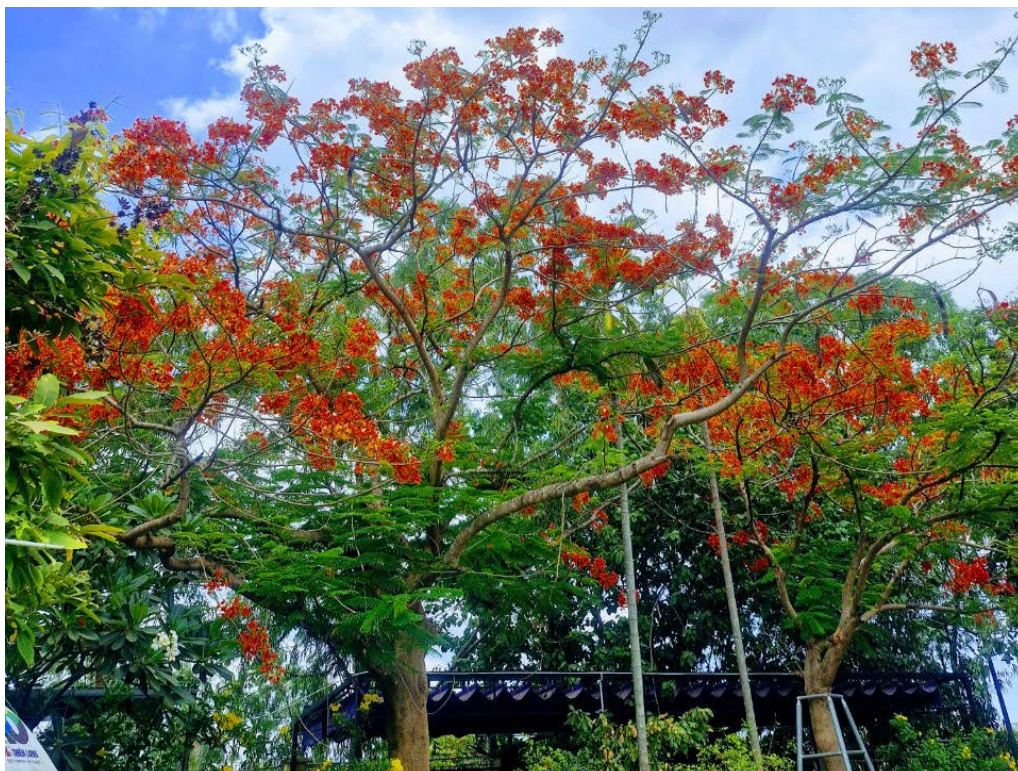
Cảm ơn hoa phượng đã giữ gìn sắc đỏ trong suốt mùa Hè! Sau một mùa Xuân bùng bùng đủ các màu hoa tươi thắm đón Tết thì mùa Hè dường như thiết thời với ít loài hoa được nhắc đến hơn. Nói tới mùa Hè, người ta thường chỉ nghe tả về những ngày dài dằng dặc với ánh nắng chói chang, làn gió thổi sần sật khô khốc trên da, tiếng ve sầu rền rĩ inh tai từ sáng đến gần tối mịt... chứ ít ai kể về những loài hoa chào Hè. Thì đó, vẫn còn những đốm phượng đỏ rực giữa trời Hạ, những đốm đỏ tựa như ánh lửa “thấp trong bao mắt”, chỉ để người thi sĩ bất chợt thổn thức: “Anh đứng thành tro em biết không?” (*).

“*Nhớ muôn vàn nhớ ơi!*”.

LH (THÁNG 8.2024)

(*) Sắc hoa màu nhớ: tên một ca khúc của nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông.

(*) Áo đỏ: bài thơ của Vũ Quần Phương.

Rau càng cua

ĐÀO THỊ THANH TUYỀN
SÀI GÒN, VN

Càng cua là loại rau đặc biệt sạch, mọc bằng cách phát tán tự nhiên. Vào mùa khô, những hạt càng cua ngủ yên trong đất, đến mùa mưa rau lên xanh lúc nào không hay. Trông đám rau mảnh mai, yếu mềm nhưng là loại rau có sức sống mãnh liệt, hạt dễ phân tán đi xa, gặp điều kiện sống thích hợp, cây lên nhanh và lan rộng. Có phải vì vậy mà dân gian gọi tên nó là càng cua (mạnh mẽ) chẳng? Hồi nhỏ, mỗi khi ngồi nhổ rau càng cua tôi hay nghĩ lẫn thẩn như thế, con cua có hai cái càng, nó mà kẹp trúng ngón tay thì chỉ có khóc vì đau!

Ở nhà quê càng cua mọc khắp nơi, bờ mương, gốc cây, khe vách tường, chân tường, trên đá... chỉ cần lớp đất thật mỏng là càng cua sống được. Vào mùa mưa, rau càng cua lên nhanh, thân to mập, mọng nước; càng cua có quanh năm, mùa nắng thân cây nhỏ, ít mọng nước hơn.

Hồi xưa hàng chậu kiểng trên sân thượng nhà tôi lúc nào cũng có rau càng cua mà tôi không hiểu nó từ đâu bay đến rồi mọc lên, chỉ cần siêng tưới là rau tươi xanh, mơn mớn, vài ngày lại có đĩa rau càng cua ăn sống hay làm gỏi. Loại rau trời cho này, biết cách chăm sóc sẽ có ăn quanh năm. Nhiều

lúc đám càng cua lên xanh quá mà ăn không kịp hay vì ngán, tôi phải nhổ bỏ. Có bà cụ hàng xóm (nhà phố san sát, sân thượng hai nhà ngang bằng nhau, bên này ngó qua bên kia được) thấy tôi nhổ rau càng cua bà lại xin. Bên này đưa bị rau qua bên kia, tôi hay lầm nhảm trong đầu: *"Nhà bà ở cạnh nhà tôi/Cách nhau cái chậu càng cua xanh dờn..."*.

Mỗi khi nhổ rau tôi giữ cho đất và hạt rớt xuống, độ khoảng tuần đã thấy cây con lúp xúp.

Nếu ngày trước rau càng cua thường có mặt trong các bữa cơm gia đình thì ngày nay, rau càng cua đã được các nhà hàng chế biến thành

nhiều món ngon. Tuy mọc tự nhiên, có người còn kêu là rau dại, nhưng rau càng cua không hề rẻ so với các loại rau sống khác. Thỉnh thoảng ra chợ, tôi thấy có bà cụ ngồi bán mớ rau càng cua, bị ớt xiêm, bên cạnh để cái giỏ nhựa, thấy thương thương làm sao!

Theo đông y, rau càng cua ăn nên thuốc, có tính mát. Ngày xưa còn bé tôi không biết tính được liệu của càng cua thế nào, nhưng mỗi khi bị té trầy xước tay chân, điều làm trước tiên của bọn con nít là tìm rau càng cua, bóp nát rồi xoa nhẹ vào vết thương. Có hơi rất một chút do chất chua trong rau nhưng sau đó dịu dần rồi một lát hết đau. Khi ấy tôi càng không biết rau càng cua có tính kháng khuẩn vết thương, chỉ nhớ sau đó về nhà đi đứng thẳng thớm, cái nhìn “soi mói” của má không thể nào biết được đứa con vừa bị té ngã lấm lem trầy trụa tay chân.

Dầu giấm làm nên thương hiệu cho rau càng cua!

Nói đến rau càng cua người ta nghĩ ngay đến món thịt bò trộn dầu giấm. Có nhiều cách làm món dầu giấm này. Thịt bò ướp gia vị vừa ăn. Rau càng cua rửa sạch để thật ráo nước. Sắp rau ra đĩa. Cho dầu vào chảo, phi hành thật thơm sau đó bỏ thịt bò vào đảo nhanh, xong trút ra san đều trên mặt đĩa rau. Giấm hòa

với bột nêm, ít đường, tỏi băm nhuyễn (có thể cho thêm chút tương ớt), yêu cầu nước giấm phải có vị chua, ngọt vừa ăn. Nước tiết ra từ thịt bò và dầu giấm sẽ làm cho rau thấm gia vị. Món này dùng ngay sau khi chế biến mới ngon.

Cầu kỳ hơn, để trang trí cho món dầu giấm có hình thức hấp dẫn, tôi xếp lên mặt ít lát cà chua và trứng vịt luộc cắt múi cau. Lúc này đĩa rau càng cua là một bức tranh với các màu sắc xanh, đỏ, trắng, vàng, nhìn qua biết nhiều chất bổ dưỡng, kích thích các giác quan, chưa ăn đã thấy ngon!

Cho đủ lệ bộ tôi thêm ít hành phi, đậu phộng rang lên mặt, tạo kiểu ngon khác nữa – vị hơi chua (mát lạnh) của càng cua được tô đậm thêm bởi cà chua và giấm, chút cay nhẹ của tương ớt, vị đậm đà của thịt bò, thanh tao của trứng luộc và thơm thơm bùi bùi của đậu phộng. Quá hấp dẫn!

Đơn giản, dầu giấm và trứng vịt thôi cũng làm nên món càng cua ngon tuyệt vời! Ăn mát miệng, đủ dinh dưỡng. Hay, có thể thay trứng vịt bằng đậu phụ cắt miếng nhỏ chiên giòn, làm thành món chay hấp dẫn!

Rau càng cua với thịt ếch cũng ngon. Phi hành tỏi cho thơm rồi xào chín ếch, bắc xuống cho rau càng cua vào trộn đều. Có

thể cho ít bột mì tinh hay bột năng vào nước giấm rồi pha chế gia vị nấu lên để thành nước 'sốt'. Có người chế nước 'sốt' vào rau, có người dùng chấm! Đây là khúc biến tấu của món xào nhanh. Ngon và bổ. Cũng có thể chế biến rau càng cua với cua, tôm, cá.... Thử nào cũng ngon!

Rau càng cua làm được nhiều món

Với món gỏi, rau càng cua rửa sạch, để ráo nước. Giấm hòa với gia vị sao cho dịu rồi bóp (thật nhẹ) với rau càng cua. Hành phi trộn với tôm khô, da heo luộc xắt mỏng, đậu phộng rang cho vào rau càng cua, nêm nếm gia vị vừa ăn. Các vị mặn, ngọt, chua, lẫn trạng thái giòn giòn (càng cua) dai dai (da heo, tôm khô) làm thành món gỏi ngon đặc biệt!

Có nhiều cách chế biến gỏi rau càng cua tùy theo ý thích của mỗi gia đình. Với thịt bò, thịt gà, thịt heo luộc, tôm, tàu hũ ky (món chay)...

Rau càng cua trộn chung với các loại rau khác như rau sam, rau thơm... ăn sống chấm với nước cá kho hay thịt kho. Chính trạng thái giòn nhẹ và vị chua chua của càng cua khi chấm với nước kho mặn sẽ tạo cảm giác ngon miệng và rất đưa cơm. Hay, dùng nhúng nhanh vào món lẩu cũng tuyệt vời. Người miền Nam thích ăn rau càng

cua với lẩu mắm.

Canh rau càng cua nấu với thịt băm cũng là món ngon, dễ ăn, lành tính.

Rau càng cua trộn với thịt, tôm luộc cuốn bánh tráng, chấm nước mắm ớt tỏi ăn cũng ngon lắm, lại mát miệng.

Hồi nhỏ, tôi học bài đối bụng, muốn ăn gói mì tôm, tôi lại lên sân thượng hái nhúm rau càng cua, rửa sạch bỏ vào tô mì chế nước sôi vào, tưởng không có gì ngon hơn. Bây giờ tôi vẫn thường thấy trên facebook nhiều bạn bè post hình tô mì gói có rau càng cua và thêm mấy con mực, trông thấy thèm, nuốt nước miếng!

Tuy là loại rau hương đồng cỏ nội và không phải ai cũng ăn được hay thích ăn rau càng cua, nhưng giờ đây rau càng cua đã có mặt trong các nhà hàng với những món ăn nghe tên rất gọi thèm; còn nữa, rau càng cua mà chấm với nước cá kho nghe quê mùa nhưng xào với thịt bò thì thành món trong thực đơn nhà hàng, giá không rẻ - “*Hôm qua em đi tỉnh về/ Hương đồng gió nội bay đi ít nhiều*”. (*)

Và bất cứ thứ gì cũng vậy, ngoài tính bổ dưỡng, rau càng cua còn kiêng kỵ trong một số bệnh, tất nhiên, ăn nhiều đã chưa hẳn là tốt!

ĐTTT

(*) Bài thơ “Chân Quê” của Nguyễn Bình.

Mặt bàn bếp

Khi tiếp xúc với nước, hơi nóng, dao sắc và thực phẩm, mặt bàn bếp Countertop cần có đủ độ bền để thích ứng. Mời bạn cùng tìm hiểu những ưu và nhược điểm của các loại vật liệu làm Countertop thông dụng để đưa ra lựa chọn phù hợp cho căn bếp của mình. NGUONBHG.COM

■ Mặt bàn đá tự nhiên

Đá tự nhiên là vật liệu chịu được sự mài mòn khắc nghiệt của một căn bếp bận rộn. Các biến thể tự nhiên của đá về màu sắc, hoa văn và họa tiết mang nét đặc trưng duy nhất.

ƯU ĐIỂM: Có độ bền cao, tạo nét đẹp cổ điển, không bị lỗi mốt, chịu được sức nóng.

NHUỘC ĐIỂM: Có những lỗ hổng tự nhiên do đó cần được trám kín khi lắp đặt. Cần được bảo trì thường xuyên. Có giá thành cao và rất dễ bị ố màu.

NGUỒN: ZDESIGN AT HOME.

■ Mặt bàn đá nhân tạo (Quartz)

Đá nhân tạo được làm từ nhựa và đá tự nhiên. Thường được gọi là thạch anh do chứa tỷ lệ thạch anh cao trong kết cấu. Mặt bàn bếp làm từ loại đá này có độ bền cao hơn đá tự nhiên, nhiều màu sắc và vân đá khác nhau.

ƯU ĐIỂM: Chịu nhiệt, vết dơ và trầy xước, rất dễ làm sạch. Không cần phủ lớp tráng hay giữ gìn đặc biệt.

NHUỘC ĐIỂM: Trông không tự nhiên. Khi tiếp xúc với nhiệt theo thời gian có thể bị hư hại. Giá thành gần bằng đá tự nhiên.

NGUỒN: MSI SURFACES.

■ Mặt bàn nguyên khối (Solid-surfacing)

Là giải pháp thay thế cho đá tự nhiên hoặc đá nhân tạo. Có thể được tùy chỉnh cho phù hợp với nhu cầu của gia chủ, nhiều lựa chọn về màu sắc cũng như thiết kế. Corian là thương hiệu được sử dụng rộng rãi cho loại mặt bàn này.

ƯU ĐIỂM: Chịu nhiệt, chống vết dơ và chống ẩm. Không phai màu, dễ làm sạch và có thể dễ dàng được sửa chữa nếu bị hư hại.

NHUỘC ĐIỂM: Dễ bị trầy xước, không có vẻ tự nhiên.

NGUỒN: HOUSE BEAUTIFUL.

■ Mặt bàn bếp laminate

Vật liệu này có thể tạo hình giống như đá, kim loại hay gỗ; được bán rộng rãi và có giá thành khá rẻ.

ƯU ĐIỂM: Dễ làm sạch, ít trầy xước.

NHUỘC ĐIỂM: Dao sắc và chảo nóng có thể làm hỏng tấm laminate. Vết cháy, vết cắt không thể sửa chữa được.

NGUỒN: REAL SIMPLE.

Vỏ xe đổi dạng khi gặp chướng ngại

Đối với xe hơi, xe gắn máy hay xe đạp, vỏ xe là bộ phận bắt buộc phải có. Nhưng ở xe lăn, kết cấu vỏ xe hiện nay thường không giúp được nhiều. Xe lăn không thể được sử dụng trên các đường có đá sỏi, gồ ghề, có chướng ngại mà phải chạy trên đường phẳng. Các bánh xe của robot hiện nay cũng bị tình trạng tương tự.

Một nhóm khoa học gia ở Korea đã sáng chế một loại vỏ xe mới có thể thay đổi hình dạng lúc gặp đá sỏi hay chướng ngại mà vẫn giữ tính chất của vỏ xe thường khi chạy trên đường phẳng. Vỏ xe có kết cấu như một tổ ong, có thể nén vào để vượt qua chướng ngại và sau đó bung ra như cũ. Vỏ xe này đã được thử nghiệm trên xe lăn và trên xe hơi, kết quả cho thấy vỏ xe giúp vượt qua chướng ngại nhưng chướng ngại không lớn hơn 1,2 lần bán kính vỏ xe. Loại vỏ xe này đang được hoàn tất thử nghiệm giai đoạn cuối trước khi được áp dụng vào xe lăn và các robot.

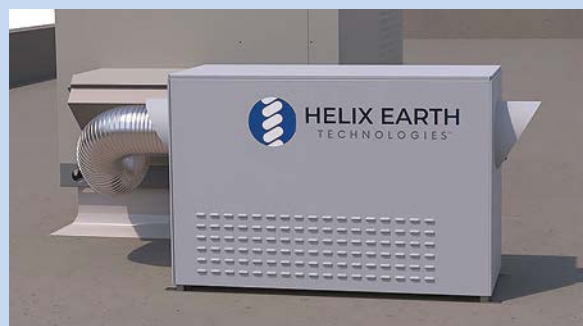
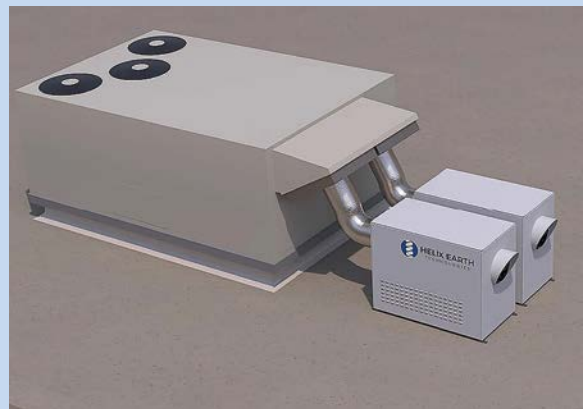
Dụng cụ tiết kiệm điện

Nhiệt độ mùa hè năm nay lên cao ở hầu hết các tiểu bang. Điều này chắc chắn đưa tới việc tiêu thụ điện cho máy lạnh sẽ nhiều hơn.

Để giúp tiết kiệm điện, công ty Helix Earth Technologies đã áp dụng một kỹ thuật được dùng cho việc lọc không khí trên các phi thuyền. Kỹ thuật này có tên là Helix Micra và là một hệ thống lọc đặc biệt hiệu quả gấp 6 tới 8 lần so với các hệ thống làm giảm ẩm độ của máy lạnh hiện nay. Hơn nữa hệ thống này có kích thước nhỏ và các lưới lọc có thể được làm bằng máy in 3 chiều.

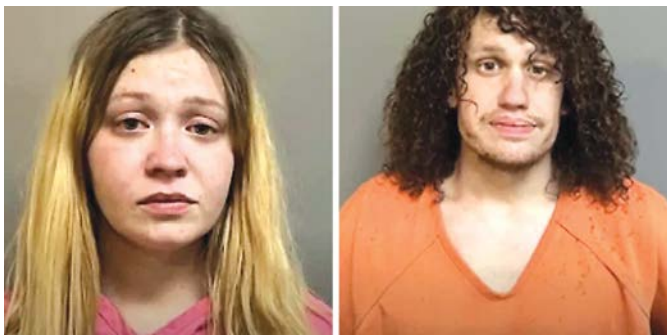
Điều quan trọng nhất là hệ thống này có thể gắn vào hệ thống máy lạnh hiện đang được sử dụng và giúp tiết kiệm hơn 50% điện tiêu thụ. Ở những vùng độ ẩm cao, tiết kiệm điện còn có thể lên tới 80%. Ngoài ra, hệ thống được lắp đặt rất dễ dàng vào máy lạnh hiện có, và người sử dụng còn có thể tự bảo trì.

Vì hệ thống được chế tạo riêng cho từng loại máy lạnh nên công ty không liệt kê giá từng loại. Hiện công ty đang tập trung bán cho thị trường Texas và sau đó mở rộng ra các tiểu bang khác. Công ty đang nhận đặt hàng trước tại [webste https://www.helixearth.com/](https://www.helixearth.com/)

Một bếp hai vua

Người ta bảo một bếp không thể có hai người đàn bà. Nhưng một bà một ông cũng sinh chuyện vì nấu ăn chung thế nào cũng mỗi người mùi ý. Như anh em nhà Harper tại South Carolina, cô em Hope Harper chê ông anh Anthony Harper nướng gà nhạt nhẽo, không đủ gia vị làm ông anh điên tiết, đề đầu đứa em xuống bàn thoi vài thoi, cuộc ẩu đả trở nên căng thẳng đến mức không thể can được, cuối cùng người nhà phải bắn chỉ thiên mới dừng được trận đấu.

Nước hoa chó

Hãng thời trang danh tiếng Dolce & Gabbana (DG) xem chừng nắm được thị hiếu tiêu dùng và tình cảm dành cho thú cưng của các chủ nhân chó mèo nên vừa tung ra thị trường một loại nước hoa cho chó là Fefe với giá bán 108 đô la. DG bảo nước hoa này không gây hại cho chó, nhưng vài bác sĩ thú y giải thích rằng chó nhận biết chủ qua mùi, nước hoa này có thể thay đổi khứu giác của chúng, lỡ chúng không nhận ra chủ và táp cho một phát thì lúc đó đừng bảo là xui.

Hốt hụi chót

Tỉ phú người Áo là Richard Lugner vừa qua đời ở tuổi 91 sau khi hưởng tuần trăng mật với người vợ kém mình gần nửa thế kỷ. Cô vợ là Simone Reilander mới 42 tuổi. Simone là người vợ thứ 6 của tỉ phú Lugner, ông cũng tuyên bố trong lễ cưới đó là “lần chót (lấy vợ)”. Như vậy lời tuyên bố của ông xem ra ... chính xác.

Vĩnh biệt

Françoise Hardy!

Giới trẻ Sài Gòn thập niên 1960 hầu hết đều hâm mộ Françoise Hardy, nhạc sĩ, ca sĩ, người vừa viết nhạc, lời và thể hiện ca khúc *Tous les garçons et les filles*. Ca khúc này được nhạc sĩ Phạm Duy viết lời Việt tựa đề *Những nụ tình xanh*, và nữ ca sĩ Thanh Lan thể hiện rất thành công tại Sài Gòn vào thời kỳ đó.

ĐÀO DUY HÒA phỏng dịch
LEWISHAM, NSW

Françoise Hardy hát tiếng Pháp, tiếng Anh, Đức và Ý. Bà đã thu âm gần 500 bài hát trong hơn 60 năm sự nghiệp cầm ca. Bà hát nhiều thể loại âm nhạc như ballad, pop, rock và thậm chí cả soul. Sau thời gian dài suy yếu vì bệnh, Françoise Hardy, nữ hoàng của bài hit *Tous les garçons et les filles*, đã vĩnh biệt cõi trần vào thứ Ba, ngày 11 tháng 6 năm 2024, ở tuổi 80 !

Sinh ngày 17 tháng 1 năm 1944 tại Paris, Françoise Hardy lớn lên ở quận 9 Paris với mẹ là Madeleine Hardy, nhân viên kế toán, và một em gái kém cô một tuổi rưỡi. Bà rất ít liên lạc với cha mình, người xuất thân từ một gia đình tư sản ở Blois. Sau khi chia tay với vợ, ông kết hôn với một người phụ nữ khác. Nhút nhát và thiếu tự tin, cô gái trẻ Françoise đã tìm đến âm nhạc và theo học guitar. Đam mê ca hát, Françoise ghi danh vào học 2 năm tại nhạc viện *Petit Conservatoire de la chanson de Mireille*.

Năm 1962, Françoise Hardy đánh dấu năm tròn 18 tuổi của mình bằng ca khúc *Tous les garçons et les filles* do bà viết nhạc, lời và thể hiện. Ngay lập tức, ca khúc này đã trở thành một bài hit và thu hút sự quan tâm của giới báo chí. Bản ballad buồn này kể về nỗi thất vọng của những người trẻ cô đơn và lẻ loi, đã mang đến một màu sắc khác cho làn sóng yéyé lúc đó đang lan rộng khắp nước Pháp. Sự thành công của Françoise Hardy

được tờ Paris Match đưa tin trên trang nhất càng làm rạng danh nữ nghệ sĩ trẻ tuổi này.

Cuối năm 1963, bài hát *Tous les garçons et les filles*, đạt một triệu đĩa bán ra và vượt biên giới ra ngoại quốc. Françoise Hardy đã phát hành một số album và đĩa đơn đều đứng đầu bảng xếp hạng và gặt hái nhiều thành công nối tiếp nhau: *Le temps de l'amour* (được nhạc sĩ Trường Kỳ dịch sang lời Việt tựa đề *Mùa tình yêu*), *L'amour d'un garçon* (Tình yêu của một chàng trai), *Je veux qu'il revienne* (Tôi muốn anh quay lại), *Mon amour la rose* (Bông hồng bạn tôi), *Dis-lui non* (Nói với anh là không)... Đồng hành với nhiếp ảnh gia Jean-Marie Périer, bà cũng trở thành một biểu tượng thời trang khi mặc trên sân khấu những bộ y phục của các nhà thiết kế thời trang danh tiếng như Paco Rabanne, Yves Saint Laurent và Courrèges.

Năm 1967, bà yêu Jacques Dutronc và sinh ra một con trai, Thomas, sinh ngày 16 tháng 6 năm 1973. Năm 1969, bà trở lại thành công với ca khúc *Comment te dire adieu?* (Sao đành vĩnh biệt?). Ca khúc này, do Serge Gainsbourg đặt tựa, lại gặt hái thêm một thành công khác. Khi đang ở đỉnh cao sự

nghệ, bà quyết định dừng lại và không lên sân khấu nữa, để dành thời gian cho gia đình. Trong lúc rảnh rỗi, bà cũng cống hiến hết mình trong lĩnh vực chiêm tinh học, niềm đam mê khác của bà. Bà đã xuất bản một số tác phẩm về chủ đề này và thậm chí còn tổ chức các chương trình chiêm tinh trên đài phát thanh RMC từ năm 1974 đến năm 1982, sau đó là trên đài phát thanh RFM.

Tuy nhiên, nữ ca sĩ đã không từ bỏ âm nhạc. Năm 1973, bà cùng với Michel Berger sáng tác và thu âm ca khúc *Personal Message* (Lời nhắn gửi). Bà đã phát hành một số album thành công trước khi tuyên bố vào năm 1988 rằng *Décalages* sẽ là tác phẩm cuối cùng của mình. Trong vài tuần, album đã đạt đĩa vàng. Trong khi tiếp tục viết nhạc cho các ca sĩ khác thể hiện như Julien Clerc, Patrick Juvet, Viktor Lazlo, Jean-Pierre Mader và Guesch Patti, bà đã xuất bản cuốn tự truyện của mình vào năm 2007, *Le Désespoir des singes* (Thất vọng của đàn khỉ). Đây là một trong những cuốn sách đứng đầu về doanh thu thời đó. Năm 2012, nữ ca sĩ kỷ niệm 50 năm sự nghiệp với album *L'amour fou* (Tình yêu điên loạn).

Bên cạnh những thành công, Françoise Hardy cũng gặp vấn đề nghiêm trọng về sức khỏe. Sau khi chống chọi với căn bệnh ung thư hệ bạch huyết được chẩn đoán vào năm 2015, sau đó là ung thư vòm họng, bà đã được điều trị vào năm 2018 và chịu nhiều tác dụng phụ. “Liệu pháp X quang và liệu pháp miễn dịch sau đó đã gây ra những tác dụng phụ tàn khốc khiến cuộc đời tôi bị hủy hoại từ 2 năm qua và khiến tôi ngày càng suy yếu”, bà tâm sự vào tháng 6 năm 2021.

“Một căn bệnh, khi không thể cứu chữa, làm cho người bệnh đau khổ về thể xác và tinh thần. Điều này là hoàn toàn vô ích. Tôi đã là người ủng hộ cái chết êm dịu trong một thời gian rất dài. Và tôi cảm thấy bị xúc phạm mỗi khi các bác sĩ hoặc những bậc cha mẹ bất hạnh rơi vào những tình huống bất lực vì luật lệ hành chính vô nhân đạo của chính quyền và xã hội”, bà giải thích trên *Le Parisien* năm 2018.

Trong những năm cuối đời, lời nói đùa của người thân không còn khiến bà vui cười nữa, vì căn bệnh đã làm cơ thể bà biến dạng đến mức không thể chống chọi được. “Tôi và chồng tôi, Jacques Dutronc, ngày càng già và xấu đi,” bà bộc bạch trên *Paris Match*. Bà cầu mong mình ra đi trước, vì nếu ngược lại sẽ vượt quá sức chịu đựng của bà. Trong ca khúc “*Rendez-vous dans une autre vie*” (Hẹn lại kiếp sau), hát năm 2012, dường như bà muốn khép lại mối tình lãng mạn kỳ lạ của hai người. Bà đã không tìm được tình yêu tuyệt đối hằng mơ ước, nhưng tất cả hy vọng không lạc mất. Hẹn gặp lại ở kiếp sau / Ở nơi này hay cõi khác / Để chúng ta yêu nhau nhiều hơn trọn vẹn hơn kiếp này... Lời ca khúc “*Rendez-vous dans une autre vie*” (Hẹn lại kiếp sau) tựa như lời nhắn nhủ của bà trước chuyến đi xa...

Francoise Hardy và Jacques Dutronc trong một show truyền hình năm 1980.

LÂM ĐÌNH
RICHARDSON, TX.

Mua nhà không khó

Mua nhà là một quyết định quan trọng, và việc tiết kiệm đủ tiền để đặt cọc thường là một trở ngại. Để giúp người mua có điều kiện thuận tiện hơn để mua nhà, có các chương trình hỗ trợ đặt cọc DPA (Down Payment Assistance).

Chương trình này hỗ trợ một phần tài chính cho người mua có đủ tiền đặt cọc.

DPA: Down Payment Assistance (Hỗ trợ tiền đặt cọc)

Các chương trình DPA thông qua các khoản trợ cấp hoặc cho vay với lãi suất thấp hoặc không có lãi, thường chiếm từ 3% đến 5% giá trị căn nhà. Điều này giúp người mua giảm bớt số tiền cần chuẩn bị cho việc mua nhà.

Bằng cách giảm số tiền đặt cọc, các chương trình này cũng có thể giúp bạn vay ít hơn và giảm thanh toán *bill* nhà hàng tháng, mở rộng thêm khả năng lựa chọn được căn nhà và khu vực mà bạn muốn mua.

Điều Kiện

Để đủ điều kiện cho các chương trình DPA, bạn thường cần có điểm tín dụng ít nhất 640 và tỷ lệ nợ trên thu nhập không vượt quá 45%. Điều kiện cho các chương trình DPA có thể khác nhau tùy theo từng tiểu bang. Một số chương trình được dành riêng đặc biệt cho nhân viên chính phủ hoặc cựu chiến binh, trong đó phần lớn là những người mua nhà lần đầu. Để tìm hiểu thêm chi tiết về điều kiện, bạn vào trang web của cơ quan quản lý nhà ở tại tiểu bang hoặc địa phương của mình.

Hỗ Trợ Cho Người Thu Nhập Cao

Nếu thu nhập của bạn cao, và bạn không đủ điều kiện cho các chương trình DPA, bạn vẫn có các lựa chọn khác. Ví dụ, Chương trình Tín Dụng Đặc Biệt Freddie Mac BorrowSmart Access (SPCP) trợ cấp 3,000 đô la cho gia đình có thu nhập lên đến 140% thu nhập trung bình (AMI: Area Median Income), trong đó 1,500 đô la là trợ cấp chịu thuế.

Chương trình này khác nhau tùy vào khu vực. Một lựa chọn khác là chương trình FirstHome+, chương trình này cung cấp hỗ trợ cho các khu vực có chi phí cao bằng cách miễn giảm một số điều khoản và chi phí vay cho các gia đình có thu nhập lên đến 120% AMI, giúp việc mua nhà ở các thị trường giá nhà cao.

Nếu khoản đặt cọc đang là trở ngại để bạn có được một căn nhà mơ ước? Xin liên lạc với tôi để tìm hiểu các giải pháp thích hợp nhất.

Lâm Đình

Broker Associate, Realty Firm Global
214-566-9372 | lamdinh.realtor@gmail.com
<https://lamdinh.com>

1651 N. Collins Blvd. Suite 260 Richardson, TX. 75080

Nguyễn tôi rất thích đọc truyện ngắn của nhà văn Tiểu Tử. Từ những ngày nào khi còn làm Phố Văn (báo giấy) đã say mê ‘Bài Ca Vọng Cổ’ và ‘Những Hình Ảnh Đẹp’. Sau này, thỉnh thoảng gặp ở đâu đó một bài văn của Tiểu Tử là không thể bỏ qua.

Nhà văn Tiểu Tử, tên thật là Võ Hoài Nam. Ông là con trai duy nhất của giáo sư Võ Thành Cứ, cựu giáo sư trường trung học Petrus Trương Vĩnh Ký, Sài Gòn. Ông sinh ngày 19 tháng 7 năm 1930 tại quận Gò Dầu, tỉnh Tây Ninh, Việt Nam. Ông tốt nghiệp kỹ sư tại Marseille, Pháp quốc năm 1955. Ông về Việt Nam, dạy tại trường trung học Petrus Trương Vĩnh Ký niên khóa 1955-1956. Tháng 10 năm 1956, ông vào làm việc tại hãng xăng Shell Việt Nam cho đến ngày 30 tháng 4 năm 1975. Năm 1979, ông vượt biên và định cư tại Pháp. Sau đó, ông nhận làm việc cho công ty Đường Mía của nhà nước tại Côte d'Ivoire, Phi Châu, từ 1979 đến 1982. Ông qua làm hãng xăng Shell Côte d'Ivoire cho đến khi về hưu (1982- 1991). Hiện ông đang nghỉ hưu tại Paris, Pháp quốc.

Trước 1975, ông phụ trách mục biếm văn “Trò đời” trên nhật báo Tiến, với bút hiệu Tiểu Tử. Bút hiệu này ông vẫn dùng cho những bài tạp văn và truyện ngắn của ông tại hải ngoại, sau 1975.

Ông đã xuất bản tập truyện ngắn “*Những mảnh vụn*” năm 2004 và “*Bài ca vọng cổ*” năm 2006.

Sau đây mời các bạn đọc bài viết của Nguyễn Văn Sâm về nhà văn Tiểu Tử. NGUYỄN & BẠN HỮU

Truyện ngắn của Tiểu Tử

NGUYỄN VĂN SÂM
CALIFORNIA

Tôi biết rất ít về con người của Tiểu Tử, đại khái ông, là con trai của nhà văn tiên phong miền Nam Võ Thành Cứ, đã từng dạy ở trường Petrus Ký một niên khóa nào đó giữa thập niên 50 khi tốt nghiệp kỹ sư từ Pháp về. Lúc đó tôi đang theo học tại trường này (54-57) (như vậy trên danh nghĩa tôi là học

sinh của ông). Bây giờ ông định cư ở Paris sau một thời gian làm việc ở Phi Châu. Thỉnh thoảng ông phóng lên mạng một truyện ngắn ngắn nhưng hầu hết tình tiết trong câu chuyện thường đi sâu vào lòng người, được đón nhận với cảm tình. Điều này do ông biết chọn tình tiết nổi bật, hy sinh những điểm nhỏ không ích lợi cho toàn truyện mặc dầu sẽ làm bài văn trở nên sinh động và mang nhiều màu sắc văn chương hơn. Thêm vào đó, văn ông giản dị trong sự mô tả khiến người đọc dễ cảm nhận những điều ông muốn chuyển tải. Đối thoại của Tiểu Tử bình dị,

không bị lệ thuộc vào tính chất cách điệu của văn chương sáng tác nên rất giống với lời nói chuyện ngoài đời. Đó là ba trong số những yếu tố thành công của truyện ngắn Tiểu Tử.

Tôi có cảm tình với truyện ngắn của Tiểu Tử qua truyện đầu tiên được thưởng thức, đó là truyện *Bài Ca Vọng Cổ*, truyện nói về một người thanh niên mang hai dòng máu Việt-Phi, đương sống ở Phi châu mà tác giả đã tình cờ gặp lúc anh ta ngân nga vọng cổ một mình. Anh ca để tự thưởng thức cung điệu du dương mặt ngọt đặc trưng của quê hương mẹ khi đương lạc lõng trên quê hương cha.

Câu chuyện nhẹ nhàng nhưng bi thiết ở chỗ bài vọng cổ đối với anh khi ngân lên coi như tiếng khóc nhớ thương về một quê mẹ xa xăm trộn lẫn với sự tiếc nuối tuổi thơ đã mất, chỉ còn lại chút ít trong trí nhớ, đồng thời là sự cô đơn của người mang hai dòng máu sống trên một quê hương tuy trên danh nghĩa là quê hương của cha mình đó nhưng xa lạ vô cùng tận vì mình không có quá khứ với nó, thiếu kỷ niệm, có thể nói là ngoại nhân đối với nó và với người chung quanh. Câu chuyện tôi cho là mang một tình tự quê hương in sâu trong trí, không cần điều kiện liên tưởng cũng được

chủ thể kéo về. Hàm ý về thân phận của chính tác giả cũng đang lạc lõng giữa xứ người. Truyện đơn giản nhưng chứa đặc sắc hiếm có làm người đọc không thể quên được. Nó giống các truyện nổi tiếng của những người đi trước như ‘*Chém treo ngành*’ của Nguyễn Tuân, ‘*Lò Chén Chòm Sao*’, ‘*Ba Con Cáo*’ của Bình Nguyên Lộc, ‘*Con Thần Lăn Chon Nghiệp*’ của Hồ Hữu Tường hay ‘*Tình Nghĩa Giáo Khoa Thư*’ của Sơn Nam... Đặc điểm của ‘*Bài Ca Vọng Cổ*’ là tình tự quê hương được cụ thể hóa bằng giọng ca, những giọt nước mắt và cả những câu xác định lập đi lập lại như phân trần và cần được người khác xác nhận rằng anh ta là người Việt Nam. Chắc chắn rằng ai đọc truyện này cũng cảm thấy ngùi ngùi lắng lắng buồn. Thành công của Tiểu Tử ở chỗ đó.

Tôi tìm đọc hầu hết các truyện của Tiểu Tử khi có dịp để hiểu rõ hơn hoàn cảnh và tâm tình của những người không may bị đại nạn sau cơn hồng thủy của đất nước, thường là những đề tài trong truyện của Tiểu Tử. Thỉnh thoảng hai người trao đổi vài dòng thăm hỏi bình thường với tư cách văn hữu nhưng chưa bao giờ nói chuyện về văn chương cũng như chưa từng gặp mặt. Ôi, hai lục địa xa xôi cho những người đã về hưu

gần cả chục năm!

Kỳ sang Paris vào đầu Thu 2015 vừa rồi tôi hân hạnh gặp được ông trong một bữa tiệc hội ngộ thân tình với vài bạn văn quen biết nhau chút đỉnh như LS Trần Thanh Hiệp, nhà văn Vũ Thư Hiên... do anh Trần tức nhà văn Nguyễn Thị Cỏ May tổ chức tại nhà.

Đó là một người đàn ông đã quá tuổi tám mươi nhưng còn rất phong độ, mạnh mẽ, vui tánh, rất dễ gây cảm tình đầu đối với người mới gặp. Chúng tôi sau vài câu giới thiệu của chủ nhà bỗng chốc thành thân thiết vì cùng nhau có nhiều điểm giống: cùng có thời gian dạy học ở một ngôi trường lớn của Sài Gòn, cùng mang nợ viết lách, chưa nói tới yếu tố di tản buồn mà người bên ngoài nước phần nhiều ai cũng có... Con người của Tiểu Tử ở đời thường bình dị dễ thương đặc biệt như văn chương ông, cái giọng nói tuy quá tuổi ‘nghe chuyện gì cũng thuận tai’ vẫn còn sang sảng lại rất ròng Nam Bộ khiến ai cũng thấy thân tình. Càng cảm tình hơn nữa khi nửa chừng bữa tiệc ông hứng khởi tự nhiên lấy nĩa kho nhíp lên bàn xuống xê một câu vọng cổ mùi mẫn. Bên Tây mà, có rượu ngon bản địa, có fromage danh tiếng sản xuất từ mấy ông cha

nhà dòng, có bạn đồng điệu nói chuyện thời thế, văn chương người ta dễ bộc lộ niềm vui thích của mình. Trong bữa tiệc có người từ lâu hăm mộ văn phong ông hỏi tò mò ‘Sao lại là Tiểu Tử?’ ‘Ồ tại hồi đó lâu lắm rồi, coi truyện Tàu, thấy bậc bề trên hay được xưng tụng là ‘đại nhân’ còn người thấp hèn thì tự xưng ‘tạị hạ’, ‘tiểu nhân’ tự thấy mình chắc hổng hơn ai nên xưng ‘tiểu tử’ cho yên’.

Nói xong ông bật cười hề hả ra chiều đắc ý với bút hiệu của mình. Tôi thầm nghĩ ông với bộ dạng đồ sộ, chắc nịch như Hồ Hữu Tường ngày xưa, xưng là ‘đại nhân’ chắc cũng chẳng ai phản nản gì. Xưng Tiểu Tử chỉ là biểu lộ sự khiêm cung thôi.

Câu chuyện đang rôm rả chợt có tiếng điện thoại reo, người nhận mở âm thanh cho mọi người cùng nghe – cũng lại là cái tánh chơn thật của người Nam Kỳ Lục Tỉnh – giọng người phụ nữ mềm dịu thân thiết bên kia đầu dây, ông gạt gạt đầu như đang đối diện: ‘Ừa, anh dzia liền!’ Cái giọng ngọt lịm hóm hỉnh của ông già khiến ai cũng cười, ông thêm: ‘Bà nhắc bữa nay có hẹn với đốc-tua, nhắc hoài nhắc hỷ sợ quên!’ Tuổi già bệnh hoạn là chuyện thường nhưng xem ra Tiểu Tử còn cầm cự hơn chục năm nữa với cá

tính hồn nhiên lạc quan này.

Nói chung Tiểu Tử sở trường và hình như chỉ viết truyện ngắn. Tôi gọi ông là nhà văn của những sự đời bình thường trước mặt. Đời bình thường trước mặt là những chuyện không có gì đáng nói và sẽ mất tiêu trong trí nhớ đối với người bình thường, nhưng đã được Tiểu Tử lượm lên, phủi bỏ râu ria bụi bặm, ghi lại trong truyện phần cốt lõi, thế là chúng trở thành những sự kiện lóng lánh của đời. Cái hay của Tiểu Tử ở đó. Sự kiện chưa chắc đã hay, càng chẳng có chút yếu tố ly kỳ nào nhưng khi vào trong tác phẩm của Tiểu Tử lại hóa thân thành những điều người đọc nhập tâm ghi nhớ. Càng đáng ghi nhớ hơn khi ông đưa người đọc vào một tâm trạng lắng lắng u buồn.

‘Khi hấn buông tôi ra, tôi thấy hai má của hấn ướt nước mắt. Tôi vội vã quay đi, lồm lổm bước nhanh nhanh về nhà ga mà nghĩ thương cho ‘thằng Jean le Vietnamien’. Hồi này, nó ôm tôi, có lẽ nó đã tưởng tượng như là nó đang ôm lại được một góc trời quê mẹ...’ (Bài Ca Vọng Cổ)

Chẳng hạn như truyện ngắn *Xứ*. Anh chàng Bầy được người yêu dụ dỗ đầu vào lưng anh lần đầu cũng là lần chót trước ngày nàng đi vượt

biển nguy nan. Và:

...Xíu đi rồi, ngày nào
Bảy cũng đạp xe đi lông
bông. Không biết đi đâu,
cứ đạp chậm chậm, đạp
hoài. Khát, thì tấp vô
uống cái gì đó. Đói, thì
tấp vô ăn đại cái gì đó.
Ăn gì uống gì, không cần
để ý tới nữa.

Vậy mà Bảy cũng đạp
tới cái công viên nhỏ
mà hai đứa thường hẹn
nhau. Chàng dựng xe
cạnh chiếc băng xi măng
mà hai đứa thường ngồi,
rồi bước lại ngồi giống
như ngày xưa chàng
vẫn ngồi để đợi nàng
tới. Nhưng bây giờ thì
chàng ngồi một mình,
ngồi thật lâu. Và không
biết tại sao lại phải ngồi
như vậy !

Rồi lại đạp xe đi loanh
quanh. Không cần biết
đi đâu...

... Bảy không biết rằng
mình đang đi lượm
những mảnh vụn của
cuộc tình... (Xíu)

Vâng, Bảy đạp xe về
những chỗ cũ, ngồi
xuống những chỗ trước
đây anh và Xíu cùng
ngồi, để lượm lại những
mảnh vụn của cuộc tình
do hoàn cảnh đặc biệt
của đất nước, đã đập

Nhà văn Tiểu Tử

nát, liệng tung tóe trên
các nẻo đường. Đã gọi là
mảnh vụn thì làm sao
lượm lại cho hết và làm
sao gắn lại cho khớp.
Người đọc u buồn lây nổi
u buồn của nhân vật là
vì thế.

Chuyện Lấn cũng lộ
nét bi thiết cố hữu. Đó
là những lời đối đáp ăn
trét của bà cụ bị bệnh lú
lẩn với cô giáo có lòng
nhơn muốn giúp đưa bà
về nhà, đó là cái nhìn vô
hồn của bà đối với sinh
hoạt chung quanh, đó là

những lời trách móc của
đứa cháu nội, nó coi bà
già như cục nợ. Tiểu Tử
có cái nhìn sắc sảo khi tả
hành vi của bà già lẫn.

Bà mặc áo bà ba vải
trắng, quần lãnh đen,
mang dép Nhựt. Vừa đi
vừa nhìn chung quanh.
Bà đi một lúc lại ngồi
xuống bệ gạch xây tròn
chung quanh gốc cây vả
hè. Có khi bà ngồi chồm
hổm cạnh bệ gạch, thay
vì ngồi lên bệ gạch! Đi
hay ngồi, bà cũng nhìn
quanh. Bà nhìn mấy

cửa hàng, bà nhìn từng
người qua lại. Cái nhìn
trống rỗng. (Lấn)

Những lời đối đáp của bà
thì không thể trích được,
nó là cái xương sống của
truyện. Điểm nổi bật
cũng là cách nói chuyện
của đứa cháu nội với bà,
nó gọi cho ta thân phận
đáng buồn của người già
khi đến xế cuộc đời. Bên
trong thì trí nhớ đã được
bạch hóa chẳng còn gì,
ngoài đời thường thì cho
tới cháu cũng dần vật,
trách móc, coi như gánh
nặng bất đắc dĩ phải cưu
mang.

Những cảnh đời nho
nhỏ, đáng thương làm
cho người đọc xúc động
đó là căn bản cấu tạo
nên truyện của Tiểu
Tử. Chọn bắt những
điều nho nhỏ của đời để
thổi bùa thành những
truyện ngắn gợi cảm là
cái tài đặc biệt của Tiểu
Tử không phải ai cũng
có.

Viết tới câu này tôi nhớ
đến trường hợp nhà văn
trẻ Nguyễn Ngọc Tư ở
quê nhà, cũng có khả
năng tương tự nhưng đó
là trường hợp khác và
văn phong khác...

NVS - VICTORVILLE, CA, DECEMBER 23,
2015

giữ trẻ ...
sang tiệm ...
share phòng ...
tìm thợ ...

cái gì cũng có, mà
sao thiếu món
chuột rang muối
vậy ta?

tre

PHƯƠNG TIỆN TÌM KIẾM TỐT NHẤT...

Me con con gấu ngựa

NGUYỄN MẠNH TUÂN phóng tác

Dường vòng về biên giới tưởng chừng dài vô tận. Trừ vài buổi đẹp trời ngấn ngủ, bầu trời thấp, xám màu chì luôn u ám với những trận mưa rào đột ngột. Kim và lão Tư sóng ngựa đi nước kiệu. Chuyển đi dài qua miền đồng bằng khiến phong cảnh trở nên quen thuộc đối với Kim. Và lại đầu óc anh chỉ tơ tưởng tới những chuyện săn bắn hùm beo hay lừa cả đàn ngựa rừng kia, nên cũng chẳng chú ý mấy tới cánh đồng cỏ bạt ngàn trước mặt.

Anh cần tìm cho chú Vĩnh vết tích cả trăm con ngựa quanh quẩn trong miền thung lũng biên thù. May cho anh là tìm được lão Tư dẫn đường. Đi với lão, chẳng những công việc hoàn tất mỹ mãn, anh còn học được ngàn lẻ một mảnh lối tháo vát lúc đi rừng.

Lão Tư như nói một mình:

- Sang Xuân có rảnh, ta về Bản Na, sao cũng gặp đám đàn ngựa.

Kim nhìn lão, hơi ngạc nhiên:

- Vậy sao?

- Chắc chắn!... Mùa Đông chúng kéo về Nam, nhưng qua năm, bao giờ cũng trở lại cánh đồng cũ.

Kim nhớ lại Bản Na với những thung lũng cỏ xanh mướt nằm giữa hai rặng núi, kín đáo, ấm áp; đàn ngựa chọn khu vực đó thiệt khôn!

Hai người tới dòng sông uốn

lượn theo ven rừng; đôi chỗ có ghềnh đá, nước xoáy trắng xóa, dưới lùm cây mát rượi. Lão Tư thả ngựa dưới gốc thông:

- Ta hạ trại ngay đây... Chỗ này sẵn cá hương rồi chú coi.

Kim nhìn dòng nước đổ mạnh qua ghềnh đá, bụi nước tỏa như làn khói bạc, chốc chốc dăm con cá hương vọt khỏi mặt sóng, đập môi. Anh tặc lưỡi:

- Vô được một con đem trui kể cũng ngon.

Lão Tư phì cười:

- Ngon thực sự chứ còn kể với kiếc gì... Để tôi truyền cho chú nghề câu cá không cần dây cho coi...

Kim theo lão lại chỗ nước xối như thác, nằm sấp trên tảng đá. Ánh trắng rọi xuống làn nước loáng vàng, soi rõ dăm bảy bóng cá sẫm màu nằm trong hốc, hay lượn lơ trên mặt cát, Kim có cảm tưởng đưa tay ra là tóm được cá ngay. Nhưng mỗi lần anh thử lừa tay xuống nước, chưa kịp làm gì, con cá đã lướt đầu mất.

Lão Tư để mặc anh bị bồm chán rồi mới nói:

- Bắt vậy đâu được... Chú mày hấp tấp quá không xong, coi đây...

Lão xắn tay áo, xòe bàn tay, nương theo thành đá nhích từng chút một tới sát con cá hương ẩn bóng bên đám cát vàng mịn, loáng thoáng vài viên

cuội trắng. Lão không chụp lấy con cá như Kim, mà khê khằng luồn tay dưới bụng cá... rồi bất chợt, nhanh như chớp hất thật mạnh... Kim thoáng thấy ánh chớp lóe... Con cá hương béo nục, lấp lánh vẩy bạc đã giẫy giụa trên mặt cỏ.

Anh thích thú reo lên như đứa trẻ:

- Giỏi thật! Bắt cá như bác thật là tuyệt!

Đêm ấy, hai người ngủ trong rừng. Kim nghe tiếng chim bắt muỗi lạnh lạnh, tiếng cười nhạo báng của con chim gõ kiến, chốc chốc lại cất lên từng hồi. Anh ngủ thiếp lúc nào không hay.

Lão Tư lay anh dậy vào khoảng quá nửa đêm.

Ngoài nội cỏ, trăng sáng như ban ngày. Lão trở phía bên kia dòng suối, chỗ có bụi dâu rừng:

- Chú thấy gì không?

Kim mở thực to mắt, nhận ra chiếc bóng đen cao lớn của con gấu ngựa:

- Gấu...phải không? Nó ăn trái dâu chín.

Nhưng anh lấy làm lạ sao con vật không chịu đứng yên, vục đầu vào bụi dâu tìm trái như giống gấu thường làm; đằng này con vật chạy hết chỗ này đến chỗ khác, có vẻ nóng ruột chuyện gì.

Lão Tư đưa cho anh chiếc ống nhòm:

- Coi xem, kỳ lắm!

Bây giờ Kim biết tại sao con gấu có thái độ khác thường: nó mắc ôm con gấu con trong tay... Mà con vật bé bỏng này đeo theo sợi xích sắt lồng thông dưới chân. Anh quay lại lão Tư, với ánh mắt dò hỏi:

- Có tay thợ rừng nào qua đây, chắc vậy...

Người thợ săn già vừa châm thuốc hút vừa cất tiếng cho anh nghe:

- ...Hắn đặt bẫy chỗ bụi dâu, có lẽ vì thấy vết chân gấu, thành thử con gấu con dính... Gấu mẹ không có cách nào gỡ nên đành ôm cả bảy lần con.

- Chắc hàm thép nghiến vào chân.

- Đúng... Vì vậy nên kéo cả sợi xích.

Kim đứng phắt dậy: anh định chạy tới đó, gỡ giúp con gấu. Lão Tư kéo anh ngồi xuống:

- Khoan! Đừng làm vậy. Gấu mẹ không để chú lại gần đâu. Nó xé nát chú không chừng... Giống này nguy hiểm lắm. Nếu chú muốn cứu nó, ráng đợi chút đã, vội gì.

Lão nheo mắt, hóm hỉnh, như đã có sẵn một chuyện thú vị để làm:

- Tôi biết đôi chút về loài gấu... Khôn nhất hạng. Chúng mình cứ ở yên đây, không chừng nó mò tới cho coi.

Kim trợn mắt:

- ...Mò tới để báo thù cho

con nó à?... Thấy vậy, nó sợ người mới phải chó!

Lão Tư cười khan:

- Nếu nó muốn cứu con, thì cũng chẳng có cách nào khác. Tôi đã nghe chuyện có con gấu ngựa mắc bẫy, chiếc bẫy có dây xích cột chắc vào khúc cây khô. Con vật khỏe quá, ôm cả bảy lần khúc cây đi mất. Nhưng du ngoạn trong rừng mà công kênh như vậy, chẳng tiện chút nào, nên nó mò tới khu vực có đám tiêu phu đang đồn cũi.

Kim phì cười:

- Khó tin quá, bác ơi!

- Ô... Tin hay không tùy chú, nhưng câu chuyện là vậy... Con gấu được một gã liều mạng gỡ bẫy giúp nó... Khoái quá, từ đó nó lảng nhảng theo nhóm này cho tới khi họ rời cánh rừng... Người và vật tương đắc lắm. Kỳ không?... Nói vậy để chú hay, chẳng ai tính trước được hành động của giống gấu khi gặp chuyện rắc rối, chú coi!

Kim nửa tin nửa ngờ, nhưng cũng kiếm thêm củi, gây lại đồng lửa trại gần tàn...

- Để cho con gấu thấy rõ có mình ở đây!

Lão Tư nói vậy. Kể cũng không hẳn vô lý.

--oOo--

Phía ngoài xa, con gấu ngựa ôm con nghe ngóng. Nó thoáng ngửi

hơi người. Nhưng càng đánh hơi, nó càng yên tâm, vì thứ mùi mới lạ này không giống hơi hám còn quện trên hàm thép chiếc bẫy độc địa đã giam chân con nó.

Dù sao con vật cũng không muốn dừng lại đây mãi, nhưng nó không có cách gì đem theo con gấu nhỏ. Sợ xích quái ác được đóng chặt vào gốc thông cổ thụ, dù voi rừng hút chưa chắc đã đủ, đừng nói gì gấu... Con gấu con luôn miệng rên rỉ, thảm thiết như chết tới nơi... Nó chẳng hiểu sao bỗng dưng hàm răng cửa lại ngoạm lấy cẳng làm nó đau đớn như vậy.

Đôi lúc gấu mẹ giằng giứt sợi dây sắt, nhưng chỉ làm cho con đau thêm. Nó chán nản toan bỏ đi. Bản năng tự vệ xui nó rời xa nơi này, trái lại tình mẫu tử như cầm chân nó ở đó. Con vật ngao ngán nhìn ánh lửa ngoài xa...

Dần dà, một vài hình ảnh, vài kỷ niệm cũ thoáng hiện trong trí nó: Có một lần, đã lâu lắm, nó thấy con gấu đực vẫn kiếm ăn với nó trong rừng bên kia núi, nơi ngổn ngang những thân cây gãy, nhưng cũng là nơi sẵn bọng ong tràn ứ thứ mật thơm ngát, ngọt lịm... Con vật tham mỗi mắc kẹt dưới đám gỗ, không bị thương nhưng không thoát thân được. Một chạc cây ghim chặt

thân hình béo nục của nó lại... Hai ngày qua... Con vật sắp chết khát thì có người tới, vẫn những người có cây gậy thét ra lửa, gieo rắc tai họa cho thú rừng.

Nhưng lần này khác... Người lạ không dùng gậy đó để bắn giết, trái lại còn tìm cách nâng thân gổ lên cho con gấu lách mình ra được...

Những hình ảnh ấy, ám ảnh con gấu ngựa trong lúc nó bực dọc đi đi, lại lại, với đứa con thơ rấm rứt khóc trên tay. Lâu lắm con vật mới quyết định: nó bỏ con xuống đất, lồm lũi tiến về phía lửa trại.

Kim nhắc vọi khẩu súng... Lão Tư cau mày:

- Chớ!... Nó cố tình cho mình thấy đó thôi không có ác ý gì đâu... Đừng ngại.

Con gấu chỉ cách người khoảng trăm thước. Dưới ánh trăng, trông nó thực dữ dằn, vừa to lớn vừa thô bạo. Kim nghĩ chừng chỉ cần một cái tát với hàng vuốt sắc ghê gớm, thân hình anh đủ nát bấy... Giọng anh lạc đi:

- Nó tới gần nữa tôi bắn...

Lão Tư vẫn điềm đạm:

- Để coi...

Con vật đang rảo bước bỗng dừng lại... Quay về phía sau: nó thoáng nghe tiếng con gấu con ré lên đằng xa. Ngập ngừng

một lát, nó thủng thẳng vừa đi vừa lắc lư đầu, nhưng lần này rẽ sang ngã khác.

Người thợ săn già xuýt xoa nắm lấy cánh tay bạn:

- Tôi đã bảo mà. Giống gấu này khôn tuyệt!

Kim ngơ ngác, chưa hiểu:

- Sao vậy? Nó sợ mình chăng?

Lão Tư lắc đầu:

- Nó không sợ, nhưng giao con gấu con cho mình cứu đó. Nó biết, chỉ có chúng mình mới giúp mẹ con nó được.

Kim xoa tay đứng dậy, hí hửng:

- Chắc vậy chứ?... Ta còn đợi gì không làm việc phúc đức, bác nghĩ sao?

Chợt anh nghĩ ra điều gì, nên quay lại lão Tư:

- Bác coi chừng cho tôi nha!... Cầm sẵn súng lên tay, lỡ gấu mẹ đổi ý bất ngờ chẳng... Biết đâu đấy!

Lão Tư chỉ cười khà.

Con gấu con không nhúc nhích... Nó dăm dăm nhìn ngọn lửa hồng ngoài xa, và hai chiếc bóng đang tiến lại nó. Lúc này con vật quên cả sợ hãi, sự đau đớn làm nó mù đi gần như bất cần chuyện gì.

Khi Kim cúi xuống, con vật rên rỉ, chìa chiếc cẳng rướm máu ra, giống như

đứa bé đòi ẵm... Cả lão Tư lẫn Kim cố sức mới mở được hàm bẫy. Vừa làm cả hai vừa lo lắng nhìn quanh. Họ biết chắc con gấu dữ dằn vẫn núp đầu đó, coi chừng cho con.

Người thợ săn già thở phào:

- May!... Xương chưa gãy, xước da thôi... Chạy đi con, ra với mẹ mày kia, mau!

Lão vỗ vai Kim:

- Để mặc nó, ta về ngủ thôi.

Hai người vừa đi được mấy bước đã thoảng nghe tiếng sột soạt gần đó. Đôi tai nhỏ xiu của con gấu con vểnh lên... Nó vừa ngạc nhiên thấy mình khỏi đau đớn vừa thích thú đánh hơi thấy gấu mẹ... Trong một loáng, con vật chồm chồm như con chó bông, biến mất vào lùm cây.

Đêm hầu tàn. Đống lửa trại chỉ còn thoi thóp làn khói mong manh. Hai người thợ săn mệt mệ trong giấc ngủ ngon lành. Họ không hay ngay gần đó, con gấu ngựa cũng ôm con, nằm duỗi dài lim dim canh chừng cho bọn người vừa giúp đỡ con nó.

Ôn này, chắc chẳng bao giờ nó quên.

NMT phóng tác

Trần Vũ đánh máy lại tháng 7-2024 từ tuyển tập 15 Truyện Săn Bắn của Nxb Sóng Mới in tại Sài Gòn trước 75.

TRIỆU MINH

Mắt phải hoạt động liên tục từ lúc mở ra vào buổi sáng cho đến khi nhắm lại vào ban đêm, nên cảm thấy mệt mỏi suốt cả ngày. Các dấu hiệu thường thấy của tình trạng mỏi mắt bao gồm đỏ, ngứa, nóng rát, khô mắt, mờ mắt từng lúc và đau đầu.

Rất may là có nhiều cách nhanh chóng, đơn giản và hiệu quả lâu dài để điều trị và ngăn ngừa chứng mỏi mắt. Hãy thử theo lời khuyên của các chuyên gia để giúp đôi mắt mệt mỏi được nghỉ ngơi.

Giảm mỏi mắt

Nếu sử dụng laptop cả ngày

Hãy làm cho nơi làm việc của bạn dễ chịu cho mắt. Đặt máy tính cách bạn khoảng hai feet và đặt màn hình sao cho bạn hơi nhìn xuống dưới; như vậy giúp giảm mỏi mắt vì mắt bạn dễ hướng vào trong hơn và duy trì một hình ảnh duy nhất ở vị trí này. Đặt màn hình đúng cách cũng thêm lợi là giúp ngăn ngừa tình trạng cứng cổ và vai.

PHỤ THÊM: Cũng đừng quên chớp mắt! Chớp mắt tự nhiên giúp dưỡng ẩm và làm mát mắt, nhưng chúng ta lại không chớp đủ khi đang chăm chú nhìn màn hình. Dán miếng giấy nhỏ vào nơi dễ thấy nhắc nhở bạn chớp mắt.

Nếu không thể bỏ điện thoại xuống

Hãy nghỉ giải lao thường xuyên. Các chuyên gia khuyên bạn nên theo quy tắc 20-20-20: Cứ sau 20 phút, hãy nghỉ giải lao 20 giây (hoặc lâu hơn) và nhìn vào một vật cách xa 20 feet. Điều này giúp mắt có cơ hội nghỉ ngơi và tập trung lại để có thể giảm thiểu các triệu chứng mỏi mắt như đau đầu và khô mắt.

DỪNG THÊM: Thuốc nhỏ mắt không kê đơn có thể giúp làm trơn và dịu mắt khô, mắt ngứa. Nên thử dùng nước mắt nhân tạo không chứa chất bảo quản, an toàn hơn cho mắt nhạy cảm.

Nếu mắt bạn vẫn gây phiền

Hãy xin khám mắt với bác sĩ nhãn khoa để có thể giúp tìm ra tình trạng mỏi mắt của bạn có phải do vấn đề về thị lực như loạn thị hay lão thị (mất khả năng tập trung vào các vật thể ở gần) hay không. Bác sĩ có thể đề xuất các giải pháp thay thế như kiếng đọc sách, loại kiếng áp tròng khác hoặc thuốc nhỏ mắt theo toa.

PHỤ THÊM: Hãy hỏi bác sĩ xem bạn có thể đeo anti-fatigue lenses (kiếng chống mỏi mắt) không, loại kiếng này được thiết kế để tăng nhẹ độ mạnh ở đáy kiếng để mắt bạn không phải căng thẳng quá nhiều khi thực hiện các nhiệm vụ ở cự ly gần như đọc chữ in nhỏ.

Ngày lễ Mẹ

Ngày lễ Mẹ lại về, thế nhân rộn ràng với bao lời chúc, với hoa tươi và những món quà... Những người con lại có phút giây xao lòng hay chạnh lòng nghĩ về Mẹ, tưởng nhớ Mẹ. Những nghệ sĩ lại viết thêm bài nhạc, bài văn hay bài thơ mới về chủ đề Mẹ. Đời sống hiện đại hôm nay vô cùng hối hả và bận rộn, nhiều khi con người ta vô tình lơ đãng quên đi ơn nghĩa Mẹ Cha. Ngày lễ Mẹ là một ngày lễ đầy tính nhân văn cao cả, giúp đánh động tâm mọi người, nhắc nhở mọi người nhớ về Mẹ (về đấng sinh thành nói chung).

TIỂU LỤC THÂN PHONG
GEORGIA, USA

Ngày lễ Mẹ ở Mỹ vào ngày Chủ Nhật, tuần thứ hai của Tháng 5, đã được quy định thành luật từ năm 1914 bởi Tổng thống Woodrow Wilson. Thế giới có nhiều quốc gia có ngày lễ Mẹ nhưng khác ngày và khác truyền thống, tuy nhiên nhìn chung là đều tôn vinh người Mẹ. Việt Nam không có ngày lễ này nhưng có lễ Vu Lan. Lễ Vu Lan cũng có thể xem như là lễ Mẹ, ngày lễ

tưởng nhớ Mẹ hiện tiền cũng như Mẹ quá vãng, tưởng nhớ cả cửu huyền thất tổ.

Lễ Vu Lan vốn xuất phát từ tích Mục Kiền Liên của nhà Phật, là một ngày lễ vừa có tính truyền thống vừa pha tính dân gian... Người dân Việt ngày xưa rất thật thà, rất tâm thành, thương Cha Mẹ biểu hiện bằng hành động:

“Đêm đêm con thắp đèn trời

Cầu cho cha mẹ sống đời với con”

Và việc thể hiện lòng yêu thương Cha Mẹ cũng rất thiết thực, rất cao cả

“Đói lòng ăn hạt chà là

Để cơm nuôi mẹ, mẹ già yếu răng”

Hột chà là làm sao mà ăn được? Nhưng với người con có hiếu thì chẳng việc gì mà không thể, sẵn sàng làm mọi việc vì Mẹ. Người dân quê không biết sáo ngữ, không văn vẻ bóng bẩy, chẳng miêng lưỡi nhiều. Người dân quê rất đơn giản, thật thà chất phác, thậm chí quê mùa, nhưng đằng sau những lời nói bình dị, những việc làm thông thường ấy là sự yêu thương đậm thấm và sâu sắc, là một tâm hồn mãi cảm rung động.

Trong giai thoại thiên của Nhật Bản có một câu chuyện về Mẹ rất hay, rất nhân bản. Chuyện kể rằng:” Có anh thanh niên nọ học Phật đã lâu, anh ta muốn biết Phật là gì, Phật là ai... nên cất công đi khắp nơi để học hỏi. Ngày tháng dần qua mà anh ta vẫn không hiểu ra, cho đến một hôm anh ta gặp một vị thiền sư và vị ấy bảo anh ta hãy quay về nhà và người đầu tiên anh ta gặp ấy chính là vị Phật. Anh ta nghe lời quay về, khi về đến nhà, thấy người Mẹ mừng rỡ ra mở cửa trong khi chân còn mang đôi

dép lộn. Anh ta chợt ngộ rằng: Mẹ chính là một vị Phật!”. Câu chuyện này cũng có ý nghĩa gần với câu ca dao của Việt Nam:

“Tu đâu cho bằng tu nhà

Thờ cha kính mẹ ấy là chân tu”

Ở đây không nói chuyện tu cao thấp, cái ý chính: Cha Mẹ cũng chính là Phật trong nhà, trước khi muốn tu đạo thì phải có hiếu, trước khi muốn thành vị gì thì cũng phải là một người con hiếu trước đã! Đạo Phật là đạo hiếu, phải có hiếu làm nền móng sau đó mới có thể phát triển những mặt khác.

Nước Việt là nước văn minh nông nghiệp lúa nước, con người sống quây quần trong những cộng đồng làng, xã, dòng tộc... rất ít khi rời xa nơi chôn nhau cắt rốn, nếu đi ra khỏi làng đã cho là xa; đi khỏi tỉnh lại xa hơn; đi khỏi miền thì xa lắm. Nếu một ai đó vì điều gì đó mà phải đi xa, mỗi chiều về nhớ Mẹ thì trong lòng buồn không biết bút mực nào tả nổi

“Chiều chiều ra đứng ngõ sau

Nhớ về quê mẹ ruột đau chín chiều”

Các bà Mẹ trên đời đều vĩ đại cả, theo như một danh nhân phương Tây từng nói:” Mẹ là món quà tuyệt vời nhất mà thượng đế ban tặng cho loài người”. Dân gian ta thì thiết thực hơn, gần gũi hơn, thân mật hơn:

“Mẹ già như chuối ba hương

Như xôi nếp một như đường mía lau”

hoặc đơn giản hơn nữa:

“Không chi bằng cơm với cá,

không gì bằng má với con”.

Người Mẹ thân thiết, ngọt ngào

và thơm tho như chuối ba hương. Mẹ như đường mía lau, như bát cơm với cá... Không còn gì gần gũi hơn và thiết yếu hơn những món trên. Mẹ, chính là người tạo ra những món trên và cũng là hiện thân như những thứ ấy. Những đứa con lớn lên nhờ những món này, nhờ sự mang nặng đẻ đau, nhờ sự chăm sóc của Mẹ. Những đứa con lớn lên, đủ lông đủ cánh bay xa bốn phương nhưng có mấy ai quên: chuối ba hương, đường mía lau, bát cơm có cá kho... hay nói cách khác có ai quên được người Mẹ tận tảo sớm hôm để rồi có mình hôm nay! Cũng người dân quê, cái tình, cái nghĩa, cái tâm hồn luôn mãi nhớ Mẹ, thương Mẹ:

“Mẹ già như chuối chín cây

Gió lay mẹ rụng con rày mồ côi”

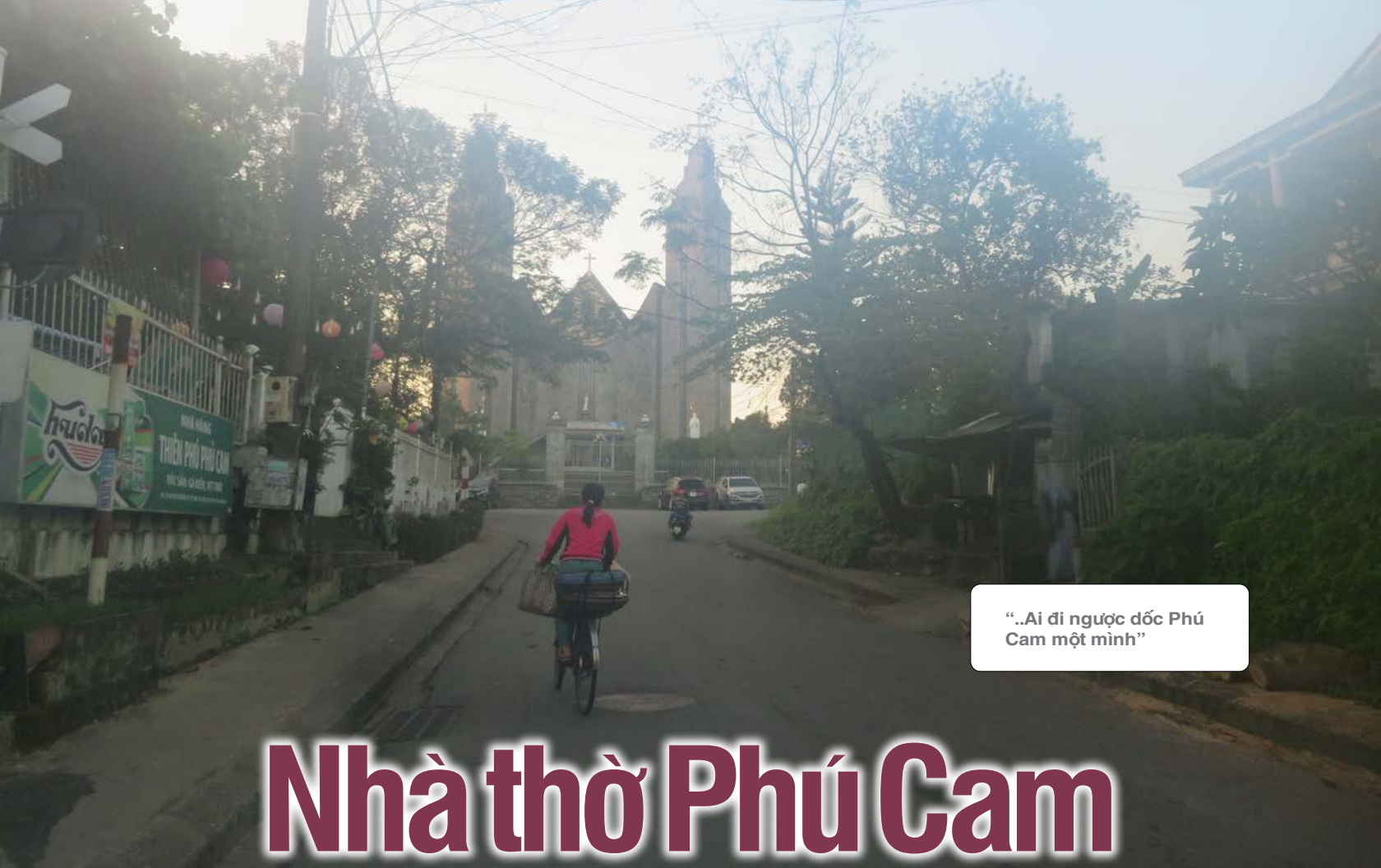
Mẹ là một đề tài vô tận, một nguồn cảm xúc vô biên để cho thế nhân sáng tác. Đã có vô số những bản nhạc, bài thơ, tác phẩm văn, tranh, ảnh, tượng... về Mẹ và sẽ có những sáng tác mới vẫn đang và sẽ tiếp tục tôn vinh người Mẹ, ca tụng Mẹ. Dẫu có thể nào đi nữa cũng khó mà diễn tả hay nói cho trọn công lao của Mẹ (cha mẹ nói chung). Những sáng tác của người nghệ sĩ chỉ là nét chấm phá, chỉ là phản ánh được từng khía cạnh nào đó mà thôi. Làm sao có thể mô tả trọn vẹn được? Biển cả mênh mông không thể dùng chung rượu mà lường; hư không bao la, không thể dùng thước thợ may để đo. Ai đó đã viết nên câu này (giờ thường thấy ở những dòng thư pháp):

“Nước biển mênh mông không đong đầy tình mẹ

Mây trời lồng lộng không phủ kín công cha”

TLTP

ẤT LẠNG THÀNH, THÁNG NGÀY NHỚ MẸ

“..Ai đi ngược dốc Phú Cam một mình”

Nhà thờ Phú Cam

Có thể nói rằng dốc Phú Cam và nhà thờ Phú Cam - Huế là một góc rất riêng, một góc mang dáng dấp 4 mùa, mang màu sắc 3 miền và mang cả cái hồn Đông Tây Kim Cổ trong đó.

HỖ TƯỚC

“ (...) Chợ chiều bên Ngự chưa tan/ Ai đi ngược dốc Phú Cam một mình”, hồi học cấp ba, tức trung học phổ thông, không hiểu sao tôi lại rất thích cặp lục bát này của nhà thơ Nguyễn Duy, cứ mỗi khi đọc đến, hình như cả một Huế buồn hiện ra trước mắt với gam màu xám trầm, với chút buồn thê thiết, với chút lãng mạn mang vết dấu tổn thương nào đó từ vô thức. Đường như Huế trong tôi chưa bao giờ lạnh lặn,

Huế mang vẻ đẹp của một người đẹp giấu nổi bi thảm đời mình trong dáng bộ kiêu kỳ và trầm tĩnh... Sau này, tôi mới hiểu rằng Phú Cam đẹp, nó khiến cho Nguyễn Duy bật thành thơ cũng dễ hiểu.

Có thể nói rằng dốc Phú Cam và nhà thờ Phú Cam - Huế là một góc rất riêng, một góc mang dáng dấp 4 mùa, mang màu sắc 3 miền và mang cả cái hồn Đông Tây Kim Cổ trong đó. Nói thì nghe có vẻ hơi ngoa nhưng sự thật là vậy. Nếu người ta chịu để ý, hiếm có nơi

nào, con dốc nào lại thân thiện và đẹp như Phú Cam.

Dấu ấn đầu tiên đập vào mắt tôi, đương nhiên là nhà thờ Phú Cam, trong một đêm mùa Đông, chưa đến dịp lễ Giáng Sinh, Huế mưa tầm tã, từ cửa sổ khách sạn đối diện tôi nhìn sang sân giáo đường, một sân nước lênh láng và lạnh, một vài người cầm dù đi dưới đèn vàng, một con đường hun hút sâu về phía sau nhà thờ, một con đường kéo về phía núi, và ngoài kia là tiếng còi tàu, tàu hỏa

xuất phát từ ga Huế, ra đến đây chừng gần 1000 mét theo đường chim bay và tốc độ vẫn còn rất thấp, đi dọc theo đường dốc Phú Cam, có những hàng cây, một chút sông An Cựu thoáng qua và một vài quán ăn rất chất Huế như bánh canh cua, bún bò Huế, cơm hến và vài món có chút lạc điệu ở xứ này nhưng lại mang phong vị Sapa.

Đặc biệt nhất với tôi, có lẽ là một số căn nhà cũ đối diện khách sạn, nó vẫn giữ nguyên nét nghèo cổ xưa, tức nhà lợp ngói bò, lợp tôn và nhỏ,

chật, nằm cheo leo bên sườn dốc. Chiều chiều, chủ nhà bắc một cái bàn gỗ ra trước hiên để bán heo quay lá mắc mật, tức món heo quay chỉ có ở Lạng Sơn và một số tỉnh miền núi phía Bắc.

Từ khách sạn đối diện sân nhà thờ Phú Cam, nhìn sang bên kia đường, dường như có một góc Sapa đang hiện hữu ở đó với một vài người dân tộc thiểu số, nghèo khổ, thích nhâm nhi rượu gạo và đang nhắm đến mấy miếng tai mũi heo quay, những thứ khác người ta dành để bán. Điều đó khiến bạn nhớ tới những người H'Mong trưa nắng chang chang tay ôm chiếc đầu heo quay, tay dắt sợi dây buộc một con heo con đi lang thang dưới nắng và họ hình như cũng chưa biết đi đâu, cứ đi như vậy, có khi về bản,

có khi gặp một bạn rượu thì lại cùng sà vào quán, mang chiếc đầu heo quay ra để uống rượu. Một cách sống không quan tâm lắm đến tương lai và cũng không biết sợ tương lai là gì, vừa lì lợm vừa dễ thương, hồn nhiên như đất, như cây trên núi...

Cái hay là giữa thành phố, giữa một nơi không hề có người H'Mong nhưng bạn lại gặp một góc hiên mà cái góc hiên đó tự dừng lại cho bạn cảm giác tí tặn miền Bắc xa xôi, chỉ chừng đó thôi cũng đủ để bạn ngồi cả ngày ngắm và chiêm nghiệm cái góc phố lạ ấy nếu bạn vẫn còn đang lười biếng đi đâu.

Ngay trong khuôn viên khách sạn mà tôi quên mất tên, chỉ nhớ rằng khách sạn này nằm đối diện, hơi xéo phía trước

nhà thờ Phú Cam và trong sân khách sạn có quán cà phê, nhà hàng, có cả một khu chợ ẩm thực nho nhỏ. Ở đây, bạn có thể gặp đủ sắc màu Huế, vì hầu hết giáo viên và công chức Huế chiều chiều kéo đến đây ăn uống, nhậu nhẹt, nhưng phong cách ăn nhậu của người Huế không ồn ào lắm nên nhìn cũng hay hay.

Đi bộ một đoạn, băng qua đường ray tàu hỏa là gặp cơ man các quán ăn, nói là cơ man vì không khí luôn cho bạn cảm giác quán ăn quá xá là nhiều, kỳ thực chỉ có mấy quán thôi, khách ra vào khá là đông đúc ở đây thuộc dạng ngon có tiếng của thành phố Huế và các quán khác cũng vậy. Hầu như các quán ngon đều đổ về đây.

Sau khi bạn ăn uống và cảm thấy yên bụng để đi bộ, bạn lại lội ngược dốc Phú Cam, vào sân nhà thờ ngồi tĩnh lặng. Cái tĩnh lặng ở đây hình như không giống cái tĩnh lặng mà người ta thường định nghĩa. Bởi từ sân nhà thờ dõng ra ngoài, bạn thấy đời sống trôi qua trước mắt với đủ các sắc màu, nhất là các quán cà phê cóc gần sân nhà thờ.

Và bạn có thể ngắm khu nhà thờ đẹp tráng lệ, lộng lẫy này một chút rồi chiêm nghiệm về chiến tranh, bởi nơi đây vẫn lưu dấu trận Mậu Thân 1968.

Vì năm 1967, nhà thờ Phú Cam xây dựng, đến 1968 thì bị pháo kích, bị đạn phá còn trơ xương bộ khung, cũng từ chính bộ khung này, người ta tiếp tục xây dựng nhà thờ và ngôi giáo đường này đứng sừng sững như một chứng tích thời gian cho đến ngày nay.

Có dịp đến và thể nghiệm nơi đây vài hôm, nếu gặp trời mưa thì càng thú vị, lúc đó, bạn mới thấu được cái lạnh se se rất lạ của xứ Huế về đêm, sương sớm chiều tà. Và không chừng, bạn sẽ thấy yêu Huế hơn, yêu thiên nhiên, yêu cảnh vật và yêu con người hơn cho dù ở nơi nào.

Xin cầu chúc các bạn có một chuyến đi Huế thật vui vẻ, sâu lắng và mãn nguyện!

Bài và hình HT

Một góc nhà thờ Phú Cam

Các viên gạch (tiles) - khi lát nền nhà và lát tường phòng tắm - thường tiếp giáp với nhau bằng một lớp vữa (grout) nhỏ. Tiles và grout sẽ bám bụi và chất dơ theo với thời gian. Không dễ kiếm được chất tẩy rửa có thể loại bỏ được nấm mốc và chất dơ hoàn toàn khỏi gạch và grout, và cũng có thể rất tốn kém. Sau đây là một số lựa chọn đã thử và thấy làm trắng grout, làm sạch gạch mà không cần kỳ cạo nhiều. Trước khi sử dụng bất kỳ chất tẩy rửa nào, hãy đọc kỹ nhãn: Một số loại không thể sử dụng trên đá (stone) hoặc trên một số loại grout.

Làm sạch tiles và grout

LỰA CHỌN HÀNG ĐẦU

Goo Gone Grout and Tile Cleaner

\$8

Bình xịt tạo bọt này làm trắng grout và làm sạch gạch trong khoảng 2 phút, với mức giá chỉ bằng một nửa so với nhiều loại khác. Có mùi hương nhẹ nhàng, tươi mát.

HẠNG NHÌ

Clean-eez Grout-eez Tile and Grout Cleaner

\$22

Grout-eez làm cho cả gạch và grout trắng hơn đáng kể. Nhưng chỉ nên sử dụng nơi sàn nhà vì chất lỏng và trong này, khi xịt lên tường, sẽ nhỏ giọt trên tường, gây dơ và làm khó lau chùi hơn.

SẠCH NHƯNG NẶNG MÙI

Clorox Plus Tilex Mold & Mildew Remover

\$5.49

Loại phun xịt mạnh này làm sạch gạch mà không cần chà xát. Nhưng có mùi quá nhiều thuốc tẩy, không dễ chịu khi sử dụng.

TỐT CHO STONE TILE

Black Diamond Ultimate Grout Cleaner

\$15

Làm sạch grout khoảng 3 phút trong một số thử nghiệm; nhưng thử nghiệm khác lại thấy không mấy ấn tượng với kết quả. Sản phẩm này được dán nhãn là an toàn khi sử dụng trên stone tiles.

BIỆM HỌA

Ban tuyên giáo CSVN đang phát động phong trào vẽ cờ lên mái nhà để thể hiện tinh thần "yêu nước". Phong trào kỳ quái này được các tỉnh miền Bắc như Nghệ An, Thanh Hóa, Hà Tĩnh... hưởng ứng mạnh, với sự cổ động rùm beng của các kênh truyền

Mua bằng cấp giả dễ
như mua...rau

Vấn nạn **bằng cấp giả**

NGUYỄN SINH
SÀI GÒN - VN

Mua bán bằng cấp dễ như mua... rau

Chỉ cần gõ vài từ khóa “làm bằng cấp giả” trên Google hay Facebook, sau vài giây, người ta sẽ nhận được hàng chục nghìn kết quả là những group (hội nhóm) và website liên quan: “Làm bằng toàn quốc”, “Dịch vụ làm giấy tờ giả các loại, phôi thật giá rẻ”; “Nhận làm bằng cấp phôi gốc giá rẻ”... Trên các trang mạng, những nhóm này với số lượng thành viên có khi tới hàng chục nghìn người thường để chế độ công khai cùng số hotline hoặc Zalo, sẵn sàng nhận thực hiện mọi nhu cầu,

từ bằng đại học, thạc sĩ, tiến sĩ đến cà-vẹt xe máy, xe hơi, sổ hồng sổ đỏ, các loại chứng chỉ, căn cước công dân... Hầu hết các đường dây hoạt động trong lĩnh vực này đều có quy mô lớn và được tổ chức với hệ thống mạng lưới chân rất phức tạp.

Chúng tôi tìm vào Facebook và liên hệ với fanpage có tên “Làm bằng xin việc”, đặt vấn đề muốn làm bằng đại học. Lập tức người chủ trang báo giá 4 triệu VNĐ cho 1 tấm bằng, có kèm bằng điểm và nói: “Anh/chị muốn làm bằng trường đại học nào cũng có và muốn tốt nghiệp loại gì cũng được”. Sau đó, người này đề nghị khách

cung cấp tên tuổi, ảnh thẻ 3x4 và tiền đặt cọc trước 300 nghìn VNĐ. Nhằm tạo lòng tin, chủ trang còn gửi cho chúng tôi một loạt hình ảnh tin nhắn giao dịch mua, bán các loại bằng cấp giả...của họ với các khách hàng trước đó. Đồng thời hứa sẽ đem bằng giả đi công chứng trước và gửi kèm khi “ship” hàng “bảo đảm như thật, không ai phát hiện được”!.

Qua tìm hiểu ở các nhóm chuyên mua bán bằng cấp, giấy tờ giả trên mạng, chúng tôi nhận thấy để có được một tấm bằng hay 1 loại giấy tờ giả khá nhanh. Bên bán đều cam kết “sử dụng phôi thật do các trường

đại học tuồn ra”. Khi khách ưng ý, bên bán yêu cầu khách gửi mẫu thông tin gồm: Họ tên, ngày tháng năm sinh, nơi sinh, giới tính, loại bằng, trường, ngành, xếp loại học lực... theo nhu cầu. Tiếp đó, những thông tin này được họ sử dụng các loại máy móc hỗ trợ như máy in màu, photocopy, máy dập chữ và nhiều công cụ khác in ra là xong. Thời gian giao hàng nhanh chậm tùy yêu cầu khách. Thường, người bán hẹn giao giấy tờ trong 4-5 ngày, nhưng nếu người mua muốn nhanh hơn chỉ cần tăng số tiền lên chút đỉnh có thể nhận giấy tờ trong 1-2 ngày.

“Chạy bằng” để thăng tiến

Lâu nay, các dịch vụ làm bằng cấp giả là vấn đề nhức nhối trong xã hội Việt Nam. Dịch vụ này không chỉ phản ánh hiện thực nhu cầu ngày càng nhiều mà còn dẫn tới những hệ lụy tai hại, đặc biệt với số người là cán bộ, công chức đang nắm giữ quyền lực trong tay. Lý do vì trong vô số phương cách để nhanh chóng thăng tiến sự nghiệp, việc mua lấy những tấm bằng cấp giả là phương án hữu dụng, được nhiều người “ưa thích”. Bởi trên thực tế, việc học hành đằng hoàng để có cho mình một tấm bằng như ý phải trải qua chặng đường dài,

tốn kém nhiều kinh phí, thời gian mà còn cả sự cố gắng rất nhiều. Ngược lại, chỉ cần bỏ ra một khoản tiền nhỏ, người ta sẽ có ngay một tấm bằng tùy nghi sử dụng, không mất nhiều công sức.

Ai cũng rõ với những tấm bằng không tương xứng năng lực, trình độ, những kẻ sử dụng bằng giả sẽ có thêm điều kiện nhanh chóng tiến thân. Càng nguy hiểm hơn khi bọn này được xếp ngồi vào những chiếc ghế quan trọng trong hệ thống chính quyền, nhà nước. Dĩ nhiên khó tin được một kẻ năng lực kém cỏi có thể đưa ra những mệnh lệnh, chủ trương đúng đắn và với những người dùng bằng cấp giả

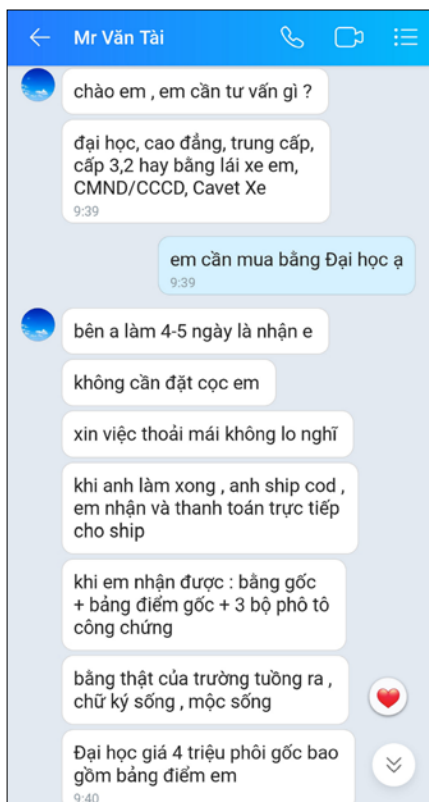
để tiến thân cũng không dễ gì họ để kẻ khác có điều kiện vươn lên chiếm lấy chiếc ghế đang ngồi của mình.

Trong khi ấy ở VN ngày nay với quan điểm “tiêu chuẩn hóa”, chức vụ này, chiếc ghế kia cần phải có một thứ bằng cấp cụ thể đã được nâng lên thành luật càng thúc đẩy chuyện mua bán bằng cấp giả trở thành... phong trào. Từng có đủ trò ma mãnh và hình thức bịp bợm trong mua bán bằng cấp mà nghiêm trọng nhất là hình thức “bằng thật, học giả”. Từng có những trường Đại học, Viện này Viện kia mang danh nghĩa quốc gia cố tình lách luật, hàng năm đào tạo từ xa cho ra mấy

nghìn thạc sĩ, tiến sĩ. Cứ vậy mà xã hội vàng thau lẫn lộn, bằng thật bằng giả, người thật người giả rất khó phân biệt. Thật trớ trêu khi thỉnh thoảng qua thông tin báo chí, người ta biết được không ít cơ quan, ban ngành đã và đang có một số lượng lớn các thạc sĩ, tiến sĩ... kiểu này. Thậm chí có những ông/bà tự phờ phạc bản thân mình với những tấm card visit ghi rõ học hàm cao vút, nhưng thực tế còn chưa qua hết bậc...trung học!

Làm gì trước vấn nạn?

Ông Nguyễn Thành Long, giảng viên một trường Đại học ở quận 7 (Sài Gòn) nhận xét: “Nạn

Tin nhắn trao đổi mua bán bằng giả

Bằng cấp giả muốn loại nào cũng có

“Sư phụ” Thích Chân Quang (Vương Tấn Việt) và tấm bằng tiến sĩ giả do trường ĐH thật cấp đang gây âm ỉ dư luận cả nước.

bằng cấp giả xuất phát từ nguyên nhân chính là tâm lý xã hội chúng ta thường nặng tiêu chí bằng cấp, dẫn tới chuyện nhiều người tìm mọi cách chạy chọt để sớm có những tấm bằng này. Tôi biết hiện nay việc xác minh văn bằng, chứng chỉ chủ yếu thực hiện ở

một số cơ quan nhà nước, còn với các công ty, doanh nghiệp tư nhân ít khi tìm hiểu xác minh thật, giả. Đây là kẻ hở lớn cho những kẻ sử dụng bằng cấp giả. Thêm nữa, trước nay chính quyền, nhà nước VN xét xử những kẻ mua bán, sử dụng bằng cấp giả còn chưa kiên

quyết. Để giải quyết vấn nạn này tôi nghĩ phải xử từ gốc. Do vậy ngoài việc điều tra, xét xử với những bản án nghiêm khắc dành cho các đường dây làm bằng giả thì cần xác minh, tìm cho ra những người đặt mua bằng giả xem họ sử dụng vào những mục đích

nào? Mỗi họa mà những người dùng bằng giả gây ra cho xã hội, dù để tiến thân, hợp thức hóa danh phận hay nhằm lừa đảo, lòn bịp thiên hạ... đều là những hành vi gian trá rất nghiêm trọng!”

NS

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

CHUYỆN TRÒ VỚI THẦY THUỐC (TẬP 1 & 2)

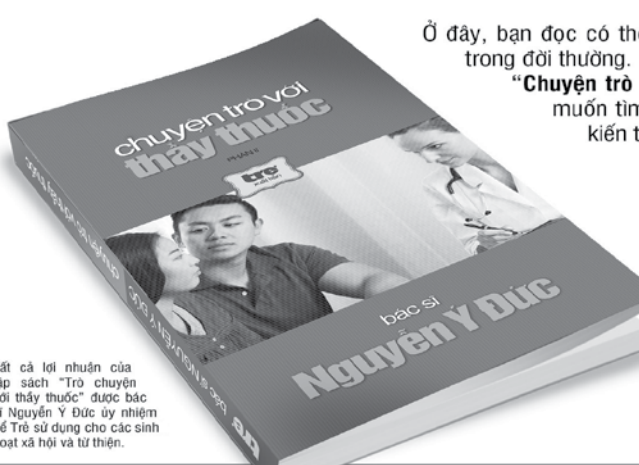
Trẻ xin hân hạnh giới thiệu “Chuyện trò với thầy thuốc” Tập 1 & 2 vừa mới phát hành.

Ở đây, bạn đọc có thể tìm thấy những kiến thức đa dạng trong đời sống, rất thiết thực trong đời thường.

“Chuyện trò với thầy thuốc” tập 1 & 2 sẽ là một cẩm nang quý báu cho bạn muốn tìm những câu giải đáp y khoa thiết thực trong đời sống và bổ sung kiến thức về sức khỏe.

Là món quà tặng vô giá đến những thân nhân cao tuổi.

MUA SÁCH XIN LIÊN LẠC
TEL: 972.675.4383 | EMAIL: INFO@TRENNEWS.NET
MUA TẠI TÒA SOẠN: 3202 N. SHILOH RD., GARLAND, TX 75044
GỬI VỀ NHÀ: GIÁ \$15 (CỘNG CƯỚC PHÍ)
MUA QUA AMAZON.COM VỚI GIÁ \$20/CUỐN

Tất cả lợi nhuận của tập sách “Chuyện trò với thầy thuốc” được bác sĩ Nguyễn Ý Đức ủy nhiệm để Trẻ sử dụng cho các sinh hoạt xã hội và từ thiện.

Tính năng cứu sinh của smartwatch

Những tính năng này trên đồng hồ thông minh có thể giúp bảo vệ bạn trong trường hợp khẩn cấp. Nếu chưa có một chiếc đồng hồ thông minh, cũng nên biết thêm để có thể giúp bạn có ý định mua cho mình một chiếc.

Nó phát ra âm thanh báo động khi bạn gặp rắc rối

Đồng hồ thông minh ngày càng có khả năng cảm nhận tốt khi bạn cần trợ giúp. Đồng hồ (loại mới) của Apple, Garmin, Google và Samsung có gyroscope (con quay hồi chuyển) và accelerometer (gia tốc kế) có thể phát hiện té ngã. Nếu bạn bị té ngã, đồng hồ sẽ rung và phát ra âm thanh báo động. Nếu bạn xác định rằng mình ok - thường trong vòng 60 giây - thì âm thanh báo động sẽ ngưng. Nếu không, đồng hồ sẽ cảnh báo cho các dịch vụ khẩn cấp hoặc liên lạc với địa chỉ khẩn cấp của bạn. Tương tự, một số đồng hồ phát hiện khi bạn gặp tai nạn xe hơi và gọi 911. Nếu bạn cần thu hút sự trợ giúp từ những người khác ở gần, Apple Watch Ultra cũng có thể phát ra tiếng còi nếu bạn nhấn và giữ nút Action.

Nó có thể cho những người thân yêu biết bạn vẫn ổn

Bạn muốn chắc chắn rằng một thành viên trong gia đình hoặc bạn bè biết bạn đã về nhà an toàn? Google Pixel Watch 2 có tính năng Safety Check; bạn có thể bật tính năng này trước khi lái xe đường xa hoặc đi bộ đường dài. Tính năng này đặt “check-in timer” để thông báo cho người liên hệ khẩn cấp của bạn nếu bạn không đến một nơi theo kế hoạch đã định trước. Người đeo cũng nhận được lời nhắc trước khi hết giờ Safety Check để bạn có thể xác nhận rằng mình ok nhưng chỉ cần thêm thời gian. Nếu bạn không phản hồi, đồng hồ sẽ tự động cảnh báo người liên hệ được bạn chỉ định và cho người đó biết vị trí thực của bạn.

Nó có thể cung cấp quyền truy cập nhanh vào thông tin y tế quan trọng

Medical ID (Thẻ y tế) cung cấp thông tin về bạn, như tình trạng dị ứng và các bệnh tật, có thể quan trọng trong trường hợp khẩn cấp. Bạn có thể thiết lập Medical ID trong Health app trên iPhone để thông tin tương tự cũng có sẵn trên Apple Watch của bạn. Bằng cách đó, đồng hồ của bạn có thể gửi thông tin y tế của bạn trực tiếp đến các dịch vụ khẩn cấp khi bạn gọi điện thoại hoặc nhấn tin cho 911, hoặc người đang chăm sóc bạn có thể xem thông tin đó trên đồng hồ bạn đeo ở cổ tay. Để thiết lập Medical ID của bạn trên iPhone, hãy vào Settings, sau đó chọn Health.

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!! **Good news! Mua 10 lbs, tặng 1 lb !**

“kỹ thuật” nấu với tôm khô

MY ANN HA : Mẹ em rất thích chú Don, lần nào cũng dặn mua cho chú Don. Mấy năm nay rằng Mẹ yếu nên dặn em ngâm tôm và xay bằng máy xay sinh tố. Em làm biếng không ngâm, bỏ vô xay thì nó lều keng keng như xay cục gạch. Món này nấu canh rau dền rất thơm, nhưng không rõ lần nào em nấu cũng bị mặn, anh Don chỉ em bí quyết đi...

Mở tin nhắn ra thấy “Mẹ em rất thích chú Don...” làm anh giật mình :) Nấu ăn ngon thì không thể “làm biếng” được em gái à. Phải nghe lời Mẹ dặn. Em cần phải ngâm tôm trong nước ấm chừng vài phút, khi xay rất nhẹ nhàng, không kêu “keng keng” nữa, lý do tôm đã sấy rất khô. Chỉ xay vài giây là tôm sẽ tươi thành sợi ngay, nấu gì cũng ngon, nhất là bún riêu.

Anh Don không có bí quyết gì, nhưng em nhớ tôm khô Louisiana là tôm thiên nhiên, thịt sẽ ngọt hơn và có vị mặn của biển, do vậy khi nêm cần giảm muối. Nên nếm thử trước khi thêm các gia vị khác.

HỒNG PHƯƠNG : Hôm Tết cháu mua cho cả nhà, mỗi người 4 lbs tôm khô của chú Don. Nhưng giờ cuối cả nhà đổi ý, rủ nhau về Việt Nam ăn Tết, hôm nay tôm khô vẫn còn, ăn củ kiệu hoài cũng ngán. Chú Don có biết nấu được món gì nữa không?

Không rõ sao dạo này anh Don lên giá, ai cũng hỏi về bí quyết nấu nướng là sao? Tôm khô làm được vô số món chứ đâu phải chỉ trộn củ kiệu đâu hả cháu? Nấu tất cả các loại canh đều ngon, như: rau dền, mồng tơi, khổ qua, bí, mướp v.v... Tuyệt vời nhất là bún riêu, và các món ăn chơi, ngoài ra cháu có thể làm Muối tôm, Tôm khô rim nước mắm, Sa tế tôm khô, Tôm khô kho quẹt, Tôm khô rang muối, Bắp xào tôm khô, Tôm khô xào, Tôm khô sốt cà chua, Bánh quy tôm khô, Cơm ngũ sắc tôm khô, Thịt rim tôm khô, Tôm khô sả ớt, Gỏi rau càng cua tôm khô, Gỏi tôm khô dưa leo, Gỏi xoài tôm khô v.v... và còn nữa mà anh Don chưa biết. Chúc cả nhà ngon miệng!

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về
tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

HIỆN CHỈ CÒN 2 LOẠI: VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

MADE IN LA, USA

**SỨC KHỎE
LÀ VÀNG!**

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

**10 LBS
TẶNG 7**

MADE IN USA

**FREE
SHIPPING**

5 lbs trở lên

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

WWW.TOMKHOUS.COM

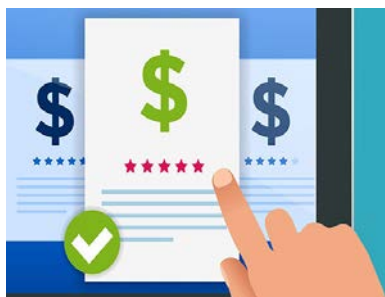
4

người trong một gia đình tại Grand Prairie, Texas đã bị thiệt mạng khi một xe hơi có dấu hiệu đang đua xe tốc độ trên xa lộ đụng phải. Hai thanh niên đua xe và gây tai nạn đã bị bắt và bị truy tố.

2.9%

là tỉ lệ lạm phát mới nhất tại Mỹ theo báo cáo từ Bộ Lao Động. Đây là tỉ lệ dưới 3% lần đầu tiên kể từ năm 2021 và mở đường cho ngân hàng liên bang hạ lãi suất trong lần họp tới.

4

đến 6% phân lời cho các tài khoản CD ngắn hay dài hạn tại các ngân hàng khác nhau. Giới tài chánh khuyến khách hàng có thể chốt lại các phân lời cao cho CD trước khi ngân hàng liên bang giảm lãi suất.

141

cán bộ cấp trung ương đảng đã bị kỷ luật, cách chức hay bắt giữ trong thời gian qua tại Việt Nam, bao gồm cấp phó thủ tướng, bộ trưởng, tướng lãnh công an quân đội... trong một cuộc thanh trừng nội bộ đảng cộng sản Việt Nam.

3

khuyến cáo từ giới chức trách trước tình trạng trộm cắp hay ăn cướp các khách hàng rút tiền từ ngân hàng là, quan sát những điều khả nghi trước ngân hàng hay ngoài bãi đậu xe, chú ý nếu có xe theo mình từ ngân hàng và không để tiền mặt trong xe sau khi rút tiền.

37

ngàn đô la là mức phạt với các hành khách hàng không ngang ngược, gây chuyện trên phi cơ theo đề nghị từ FAA. Các chuyến bay bị trễ nải hay hủy bỏ, phi cơ chật cứng và hết chỗ để hành lý, ghế ngồi gò bó... đã góp phần làm hành khách dễ nổi nóng và gây sự trên phi cơ dù có thể bị phạt tiền hay bị cấm bay

3

huy chương vàng điển kinh tại Olympic vừa qua, Gabby Thomas là một trong những lực sĩ hiếm hoi đạt được thành tích này. Gabby, 27 tuổi là cựu sinh viên Harvard và tốt nghiệp cao học về dịch tễ học tại đại học Houston.

15%

là mức sụt giảm số sinh viên ghi danh theo học đại học so với 10 năm trước, theo báo cáo từ Yrefy. Học phí tăng cao và nhiều gia đình đã không kham nổi học phí cùng các chi phí đại học.

3

buổi biểu diễn của Taylor Swift tại thủ đô Vienna của Áo đã hủy bỏ vì âm mưu khủng bố. Các trình diễn của Swift tại London được cho biết sẽ có các lực lượng đặc nhiệm chống khủng bố tham gia bảo vệ cùng cảnh sát Anh.

Xin Đừng Quên Tôi

“Tù Nhân Lương Tâm” (POC: Prisoner of Conscience), thuật ngữ được Peter Benenson đưa ra vào những năm 1960 để cập đến bất kỳ cá nhân nào bị giam cầm vì niềm tin chính trị, tôn giáo hoặc vì lương tâm, nguồn gốc dân tộc, giới tính, màu da, ngôn ngữ, nguồn gốc quốc gia hoặc xã hội...

Cộng sản Việt Nam đang có hàng trăm tù nhân như thế, họ có thể bị bỏ tù vì bất cứ lý do nào, thậm chí chưa kịp có tên trong định nghĩa của Peter Benenson, như dạy học sinh hát một bài nhạc thể hiện lòng yêu nước trong trường hợp thầy giáo Nguyễn Năng Tĩnh...

Nguyễn Trí Doãn

Sinh năm 1979
tại Khánh Hòa
Bị bắt: 01-01-2021
Án tù: 7 năm và 3 năm quản chế

Trương Châu Hữu Danh

Sinh năm 1982
Bị bắt: 16-12-2020
Án tù: 4 năm

Đoàn Kiên Giang

Sinh năm 1985
Bị bắt: 20-04-2021
Án tù: 3 năm.

Ngại...

Bộ Công an CSVN vừa đề nghị truy tố 13 bị cáo trong vụ án vi phạm đầu thầu, đưa /nhận hối lộ xảy ra tại Sở Y tế Bắc Ninh và Công ty AIC (Chủ tịch AIC là bà Nguyễn Thị Thanh Nhân, hiện đang bỏ trốn).

Trong các bị cáo, nổi bật nhất là 2 cựu lãnh đạo Bắc Ninh là Nguyễn Nhân Chiến (cựu Bí thư Tỉnh ủy) và Nguyễn Tử Quỳnh (cựu Chủ tịch tỉnh) bị cáo buộc có vi phạm trong việc để các Công ty Sông Hồng và Công ty AIC trúng 6 gói thầu thiết bị y tế tại 6 bệnh viện huyện, gây thiệt hại 48 tỷ VND.

Ông Nguyễn Nhân Chiến bị cáo buộc 12 lần nhận hối lộ của chủ tịch AIC và 5 lần từ người khác dưới hình thức quà biếu, để tạo điều kiện cho trúng thầu cung cấp thiết bị y tế. Ông Nguyễn Tử Quỳnh cũng nhận quà ít nhất là 14 lần tại phòng làm việc, cựu Chủ tịch Bắc Ninh khai trước tòa rằng từng một lần từ chối cảm tiền vì "ngại em trai Bí thư Tỉnh ủy". Người đưa hối lộ trực tiếp là Trần Văn Tuynh (cựu Giám đốc Ban Quản lý dự án công trình xây dựng y tế tỉnh Bắc Ninh), em trai Trần Văn Tuý (nguyên Bí thư Tỉnh ủy, Trưởng đoàn Đại biểu Quốc hội tỉnh Bắc Ninh) và bà Nhân (Chủ tịch AIC).

Ông Nguyễn Tử Quỳnh (ẢNH: DANVIET.VN)

Giàu đồ bìm leo

Thích Chân Quang - Vương Tấn Việt đã bị Sở Giáo dục và Đào tạo TPHCM khẳng định không có tên trong danh sách cấp bằng tốt nghiệp cấp ba bổ túc văn hóa khóa ngày 6-6-1989 như đã khai trước đó. Từ đó, bằng cử nhân và hai bằng tiến sĩ của ông cũng được coi là giả. Giàu đồ bìm leo, Phó trưởng ban trị sự Phật giáo tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu - Thích Nhuận Trí đã ký vào biên bản báo cáo Vương Tấn Việt tức Thích Chân Quang chưa gia nhập, quy y, không thuộc quản lý của Giáo hội Phật giáo Việt Nam nên "không có trách nhiệm, không liên quan đến Giáo hội Phật giáo Vũng Tàu". Dẫu trước đó, hình ảnh các "sư" thuộc ban trị sự Phật Giáo tỉnh này ôm hôn ông Thích Chân Quang thăm thiết được đăng công khai khắp nơi. Chúc danh "thượng tọa" của Thích Chân Quang cũng được chính Giáo hội Phật giáo Việt Nam phong!

(ẢNH: FACEBOOK)

Truy cùng giết tận

Ca sĩ Myra Trần từng hát "Là Người Việt Nam Tôi Vẫn Nhớ" của nhạc sĩ Hoàng Thi Thơ tại đám tang ông Lý Tống hồi tháng 4-2019 (tại nghĩa trang Westminster Memorial Park, vùng Little Saigon, California). Trong đoạn video quay lại cảnh Myra Trần hát có hình ảnh cờ chế độ VNCH, điều này khiến những kẻ xấu bởi móc và lên án Myra Trần "phản động", phản ĐCSVN nhân dịp ông Nguyễn Phú Trọng chết, hồi giữa tháng 7-2024,

Sau khi thông tin lan truyền, Myra Trần bị đám đông dư luận viên mắng chửi thậm tệ, đài Truyền Hình TP.HCM (HTV) cắt sóng trong một chương trình. Không biết Myra còn bị ảnh hưởng gì không mà sau đó một tháng, ngày 15-8-2024, Myra Trần đã viết "tâm thư" đăng lên trang Facebook cá nhân, giải thích về việc hát trong đám tang ông Lý Tống vì "sự thiếu sót, thiếu hiểu biết của bản thân, khi đã không tìm hiểu cẩn thận và tham gia vào những chương trình không phù hợp trong quá khứ".

Myra Trần tên thật là Trần Minh Như sinh năm 1999 tại An Giang. Cô từng tham gia American Idol, dừng chân ở top 40 chung cuộc hồi 2019

Myra Trần (ẢNH: VNEXPRESS.NET)

Thuế độc thân

Trả lời kiến nghị cải thiện tỷ lệ sinh con ở vùng đô thị, Bộ trưởng Y tế CSVN - bà Đào Hồng Lan đã đưa ra nội dung "từng bước thí điểm các biện pháp tăng trách nhiệm đóng góp xã hội, cộng đồng đối với những trường hợp cá nhân không muốn kết hôn hoặc kết hôn quá muộn".

Sắp tới ở Việt Nam, ai kết hôn muộn sẽ bị bắt đóng thuế độc thân, kết hôn mà không chịu đẻ sẽ bị phạt lao động công ích... Tuy nhiên tiền ở đâu để kết hôn, sanh con, nuôi con, xây dựng gia đình... thì bà Lan không nói!

Bà Đào Hồng Lan (ẢNH: QUOCHOI.VN)

"Tự nguyện"

Sau thời gian vất vả chống dịch Cúm Tàu, hơn 226 nhân viên y tế của Trung tâm Y tế huyện Cư M'gar (tỉnh Đắk Lắk) đã được hưởng phụ cấp ưu đãi. Tuy nhiên, lãnh đạo của Trung tâm đã mời một số đại diện khoa, phòng lên họp và đề xuất "tự nguyện" nộp lại 10% để hỗ trợ cho lãnh đạo cùng một số người không thuộc nhóm được nhận phụ cấp, số tiền tương đương 1.5 tỷ VND.

Một số cán bộ y tế của Trung tâm Y tế huyện Cư M'gar đã làm đơn gửi cơ quan chức năng và các cơ quan báo chí để nhờ lấy lại công bằng.

Ông Bùi Nam Ôn (Giám đốc Trung tâm Y tế huyện Cư M'gar) thì cho rằng: "Sự hỗ trợ tự nguyện này đã tạo nên sự đoàn kết của cán bộ, nhân viên của trung tâm và giúp làm tốt hơn nữa công tác chống dịch. Tôi không phải là người nhận được nhiều tiền nhất!"

Ông Bùi Nam Ôn

Chống tham nhũng cũng độc quyền

Ở VN, chỉ có một mình đảng viên được tham nhũng và chỉ có một mình đảng viên được chống tham nhũng. Vì vậy, ông Nguyễn Chí Tuyến - một nhà hoạt động xã hội kiêm Youtuber đã bị tuyên 5 năm tù vì các video chống tham nhũng tại Tòa án Nhân dân thành phố Hà Nội, ngày 15-8-2024.

Ông Nguyễn Chí Tuyến, hay còn được gọi là Anh Chí, là thành viên tích cực của phong trào No-U (nói không với đường lối bò của Trung Quốc ở Biển Đông) sở hữu hai kênh Youtube chuyên bình luận về chính trị - xã hội ở Việt Nam và thế giới với hàng trăm bài nói chuyện được phát trực tiếp về nhiều chủ đề và số lượng người theo dõi tổng cộng lên đến 160 ngàn người.

Ông bị bắt vào cuối tháng 2-2024 với cáo buộc theo điểm b và c của khoản 1, Điều 117 Bộ luật

Hình sự. Trước khi bị bắt hơn 2 năm, Nguyễn Chí Tuyến đã dừng mọi hoạt động và chỉ còn bình luận tình hình quốc tế trên kênh Youtube AC Media.

Ông Nguyễn Chí Tuyến (Ảnh: REUTERS)

Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch vừa có quyết định số 2326 về việc công bố danh mục di sản văn hóa phi vật thể quốc gia đối với tri thức dân gian phở Nam Định và phở Hà Nội.

Phở

Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch CSVN vừa có quyết định số 2326 về việc công bố danh mục di sản văn hóa phi vật thể quốc gia đối với tri thức dân gian phở Nam Định và phở Hà Nội. Phở miền Nam và phở miền Trung thì không được phong danh hiệu, dầu tất cả các loại phở đều cùng nguồn gốc.

Có lẽ, người chấm điểm là người gốc Bắc, có lý luận và còn... sống.

(Ảnh: TUOITRE.VN)

Mò kim đáy bể

Bộ Công an CSVN cho biết đang điều tra vụ án hình sự liên quan đến các tội danh "Giả mạo trong công tác, Đưa hối lộ và Nhận hối lộ" xảy ra tại Trung tâm dạy nghề lái xe Sài Gòn (địa chỉ tại 205C Phạm Văn Thuận, Phường Tân Tiến, Biên Hoà, tỉnh Đồng Nai, trực thuộc Công ty Phát triển giáo dục và dạy nghề 3T, TP.HCM).

Bộ Công an CSVN đã khởi tố bị can, bắt tạm giam ông Hồ Đình Thái Hòa (Giám đốc Trung tâm dạy nghề lái xe Sài Gòn) và nhiều người khác để điều tra về tội "Giả mạo trong công tác". Đồng thời, Bộ này cũng thông báo tìm 63,458 học viên là người có quyền lợi nghĩa vụ liên quan đến vụ án, lý do là Trung tâm này đã cấp chứng chỉ sơ cấp nghề trái quy định cho 39,021 học viên nhưng không biết là ai đã nhận bằng không đúng trong hơn 63 ngàn học viên từ tháng 1-2020 đến tháng 4-2023.

Rất nhiều người trong nước lo lắng, tự hỏi bằng lái của mình hiện nay liệu có hợp pháp? Vì trung tâm nào ở VN chỉ chưa có sai sót khi chưa được kiểm tra.

Hồ Đình Thái Hòa (Ảnh: XAYDUNGCHINHSACH.CHINHPHU.VN)

100%

Không người dân nào được hỏi ý kiến nhưng các báo chính thống trong nước đồng loạt nói rằng "Đa số người dân tại các quận/huyện khi được lấy ý kiến đều đồng thuận đặt tên Đỗ Mười, Lê Đức Anh, Lê Khả Phiêu, Hoàng Cầm, Lê Quang Đạo, Phan Văn Khải, Văn Tiến Dũng... cho các tuyến đường tại TP.HCM, đạt tỉ lệ từ 84% đến 100%."

Rất nhiều người dân bất bình và lên tiếng phản đối, nhưng không ý kiến phản đối nào được báo trong nước đăng.

(ẢNH: PHƯƠNG NHÌ/TUOITRE.VN)

Thật là sốc!

Ông P.T.B. (ở Hội An, Quảng Nam) vừa bị Công an thành phố Hội An xử phạt hành chính 7.5 triệu VND vì đã đăng bài và hình ảnh có chỉnh sửa mặc quân phục công an lên Facebook. Đây bị chính quyền CSVN coi là hành vi cung cấp, chia sẻ thông tin giả mạo, thông tin sai sự thật, xuyên tạc, vu khống, xúc phạm uy tín của cơ quan, tổ chức, danh dự, nhân phẩm của cá nhân, dầu ông B. chỉ đăng một bài viết hài hước.

Song song đó, Lâm Định Thắng - Giám đốc Sở Thông tin và truyền thông TP HCM cũng vừa cho hay sẽ xử nghiêm các trường hợp cố tình gây sốc trên mạng xã hội.

(ẢNH: VTV.VN)

Giặc nội xâm hơi đông

Toà án nhân dân tỉnh Đắk Lắk đã tuyên ông Trần Minh Lợi (chủ trang Facebook cùng tên, Phó Giám đốc của Công ty tư vấn Trần Minh Lợi TV) 5 năm tù giam với cáo buộc có nhiều lần viết bài vu khống, xúc phạm tổ chức, cá nhân trên mạng xã hội, trong đó có ông Lê Lợi (Chánh án Toà án nhân dân huyện Cư Kuin), ông Bùi Đức Sỹ (nguyên Giám đốc Công ty đòi nợ Dân Luật), (nguyên cán bộ Công an huyện Cư Kuin), ông Nguyễn Ngọc Lân (Trưởng phòng Tài nguyên và Môi trường Thành phố Buôn Ma Thuột, tỉnh Đắk Lắk)...

Trước đây ông Trần Minh Lợi chủ trang facebook "Diệt giặc nội xâm" gây xôn xao trong đấu tranh chống tham nhũng, từng bị truy tố về tội "đưa hối lộ" và bị tuyên 4 năm 6 tháng tù hồi tháng 7-2018

Ông Trần Minh Lợi (ẢNH: TIENPHONG.VN)

Qua cầu biên giới

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Xong mấy việc lật vật ở Nam Vang, tôi bay qua Chiang Rai. Đây là một tỉnh lỵ ở cực bắc của Thái Lan – nằm một phần trong khu Tam Giác Vàng – thuộc vùng tam biên giữa Miến, Lào và Thái. Vì không “gây thương để nhớ” cho ai – ngoài dăm ba đứa trẻ thơ đen đũi, và ngơ ngác giữa Biển Hồ – nên tôi cứ lặng lẽ mà đi thôi, chả có song ca (hay hát đôi) bài Biệt Ly với bất cứ ai! Ấy thế mà vừa xuống phi

trường Mae Fah Luang, đã thấy tin nhắn của cố nhân qua FB:

- Còn ở Phnom Penh không?

Đáp:

- Sang Thái rồi. Tính mai chạy lên Tam Giác Vàng, rồi một đi bộ qua Miến Điện chơi chút xíu...

- Trời! Muốn qua Burma thì nên xin visa cho nó đàng hoàng, dù có hơi tốn kém và mất công hơn chút xíu. Cũng như Golden

Triangle, Myanmar không phải là đất lành đâu nha – thí chủ à!

Tôi cười (khà khà) mình ên. Ông bạn này đã từng ra vô Việt Nam vài lần, và lần nào cũng làm hao tốn không ít giấy mực của báo Quân Đội Nhân Dân (với rất nhiều lời lẽ vu khống và bịa đặt bản thủ) vậy mà sau khi trở thành một nhà sư – sư Minh Trí bỗng trở nên cẩn thận và hiền lành thấy rõ.

Ông bạn (vong niên) khác – một nhà văn tầm tiếng, và nổi tiếng lang bạt kỳ hồ – cũng nói đến Golden Triangle, với ít nhiều dè dặt:

“Với diện tích khoảng 195 ngàn km² với lịch sử là những năm máu me liên quan tới sản xuất và buôn bán ma túy đem lại lợi nhuận hàng triệu đôla nên có tên là Tam Giác Vàng. Đây là khu vực nổi tiếng với huyền thoại về những đoàn xe do lừa kéo có võ trang chuyên chở toàn thuốc phiện trong một

Đường đời muôn vạn nẻo/Đâu lối về quê hương? Giao Chỉ - Vũ Văn Lộc

Chùa Prathat Pukhao - Chiang Rai Province, Thailand - ảnh TNT

vùng rừng núi rộng lớn không luật pháp chỉ có quyền uy bằng súng đạn giữa các lãnh chúa... Phúc và họa, khúc sông Mekong chảy qua khu Tam Giác Vàng đôi khi đổ ngầu ấy vừa là mạch sống và cũng là dòng chảy có lẫn máu và cả nổi trôi những xác chết.”

(Ngô Thế Vinh, Cừu Long Cận Dòng Biển Đông Dậy Sóng. Văn Nghệ: California, 2000).

Tôi chạy tới nơi thì “khúc sông Mekong chảy qua khu Tam Giác Vàng” chả còn máu me gì nữa, xác chết cũng không, chỉ thấy tập nập ghe thuyền cùng những đoàn người ồn ào (xì xào) đến từ Trung Hoa Lục Địa. May là họ đi theo tour nên sự náo nhiệt cũng mất hẳn, khi những chiếc xe bus to dừng chất đầy du khách đã rời bãi đậu, lúc vừa nhặt nắng.

Có lẽ chỉ mỗi mình tôi còn ở lại, ngơ ngác giữa

trời chiều, với dòng nước đục ngầu phù sa đang mãi miết và cuộn cuộn cuốn nhanh. Rồi ngày tàn, đêm đến. Đêm Golden Triangle êm ả và tĩnh lặng. Hàng quán đóng im ỉm, đèn đóm lơ mờ. Phố xá vắng tanh. Chỉ thấy năm ba con chó ốm loanh quanh, thơ thẩn.

Nhà trọ nằm cạnh bờ, nhìn ra khúc giao lưu của hai nhánh sông từ Lào và Miến. Từ đây Khong River sẽ tiếp tục xuôi dòng theo nước Thái, vượt qua Cambodia, rồi trở thành Cừu Long Giang khi vào đến xứ mình.

Ôi, xú mình! Sao cứ nhắc đến quê nhà là tôi cảm thấy hơi nặng lòng, và muốn... ực vài ly. May là giữa con lộ vắng vẻ chạy ngang Tam Giác Vàng có một tiệm Seven Eleven, mở cửa 24/24, rượu bia không thiếu.

Đêm nay mà không say rất uổng. Mà nào có riêng gì đêm nay. Đêm nào tôi cũng “xỉn” thấy mẹ luôn, dù (thường) chỉ uống một mình!

Sáng, cà phê thuốc lá xong, tôi ghé lên chùa chút xíu (chùa Prathat Pukhao) cho bà Má vui lòng nơi chín suối. Chả có một mống khách thập phương nào rảo trội. Cũng không thấy sư sãi, hay nghe ê a chuông mõ gì cả. Chỉ có tiếng chim lưa thưa, và thánh thót, tự trên những nhánh cây cao.

Cảnh vật trầm lắng, điêu tàn, và hoang phế. Riêng mỗi tượng Phật Thích Ca, đứng sừng sững giữa trời xanh, là trông còn rõ vẻ vẫn thách thức với thời gian.

Chùa chiến, thánh thất, giáo đường, đền miếu ... đều là những nơi hoàn toàn không hợp với cái tính hiếu động của tôi

nên cũng chả muốn nán ná làm chi. Thôi thì đi chỗ khác chơi để chửi Phật, cùng chửi Tăng, đồ phải phiền lòng hay chướng mắt!

Cha tài xế taxi “dự” đưa tôi đi lên Mae Sai, tới tận cửa khẩu Thái/ Miến luôn, với giá 600 baht. Khoảng 20 Mỹ Kim thì cũng chả là bao nhưng tôi vốn không ưa quăng tiền qua cửa sổ nên kiên nhẫn đứng đón một cái xe đồ, chỉ tốn 30 baht (cổ một đô la) là hết mức.

Có thời gian (không ngắn) tôi chạy xe lỏi và “đứng bến” ở bến xe Lạc Hồng – Rạch Giá. Bốn mươi năm đã qua tôi mới lại có dịp bước lên một chiếc xe đồ già nua, xộc xệch, và thân thuộc với quãng đời xưa cũ. Nó khiến tôi chợt nhớ lại thời mình còn là một chú lơ xe nên vui vẻ và lảng xăng đồ dẫn hành khách, lên xuống, dọc đường.

Vô tới trung tâm huyện lỵ Mae Sai hồi nào không hay. Xe vừa ngừng bánh, tôi lại hăng hái phụ giúp mọi người với mớ hành lý công kênh của họ. Nhờ vậy nên bác tài hào phóng phẩy tay, khi thấy tôi loay hoay móc ví.

Thank you, sir!

Đỡ được đồng nào hay đồng đó. Tôi chỉ là một thằng tị nạn, đi phượt cho nó quên đời, chớ có phải khách du lịch (thứ thiệt) đâu mà bày đặt chảnh làm chi.

Từ đây đi bộ tới cửa khẩu cỡ chừng hơn tiếng là cùng nhưng (thôi) cứ bắt cái xe tuk tuk cho nó khoẻ thân, và lệ làng chút xíu, dù tôi chả có hên hò với bất cứ ai ở bên kia biên giới.

Tôi chỉ nôn nao muốn biết coi cái vụ “vượt biên bằng đường bộ” nó lạ lẫm ra sao thôi. Và sự thực thì nó chả ra cái (con bà) gì cả. Làn ranh thiên nhiên giữa hai nước chỉ là một dòng nước đục, nối liền bởi một cây cầu ngăn ngắt. Ngay chính giữa cầu là hai lá cờ khác màu, cắm kề cạnh nhau. Bên này là nước Thái, nhích thêm một gang tay là qua đất Miến rồi. Hết.

Thủ tục nhập cảnh cũng giản dị không kém, cứ y như mua một cái vé vô cửa coi đá banh hay coi cải lương vậy hà. Thảo nào mà không ít du khách thích ghé ngang đây chỉ vì muốn có con

Biên giới Thái Lan/ Miến Điện - ảnh TNT

dấu của hải quan Miến Điện (in trong sổ thông hành, để kỷ niệm chơi) với giá là 500 baht – cỡ 15 U.S.A dollar – tiền lệ phí.

Tôi không cần cái thứ “kỷ niệm” vô vắn như thế vì đã đến Yangon, đôi lần, bằng máy bay rồi. Tôi cũng đã có dịp ngược xuôi giữa Mandalay và Bagan – đôi bạn – bằng thuyền, dọc theo dòng sông Irrawaddy. Tôi chả lạ gì với cái nghèo, hiển hiện khắp nơi, ở xứ sở này nhưng vẫn cảm thấy (đôi chút) ngỡ ngàng vì sự nhếch nhác và bệ rạc của thành phố cận biên – Tachileik.

Mấy chú xe ôm đều mời chào khách với câu hỏi mở đầu (nghe) hơi sống sượng :

- Lady?

Bộ ở đây không còn có sản phẩm gì khác, ngoài gái gú, sao Trời? Cách đây chưa lâu, chỉ mới đôi ba năm trước, tôi

còn cảm thấy vô cùng xúc động khi (lần đầu tiên) nhìn thấy hàng chữ “Moving Myanmar Forward” in trên một chiếc taxi ở tỉnh Bago.

Ở thời điểm đó, Miến Điện đang nỗ lực chuyển động và cố nhoai mình về phía trước – moving forward – dưới sự thúc đẩy của hai nhân vật sáng giá, được cả thế giới mến mộ: Tổng thống Thein Sein và nhà lãnh đạo đối lập Aung San Suu Kyi.

Tuy nhiên, vào tháng 8 năm 2018, Viện Bảo Tàng Holocaust của Hoa Kỳ đã thu hồi giải thưởng nhân quyền trao tặng cho Suu Kyi vì “đã không tỏ thái độ thích đáng trước các vụ giết người tập thể nhắm vào cộng đồng sắc tộc thiểu số Hồi Giáo Rohingya.”

Sang tháng 9, Hạ viện Canada lại tước danh hiệu công dân danh dự của bà cũng vì những lý

do tương tự. Đến tháng 11 năm 2018, theo BBC, Tổ Chức Ân Xá Quốc Tế sẽ tước giải thưởng cao nhất họ đã trao cho Aung San Suu Kyi vì “thất vọng sâu sắc về chuyện bà không lên tiếng bảo vệ cho người thiểu số Rohingya theo đạo Hồi.”

Burma, xem ra, không “nhoai” được bao xa. Và nhân loại, xem chừng, đã đặt kỳ vọng (cũng như gánh nặng) quá lớn trên đôi vai mảnh mai của người phụ nữ lãnh đạo dân sự của xứ Chùa Vàng.

Tôi vẫy một cái cyclo, ra dấu là mình muốn dạo quanh một vòng thành phố. Tuy thế, chỉ sau vài phút đã phải lật đật nhảy xuống vì nghe tiếng hơi thở nặng nhọc sau lưng. Hoá ra là con đường dốc quá. Đến lúc đó tôi mới để ý đến thân thể còm nhom của người phu xe, và không dừng lại chợt nhớ đến những ngày tháng đạp xe lúi kiểng sống của chính mình nên dúi vội cho ông bạn đồng nghiệp một nắm tiền – chắc đủ nhậu cả tuần, hay cả tháng – cùng với lời cảm ơn và từ biệt.

Loay hoay một lúc rồi tôi cũng nhắm hướng cây cầu biên giới mà quay trở lại thôi. Thôi, cũng từ biệt xứ Miến luôn dù chưa biết là rồi sẽ đi đâu nữa?

TNT

TPB HUỲNH THANH BÌNH

Sinh năm 1954

Số quân NQ/872795

ĐƠN VỊ: Trung đội Trinh sát Nghĩa Quân chi khu Tri Tôn, Tiểu khu Châu Đốc. Bị thương cột 2 tay, mù mắt trái tháng 6/1972 tại núi Cô Tô.

HOÀN CẢNH: Sống với vợ bị tai biến nằm một chỗ và cháu ngoại gái, con đi làm công nhân ở Bình Dương. Cuộc sống rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông Huỳnh Thanh Bình

ĐỊA CHỈ: Ấp Tô Hạ, xã Núi Tô, huyện Tri Tôn, tỉnh An Giang.

ĐIỆN THOẠI: 035 746 6871

TPB PHẠM VĂN THÀNH

Sinh năm 1951

Số quân 51/483.523. Hạ Sĩ.

ĐƠN VỊ: Tiểu đoàn 57 An ninh Phi Trường Biên Hòa. Bị thương cột sống liệt 2 chân tháng 6/1970.

HOÀN CẢNH: không vợ sống nhờ em gái, hiện bị nhiều thứ bệnh già cuộc sống rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Phạm Văn Thành

ĐỊA CHỈ: số 24, tổ 1, KP Lương Minh Chánh, xã Long Định, huyện Châu Thành, tỉnh Tiền Giang.

ĐIỆN THOẠI BÀN: 0273 363 2261
- em gái: 035 880 3213

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BDQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreaoovat.com>

nước thánh

Một phụ nữ hót hải đến gặp vị thiền sư:

- Thưa Ngài, dạo này chồng con hay nóng tính, hờ tí là quát mắng um sùm, có khi còn đuổi đánh con...

- Con mang chai nước nầy về, Mỗi khi chồng con nóng giận, con ngậm một ngụm. Chờ một lát, chồng con sẽ trở lại bình thường ngay.

Sau một tuần, người phụ nữ trở lại với một mâm trái cây:

- Nước thánh Ngài ban hiệu quả vô cùng. Con xin tạ ơn Ngài, và cho con thêm một chai để dành.

- Nước lạnh chứ nước Thánh gì đâu! Con ngậm vào để bớt cái mồm lại.

TRỌNG NGHĨA NGUYỄN (Tampa, email)

BẢO HUÂN

tệ hơn

Một anh vào sở làm với vẻ mặt sầu thảm. Người bạn bên cạnh hỏi:

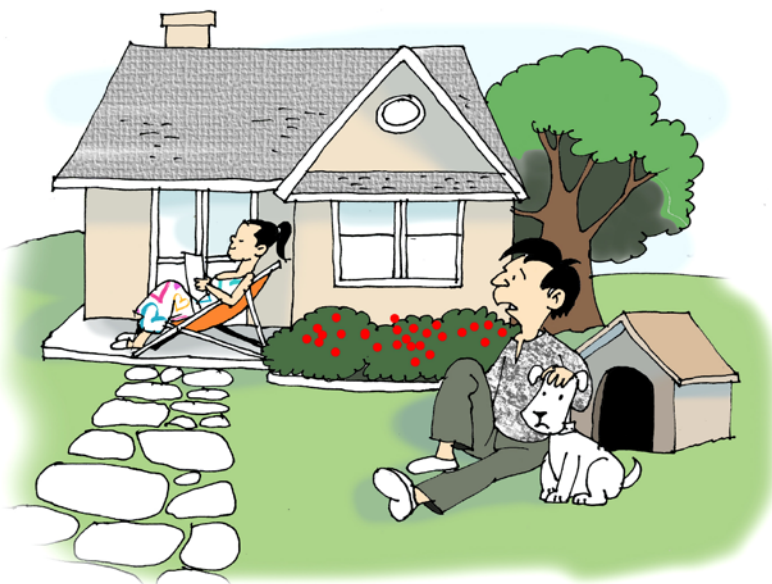
- Có chuyện gì vậy?

- Tao bị một phụ nữ lấy hết tiền bạc, đồ đạc rồi bỏ đi.

Nghe vậy, người kia bật khóc:

- Mấy còn hên, tao cũng bị một phụ nữ lấy hết tiền bạc, đồ đạc mà không chịu bỏ đi !

BTT (Waco, sưu tầm)

BẢO HUÂN